

ஆதி திராவிடர் வரலாறு.

இது

அகிரசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,
அவாகளால் இயற்றப்படும்

சென்னை வியாசாபாடி,
ஸ்ரீசிவனாள் சுந்தர சிதவிலாச பக்த பஜனையின்
ஆசிரியரும்,
புரணை தாககா தெரு
ஆதி திராவிட சங்கத்தலைவருமாகிய,
புரணை
ஸ்ரீமான் மு சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை,
அவாகளது முயற்சியால்,

மசன்னை, லிக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1922-ஸ்ரீ

விலை

ரூபாய்

G. A. Nadan Sabai
Pilleri

Teacher no 8 padu
Padavottam on Koul St
Koul St

5270a

... ..
... ..
Pillai

13. Pad ... ..
13. Pad ... ..

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தம்

1	6	விளங்குகுகூறல்	விளங்குகுகூறல்
4	7	ஸ்தலங்குகுகின	ஸ்தலங்குகுகின
4	14	பொன்னலம்பலம்	பொன்னலம்பலம்
6	22	வகுக்கப்பட்டுள்ள	வகுக்கப்பட்டுள்ள
8	5	Geological	Geological
9	26	எனப்படுபவரில்	எனப்படுபவரில்
13	5	யசுராண்ட	யசுராண்ட
13	20	உறவினராக	உறவினராக
15	13	ஆராய்ச்சிப்படி	ஆராய்ச்சியின்படி
15	19	காலம்	காலம்
15	20	இராவணன்	இராவணன்
16	3	இத்தியாதியரல்	இத்தியாதியரல்
19	8	விளங்கப்படுதலின்	விளங்கப்படுதலின்
19	10	இருந்தாகவே	இருந்தாகவே
19	11	சார்பாகவே	சார்பாகவே
19	19	தண்டகத்தின்	தண்டகத்தின்
19	19	இராமாயணத்தில	இராமாயணத்தில
19	21	வருஷங்கட்கு	வருஷங்கட்கு
21	21	வருடங்களுக்கும்	வருடங்களுக்கும்
23	12	பாஷைய	பாஷைய
23	13	காட்டுகின்றனர்	காட்டுகின்றனர்
23	22	பாஷை	பாஷை
24	6	என்றவாறு	என்றவாறு
25	17	தேயத்தின்	தேயத்தின்
25	27	நெடுந்தூர	நெடுந்தூர
26	3-6	இராமாயண	இராமாயண
26	21	ஐம்பதும்	ஐம்பதும்
28	6	ஆறுமுக	ஆறுமுக
29	22	அல்லது	அல்லது
29	25	அகத்தியனருக்கு	அகத்தியனருக்கு
30	18	வாயத்த	வாயத்த
31	1	யாவ	யாவ
31	19	இவ்வழக்கோடு	இவ்வழக்கோடு
32	5	தூலில்	தூலில்
37	10	இவ்வாறாக	இவ்வாறாக
74	46	மண்டோதரி	மண்டோதரி
60	24	ஐயங்கார்	ஐயங்கார்
88	10	முகத்தார	முகத்தார

முகவுடை

“ஆதிதிராவிடா வரலாறு” என்பது ஆதிதிராவிடா என்ற சொற்பெயர் வந்த காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாம். எனவே இது இத்தொகுப்பு பெயராயிற்று.

ஆதிமெனும் அடைச்சொல் ஈண்டுக் காலத்தினை பொருட்டாயக் கொண்டுள்ளதின, அதனடைபே ஆதிதிராவிடா யாவா என்பதை விளங்குகின்ற இத்தொடரின் வழங்காகும்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவான் கதாநாயகர் வழுக்குத் தோற்றம் தேற்றமாய் முகவிராசரி முற்றம், ஆனந் அறிவு சான்ற சரிதா, ராய்ச்சி வல்லுநாதம் உடன்பாட்டை மேலாண்பாய்க்கொண்ட திரைப்படப்பட்டதாகும்.

ஆதலால் இது வாசிப்போருக்குப் பாடித்த பொய்க்கதாப் புனைமை இனப்பேதங்களை அனுகந்தவர்களுடைய உணர்வுகளை யறிமுக செய்வும் பயனுடையதாகும்.

மேன்மையான நாகு மிகப் பழமைபுள்ள நெருங்கிய ஆதலின், இது பலவினதரசாகளையும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்ட பண்புமையால் அவ்வவாசார்பினால் சோதனைபாண்டி பலலாயிர சரிதைகளையும் அகணிதமாய்க் கொண்டுள்ளதாம்.

இவையனைத்தையும் ஆண்டருகேயிருந்து உண்டெனென்றும் அல்லது கற்றெனென்றும் ஈண்டு ஈழப்பேனல்களை உயர்ப்பு இமா, சலத்தினமுன் இனம்பற்றி ஒரு சிறு மண்பகல் மூன்று மொப்பட்டு கிரமபிய ஆராய்ச்சி மிகப் பண்டிதமுன், சிறிப்பை “சுற்றோர் ஈழத்தார” என்ற திட்டத்திதழை கற்றற்றொருவரையே ஒருவருக்கொருவராக உணர்வு இதை வெளியிட்டதானது “பனிமா லிமயப்” பொருப்பக்கு சோதனைப் பொல்லாக கருவகங்கையம் பொன்னிறமா.

“விருககும்.” என்ற அமுதசாகரா கூற்றொப்ப இது சின்னாலே யாய்
 “னும் பெருநூல் உணராதா மாட்டிது சிறககுமெனபது துணிபு

இந்நூலை இயற்றுமாறுவந்தெனகருக கட்டளையிட்ட வரும்,
 சென்னை ஆதிதிராவிட மகாஜனசபையின் கௌரவ காரியதரிசி
 ியும் சென்னை சட்டசபை மெம்பருமாகிய ஸ்ரீமான M C இராஜர்
 M. L C அவர்களுக்கும், அவருளே இந்நூலிடை அபிமானமுடை
 யராகி, இஃது வெளியாகத்தமது அங்கீகாரங்காட்டிய ஆதிதிராவிட
 பண்டிதர் மணிகளுக்கும், இந்நூலை அச்சவிமான மேற்றப் பெரிதும்
 முயன்று முடிந்த ஸ்ரீமான மு சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்க
 ற்க்கும் நானமிகவும் நன்றிபாராட்டக் கடப்பாடுடையனாகினதேன

தி. அ. செ.

௨

சிவமயம்.

ஆதிதிராவிடர் வரலாறு.

காப்பு.

குலம்போற்று மெளியவாதங் குறுங்கருத்திற
நகனறுவொரி குவிந்ததேய
நிலம்போற்று முயிரனைத்தும் நிறுத்தியருள
பொழிகின்ற நிமலபெமமான
வலம்போற்று நறுத்தமிழின மலிந்தவாதி
திராவிடரின் வரலாறுயபபாம்
நலம்போற்று மதம்பிளிறும மழகளிறறின
நடநூலை நயந்துநாளே.

ஆதி திராவிடர் என்பது முதனமையான திராவிடர் என்பது பொருளுடையதாம் எனவே பணடைய திராவிடர் என்பது கருத்து முதனமையான திராவிடர், பணடைய திராவிடர் என்பதால், இடை திராவிடர் அல்லது கடை திராவிடர் அல்லது புது திராவிடர் என்று பிரித்தோ திராவிடர் நம் உள்ளோடுவென்பது உடனுண்டாகும் ஐயப்பாடாகும். இங்ஙனம் பேதம் உள்ளதோடுவெனின் உள்ளதென்பதே பலநூல்களின் துணிபாம்.

அவற்றைப்பின் வருமாற்றாலறிக திராவிடர் என்பது திராவிடம் என்ற பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பெயராகும்.

இந்தத் திராவிடம் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைச் சீர்தூக்கு மளவில் அது பல சரித்திரவடியாய்ப் பிறந்துள்ளதாகவே தெரியப் படுகிறது. விரிந்த அவ்வரலாற்றுக்களை இடம் பாவை ஜாதியென்தும் மூவதிகாரமாகத் தொகுத்து அவற்றொவ்வொரு அதிகார முகத்திலும் * வினக்கிக்காட்டுதும்.

முதலாவது திராவிடர்.

இடத்ததிகாரம்.

1. “பூவகாலத்தில் திரௌ வெண்திராமமுள்ள அரசன்
— ன்நாடுகளுககுள பிரவேசித்ததால் அவன் கிறப்புற்றேறுவக இங்
— துணை திசைககுத திராவிட தேசமென்று போ கோரிட்டதாக
— வ சரித்திரவகனால்தெரிய வருகின்றது” எனறா * டாக்டர்
— னுடே. பழநி ஆண்டி M. D அவர்கள்

2. பின்னும் “தென்முனை கடலவழியாய சதியோபிய கண்
— திலிருந்து எகிப்து முதலிய ஸதலவவளின் மாககமாயத தென்
— கிசையில் திராமவி என்ற நாமமுள்ள ஜனங்குள பிரவேசித்ததாக
— வும் சொல்லுவா ஆராயச்சியுடையோர் என்றுங கூறினா.

3 திராவிடம் என்பதற்குப்பொருள், ஒடி வீளந்ததாம்,
— எனவும், ஆதலால் மகாநிழுதற கன்னிபா குமரிப் பூக ஒடிவளைந்த
— கோடி மண்டல நிலமே திராவிடம் எனவுங கூறுவா சிலர்

4. “திருவிடம் என்பதே திராவிடம்” என்றுயிறுது என்பா
— னுமான T பொன்னலம்பலம் பிள்ளைப்பாக்கா M. R. A. S.
— (Retired Excise Commissioner of Travancore)

மேறந்தவற்றால் திராவிட மென்றசொல் திரௌவெனும்
— மன்னன் பேரால் பிறந்ததென்றும் அம்மன்னன் தென்திசைக்குட்
— குடிபுஞ்சான் என்றும் அங்குனே திராமவி என்ற ஓரினத்தாரும்
— தென் திசைக்குட் குடிபுஞ்சாரென்றும், கொள்ளப்படுமாறுள்ள
— தால் அத்தென்றிசையாம் நிலம் யானு” என விரிப்பபுழி மேற்றந்த
— படி மகாநிழுதல் கன்னியாகுமரி பரிபட்சமாம் நிலமே திராவி
— டம் என்றுங கொள்ளற்காகின்றது இதை சாப்பாகவே திராவிட
— காளுடக கூசசர மகராஷ்டிர ஸதலவகமாம் ஐஸ்லமும திராவிட
— மென்றா அபிதான கோசத்தராவியோர்.

ஆகவே* பழத்தின் கதையினால் ஜம்புதலுவீழும் என்றும் தன் ஆட்சியினால் பாதநாடுமென்றும், நதியின் பெயரினால் சுசித்துவென்றும் (இந்தியாவென்றும்) ஆரியா இருக்கையால் ஆவிர்த்தமானமென்றும் அழைக்கப்படும் இந்த இந்திய தேயமே தன் விடம் என்ற மறநெரு பெயரும் பெற்றுள்ளதேபோலும்.

இதன் சாரபாகவே 1911-இருந்திய குடிமதிப்பு விளக்கத்தில் Mr. E. A. Gait C S I. C I E I C S. அவர்களுடைய சீத்தோ திராவிடர் ஆரிய திராவிடர் மங்கோலாய் திராவிடர் என்னும் இந்திய பெருமபாலாயினும் திராவிடரெனக் கூறியுள்ளார் என்றபோதிலும் ஷே நிரௌ திராமலி தெற்கே குடிபுகுந்தான் என்றபடியே திராவிட -- காளுடக -- கூடசக -- மகராஷ்டிர -- தைலங்கம்மென்பபெயர் பஞ்ச திராவிடத்துள் திராவிடம் என்பது சிறப்புபெயராக முன் வைத்தோசுப பட்டிருத்தலோடு ஷே அந்தான கோசமும் திராவிடம் என்பதற்குத் தமிழ் நாடுமென்று பொருள் தந்துள்ளமைமூலம் இந்தியாவின் தமிழ்ச் தேயமாகிய தென்காடு திராவிடமென்பபெயர் இந்தத் தமிழ் இடத்தைப் பின் வருமாற்றலறிக

*மேருமலைக்கு அருகே 11000 யோசனை யளவாய உயர்ந்த ஜம்பு மரமொன்று உண்டாம். அது அநேக பெண்ணம்பெரியாய் கட்டுபோன்ற பெருமபூங்களைத் தருமாம் அப்பழங்களை மேரு மீது விழுந்த மாதிரிக் கிலொறுங்குண்டு ரசம் நியாக வேராமாம் இந்த ரசத்தாலவந்த நதியே ஜம்புதியென்றும் அதன் நிலத்திற்குச் சம்புதல் வீபமென்றும், அந்தப் பழரசம் கரைந்து கார்ப்பு உலர்ச்ச சாம்புதம் என்ற பொன்னஞ்ஞமாம் இவ்வொரு விநயத்தை

* 1 துஷ்யந்த மகாராசனுக்குச் சகுந்தலையினிடம் தோன்றிப் பிரசித்திபெற்ற ஓரசா பெயரும் பாதன இராமன தம்பியின் பெயரும் பாதன்.

“Savars, in this sense form the bulk of the population in the districts of Tinnevely, Madura, Trichinopoly, Tanjore South Arcot Salem and Coimbatore and are also found in large numbers in certain parts of Ceylon, Malabar, and Travancore, in short wherever Tamil is the prevailing language”

(Tamilian Antiquary By Prof P Sundaram Pillai M. A.)

அதாவது சிருசெலவேலி, மதுரை, திருச்சிநுப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலியவை தமிழ் பேசுபவர்கள் என்றவாறு.

“Tamil is the language of a section of the Dravidian people, inhabiting the extreme south of the Indian Peninsula [Tamil Studies By Srinivasa Ayyangar M. A.]” எனபது இந்நூலாசிரியர் தென்கனட பாகம் சிராவிடம் என்றவாறு பின்னும் விளக்கமாக

வையை யாற்றின் வடக்கும, மருதபாற்றின் தெற்கும கருநாடகத்தின் கிழக்கும மருவூரின் மேற்கும செந்தமிழ் நாடு என்றும்

தென்பாண்டி குட்டம் குட்டத்தகா வேண்பூழி

பனறியருவா வதன் வடக்கு—நாடு

சீதம் மலாடு புனாடு செந்தமிழ் சே

ரேதமில் பன்னிரு நாடு என்ப என்றபடி

ஆய்வை கொண்டு தமிழ் நாடு என்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ள இவைகளே சிராவிட மெனப்படும். இது நனகு தோற்றமாகும் வண்ணமே சிராவிடம் என்பதற்குத்திரு—நாடு என்று பிரித்துக் காட்டி அதற், சிலக்கியமாய்த் தாயமை—அழகு பொருத்தியது இதென்னோடே பென்றும், தேற்றமாக கோதாவரி, கிருஷ்ணா, பெண்ணை, பாலாறு, சாவேரி, கொள்ளிடம், வங்கை, தாமபரபாணி இவைகளால் பாய்ச்சப்பட்ட, செழிப்பினால் ஓங்கிய வளங்களைப் பெற்றிருப்பதும்ன்றி,

உளவகளி கூறல வண்ணம் செய்யும் இடங்களிலும் புண்ணிய தீர்த்த
தக்கரைகளிலுமுண்டா யிருக்கப்பட்ட வட இந்தியாவிலீயல்லாத
வியப்பை விளக்கும்படியான கோயில்களும், அறச்சாலைகளும்,
தென்னாடிற்குச் சிறப்பியல்பாக விருக்கினதான இத்தனா சீதேவி
யானவள எந்நாளுமிங்கு வாழ்கின்றாள் என்றாகிறது. அந்நிமித்த
கொண்டே இந்நாட்டிற்குத் திருநாடெனவும் திருவிடமென்றும்
கூறத்தகும்.' திருவிடம் என்பதைத்தான் ஆரியர் தங்கள் மொழிக்
கிணங்கத் திராவிடமென்றழைப்பாராயினா என்று பெருகு சொற்
கூறிய ஸ்ரீமான 'T' பொன்னமபலப்பிள்ளையவர்களின் தீர்மானமே
போற்றத் தகுந்ததாம்

இதன் சார்பாக * Dr கிரீசன † Mr ரிஸலி யவர்களு
டமது நூல்களிலே தென்னிந்திய மக்களே பண்டைய திரா
குடிகளென்றும், அவர்கள் புராதன குடிகளல்லா என்று துணிவதற்
குத் தாம் யாதொரு உரையும் பெற்றிலா என்றும் எடுத்தோடி
யானா Prof Wilson Sir Monier Williams அவர்களும் திரா
விடா என்ற சொல்லின் வரலாற்றைப் பிரித்தாரைக்கு மிடத்து
1-வது தமிழரே திராவிடரென்றும் 2-வது தமிழ்த் தேய்தலின் பூர்
குடிகள் என்றதும் ஈண்டுப் போற்றத் தக்கதாதலே காண்க.

சமஸ்கிருத பண்டிதர்களும் திராவிடம் என்பது தென்னி
ந்தியாவிலுள்ள ஒருநிலப்பகுதிகேயுரிய பெயர் என்று கூறுவா எ
பதாக ஸ்ரீமான ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் அருளிய 'Tamil
Studies' என்ற நூலில் முதற்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளதும் எ
டுப போற்றத் தக்கதாம்

இத்தியாகியால் திராவிடமென்பது இந்தியா முழுதுக
பெயராகாமல் இந்தியாவின் தென்பாகா நிலத்திற்கே பெய்யாய்க்
கொள்ளற் பாலது இதனைப் பாவகா நிலமாவது விரத் முடி

* The language of India.

† The Peoples of India.

கன்னியா குமரி பரியாதம் பரந்துள்ள இடமாகும். இதுவே ஆதி
திராவிடம் எனப்படும் அவ்விடத்து மக்களாய் லிங்குபவர்
தாமே ஆதி திராவிடா எனப்படுவா

* This race the most primitive of the Indian types
occupies the oldest geological formation in India, the medley
of forest clear ranges, terraced plateau, and underlying
plains which stretches roughly speaking, from the Vindhya
to Cape Comorin [Report on the Census of India 1911.
By Mr. E. A. Gait C. S. I., C. I. E., I. C. S., F. R. S.]

இராமமிருக்கத் திராவிடனொன்ற பெயர் பல வேறிடத்து மக்
களுக்கிட பெயரானது நாம பெரிதும் சீராக அறியவேண்டிய
தொண்டியிருக்கின்றது அவற்றைப் பின்வருமாற்றுவதிக் திரா
விடம் எனபது தென்னிந்தியா வென்றும் திராவிடா எனபது
தென்னிந்திய மக்களென்றும் பொருள் தீர்த்துள்ளமை யாற்றினே
இந்தியாநிற குடியேறிய வேற்றருக்குத் திராவிடா என்ற பெயர்
போலி பெண்பதாகத் தோற்றுவான, சீத்திய திராவிடா ஆரிய திரா
விடா, மகேசுவரிய திராவிடா என்றும், ஆர்திர—காளுடக—கூச
கூர—கூதலங்கூர திராவிடா என்றும் பின்னும் பல அடை மொழிச்
சாரத்துத் திராவிடா என்றழைக்கப் படுகின்றனா பலா இதன்
விளிவு பின்னும் ஒரும ஜாதி யதிகாரத்திற் காணக் கூதத் திராவிடன்
என்ற ஆலகசூங்களுக்கு இலக்காய் இருந்த திராவிடா தாமே
பின்னடைப திராவிடா என்ற பொருள் குறிப்படிம ஆதி திராவிடா
எனப்படுபவா

இன்றித் திராவிடர்களாயுள்ளவர்களிற் சிலா மத்திய ஆசியா
வினின்று அளவாம்—பர்மா வழியாக இந்தியாவின் வடகிழக்
கெல்லையுட் புருத்தமாந்தனா என்றும், சிலா வடமேற்கு வடகிழக்
கெல்லையாகவே கோக்கிக் குடிபுருத்தா என்றும், சிலா ஆசியாவின்
மேற்குத் திசையினின்று இந்தியாவில் குடியேறினோராவா என்

மும் சிலா இஃதுமகா சமுத்திரத தருகான விமூரியாவெனும் இடத் தினின்று குடிபுகுந்தாராவா என்றும், தீபேததினின் குடிபுகுந்தாராவா என்றும் இவ்வாறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலவாறாகக் கூறுவா. துவாகனெல்லோரும் திராவிடா என்றழைக்கப்பட்டது மிகவும் சீர்தூக்கத் தக்கதொன்றும். பின்னும் திராவிடா எனப்படுபவா ஆரியரினின் பிரிந்தவர்கள் எனபது அன்டா துரையவர்களின் கோட்பாடு ஆயினும் திராவிடாக்களில் இருவகுப்பினருளா அவர்களோடுவனின் ஒருவா கொலேரியா என்றும் மற்றொருவா திராவிடா என்றும் அழைக்கப்படுவா இவர்களில் கொலேரியா என்பா, வடகிழக்கு வாயிலாக இந்தியாவகளுள் நுழைந்து வந்தியமலையின் வடபாகத்தில் தங்கினா என்று கூறிய ஷே. ஹன்டா துரையவர்களே திராவிடரென்பா ஆரியா படைபெடுபபுகு முன்னரேயே செது சுணவாய வழியாக இந்தியாவகளுள் பிரவேசித்தவர் என்றும் கூறுவா

ஆரியரினின் பிரிந்தோர் ஆரிய திராவிடாக்களே யாதலால் இவ்வாரியரின் புராதன நகரத்தைபுகு சீர துக்குமளவில், ஆரியர்கள் ஐரோப்பாக கண்டதனை ஞா பகுதியாகிட ஸ்காட்லேண்டியம் என்ற இடத்தினின்று மதகிப ஆசியாவிலுள்ள நருக்கி ஸ்தானம் என்ற இடத்தில் தங்கிக் காபூல வழியாக இந்தியா வில பிரவேசித்தாராவா, என்றும் தீபேத தேயத்திறகு வடகிழக்கு உயரதகுளிரச்சி பொருத்திய பமீர் எனும் நாட்டினின்று பின் ஆசியாவின் மேற்குப் பக்கங்களிற் சென்றதாகவும் அனேக நூற்றாண்டுகளுக்கும் பின் இந்தியாவகளுட் பிரவேசித்தவராவாரென்றும் (Vedic India) T Wheeler Prof Sayce அவர்களின் அபிப்பிராயப்படி நோக்குமளவில் இவ்வாரிய ரென்பா மோகல வகுப்பின் சுத்தியாவாரென்றும் அறிய விருத்தலால் ஆரிபரும் திராவிடா எனப்படுபவரில் பெரும்பாலாரும் இந்தியாவில் குடிபுகுந்தோராகவே தெரிவாகின்றது. திராவிடம் என்ற பெயர் இந்தியாவின் தென்பாகத்திற்கே

புரியதாயிருத்தவின தென்னிந்தியரே ஆதி திராவிடா என்ற பெயர்
 ருக்குரியராதலோடு வந்தேறி களாயுள்ள மறையோருக்கும் இ
 தத்திராவிடப் பெயர் வழங்கற்கிருந்த காரணமென்னவெனின இது
 ஆதி திராவிடர்களின் இனம் பற்றி வந்ததாகுமென்புன்றி வேறன்ற

நாம் வசிக்ரும இவ்விந்தியாவானது மிகவும் பெரிய தேசமாக
 இதன் விஸ்தீரணம் 15 லட்ச மைல் பரப்புள்ளதாம் வடிவத்தில
 ஒரு ரூபாயும், அரையணுவும் எப்படி டூளவா யிருக்கின்றதோ அது
 போல நமது இந்தியாவும் ஐரோப்பாக கண்டமுய ருஷியாவொன்று
 தவிர ஓரளவின் தென்தேர் கொள்ளுற காகினறது ஆகையாற
 ருளே (Sceley) சீலி நிபுணர், ஐரோப்பிய பரப்பை விளங்கக் கூறு
 வான் ஆண்டபோது “இந்தியாவின் வடமேற்கு மாகாணம் வங்கா
 ளம் ஆகிய இவற்றின் பரப்பளவு, ஐரோப்பாவின் இங்கிலாந்து,
 ஸ்காத்திலாந்துக்குச் சற்றேறக் குறையச் சமமென்றும், அயோத்தி
 ஹாலண்டுக்குச் சமமாமென்றும், மத்திய மாசாணங்கள் பெலஜி
 யத்திற்கும், மதராஸ் இந்தாலிக்கும், இந்திய சுதேசாடுகள்
 ருண்டெட் - ஸ்டீட்டெக்கும, சமமானதென்று வியாதுள்ளார்கள்.
 அது போலவே Mr. E. A. Gait, அவர்களும் பம்பாய் தேச
 னானது ஐரோப்பாவின் பஞ்சியாய் ஸ்பெயின் தேயத்திற்கும், மத்
 ராஸ், பஞ்சாப், (பலுச்சி உதானம்) இந்தியாவின் மத்திய மாகா
 ணங்கள், பிரா இராஜபுதனம், ஆகிய இவைகள் பிரிட்டிஷ் தீவுக்
 ளுக்கும் United Provinces (ஐக்கிய மாகாணம்) பீஹார் ஒரிஸஸா
 இத்தாலியா தேசத்திற்கும், ஐதராபாக்கம் காவதமீர் தேயம் (யாக்க
 ஷா தவிர) கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவைக் கணிததாயுள்ள
 பர்மா ஏறக்குறைய ஆஸ்திரியா ஹங்கேரியாவுக்கும் சமமென்ப
 தாகக் கூறுகின்றனர் இஃபிடாவின் ஜனத்திரளோ ருஷியா வொன்
 டுதவிர ஏனைய ஐரோப்பாக கண்டத்திற்கு மேம்பட்டதென்றுங்
 கூறுவர்

இதற்கையதாய்ப் பாதுள்ளது இந்தியாவாதலினால் அதன்

எல்லைகள் பலவாகப் பெயரிடப் படமுருக்கின்றன இவற்றுளே ஆரியர்கள் குடியேறித் தங்கி யிருந்தமையால் இந்நியாவின் வடபாகம் ஆரிய வாததமானமென்றும், ஜம்பங்கனி மேருமலை கணிததே பழுத்து ரசம் பிரவாகித்த தென்பதால், இந்நியாவின் வட பாலே ஜம்புத்துவீபமென்றும், சிந்து நதியானது இந்நியாவின் வடபாலே புளளமைபரல் இந்நியாவின் வடபாகங்கரே சபதசிந்து வெனலும் அயோத்தியரசனாகிய தசரதபுத் திரன் பரதன் அரசரண்டமையால் இந்நியாவின் வடபாகங்கரே பரதகண்டமென்றும் பெயர் பெற்ற தெனலாம்.

சிந்து நதியின் பெயரடியாகவே பிறந்த இந்நியாடு பெயர் ஈநாடுடெல்லா வற்றிற்கும் பொதுப் பெயராக விளங்கு கின்றதே போலப் பழம் பெயர்நாட்டிய ஆரியவாததமானம், ஈவ நண்டமாய வழங்கப்படும் பரதகண்டம், அகிய இப் பெயர்களும் ஈநாடு முழுமைக்கும் பெயராய் விளங்கிற் றெனலாம்

இங்ஙன மிருக்க இந்நியாவின் தென்றிசைப் பெயராகிய திரா விடம் எனப்படும் ஈநாடு முழுமைக்கும் மற்றொரு பெயராய் வழங்கற் கிருந்தது யாதினா லெனின, '3

வடதிசைக் கண்ணிருந்த ஆரியர்களிற சிலா திராவிடமாய் தென்றிசைக்குட குடி புருத்ததே போல திராவிடரிற் பெருமபாலார் வடக்கே சென்றும் வந்தும் இருந்தோராவார். எங்ஙன மென்றால், பாரதப்போர் நடந்த இடம் குருக்கேத்திரம் என்றியம்புவார். 'இந்த இடமோ தற்காலம் பஞ்சாப் என வழங்கும் வடஇந்நியாவின் கண் உள்ளது (அஸ்திநாபுரி டில்லி எனலங் கூறுவார்)

• இவ்விடத்திலே யுண்டான பாரத போரவீரருக்குத் திசை யரசன் உணவளித்ததான் எனப் பின்வரும் பழஞ் செந்தமிழ்ப் பாக்களால் தெரிவாகின்றது.

புறநானூறு.

ஈரைம பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப்
பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய.

சிலப்பதிகாரம்.

ஓரைவீ ரைமபதின மருடன் நெழுநீர்
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த
சேரன பொறையன மலையன நிறம்பாடி
கார்செய குழலாட வாடோமோ ஆசல்
கடம்பெ நிரதவா பாடி யாடாமோ ஆசல்”

என்பவற்றைக்காண்க

பின்னும் ஈராடஞ்ச சரிதங்களில் வெகு பழங்காலத்த தென்க
கொண்டாளப்படும இராமாயண வாயலாயக காணுங்கால இடைய
தென்கடை பாசமாகிய இலங்கையின் வேகத்தைப் இராவணன்
என்பான் அகலாததிலேயே இடையாவின் வடபாலாகிய இமா
சலத்திறஞ்ச சென்றதாகவும் குபேர நாடாகிய அனகாபுரிக்குச்
சென்றதாகவும் தெரிவாகின்றது

இதையாதினால் திராவிடர் வடதிசைக் கேகிப்பரவின் தாற்
றானே திராவிடம் என்ற பெயரும் வடதிசைமுதல் ஈரநாடு முழ
தூக்கும் ஒரு சார ஏறபட்டது போலும் இவற்றால் திராவிடம்
வேறு, ஆரியவாததமானம் வேறு என்ற பிரிவுநன்கு தேற்றமாகின்
றதன்றோ? இந்த ஆரிய வாதத்தினின்றும் திராவிட சேயத்திறஞ்ச
குடியேறினவர்களுள் முதன்மையானவா மாறா அல்லது பழையன
என்பபடுவாரென ஆராய்ச்சி யுடையவா கூறுகின்றனர். இதற்கு
தாரமாக

மதுரைக்காஞ்சி.

மழையொழுககரூப பிழையா விளையுட்

பழையன மோகூ வையகம் விளங்க

என்பதும்.

பழமையென்னும் பொருளுடைய 'பண்டு' என்ற பதத்தடியாக, மாறன் எனறது பாண்டியன என்றாயிற்று *இந்தப் பாண்டிய குககுப்பின்னால் தென்றிசை நாடினவர் திரையா. இவர்கள் அரசன் இருநிலங்கடந்த திருமால் வழித்தோன்றினவன், எனமும் இவ்வழி வந்தோரே காஞ்சி நகரத்தை யசராண்ட குரியவம் சத்தவாகளாகிய சொழாகள எனமும் புலப்படுகின்றது, இதற்கு,

“இருநிலங்கடந்த திருமழமாபன
முநீர் வண்ணை புறங்கடை யநீர்த
திரைதருமா லினுரவோ னுமபல
மலாதலை யுலகதது மனனுயிர நாகது
முரசு முழங்குதானே மூவருள ஏறம்
இலகுநீர்ப் பரப்பினவளை மிககூடும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீரு சிறப்பின
அல்லது கடிநீர் அறம்புரி செங்கோல
வலவேல நிரையற படாகுவீ ராயின ”

என்னும் பெருமபாணாறுபப வடகம் சாண்டி பாடும் இவர் கருக்குப் பின் வந்தவா வானவா எனப்படுவா இவர்கள் முதலில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள கொல்லிமலை முதலிய இடங்களில் குடியேறி யிருந்ததாகச் சொல்கிறது இம்மலையில் வாழும் வானவர் எனமும் கூட்டத்தாரை உறவினராகக் கொண்டவர்கள்.

“மாநீர் வேலிககடம் பெறிந்திம்பதது
வானவா மருள் மலைவற்ற பூடழிய
வானவா தோன்றல்” எனுஞ் சிலப்பதிகாரம் கூறும் இதனை வலியுறுத்துவான எழுந்ததுபோலும்

(1) இந்தப்பாண்டிய மாநிலமே தென்னிந்தியாவுக்குள் முதன்மையாகக் புகுந்தகாலம் எப்போது என விசாரிக்கு மளவில்

* சூரிமான S சிலஞானம் பிள்ளை “சமீபமொழி”

இவர்கள் கி மு. 1100 வருடங்களுக்குமுன் குடிபுகுந்தோராவா என்று (Tamil Studies Page 57) கூறுவா ஆராய்ச்சி மிக்கா எனவே இவா குடிபுகுந்தகாலம் இற்றைக்கு 3020 ஆண்டா கின்றது.

(2) கிறிஸ்துவுக்குமுன் 1500 வருடங்கட்குமுன் எனக்கணிக க்க கூடிய மகாபாரத காலத்தில் திராவிடா எனப்படுவா மேலா தியாவின் ஒரு சிற்பாந்தத்தில் வசித்திருந்ததாகவும், மகாபாரத முடிந்த மாதிரித்தில் இடையாவின் மேற்குவாயலாக புறப்பட்டுத் தென்றிசை நோக்கி மைசூரிலுள்ள சுவார சமுத்திரத்தில் சிலகா லத்தங்கியிருந்து அதன் பின்னா மூன்று சிறு கூட்டமாக, இந்திய தென்பாங்கரில் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு என்ற எல்லையளவில் இராஜ்யங்களைத் தாபித்துக்கொண்டனா, இவர்களே சோழ பாண்டிய சேரா எனப்படுபவா (Tamil Studies Page 378) என்றுங் கூறுவா இதனால் ஷே மூவரசாகாலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாகின்றன

(3) அசோக சக்கிரவர்த்தியின் கி மு 250 ஆண்டுகள், Edicts கற்பிளவுச் சின்னத்தின் சான்றாகத் தமிழ் அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் வெகு புராதன காலத்தவா என்றும் பெறப் படுகிறது Mr. M. J Payne அவர்கள் தருமாறு அசோகன் சிங் காதனமேறினது கி மு 272 எனபதும் கவனிக்ருமனவில் திராவிடா எனப்படுவா தென்னிந்தியாவில் குடி யேறின காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாமெனத் தோன்று கின்றது தற்போதிய இந்தியா ஐரோப்பிய அரசுக்குட் பட்டி ருத்தலின் அவ்வரசு இனத்தையே சோந்தவா ஆரியர் என்றியம் புழம் படித்தவர்கள் புராதனம் ஐரோப்பாக்கண்டம் என்றெழுதப் பட்டிருப்பதுபோல், சேர சோழபாண்டியா ஆளுகையில் அவர்க ளது உறவையுங் கொள்ளுமாறு இம் மூவரசரும் ஆரியரினின்றே பிரிந்தவரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனே மகமதியர்

ஆட்சி யிருந்த காலையில் அரசு மகமதியர் உறவைப் பெறுமபடித் தாங்கள் மோகல் வமிசத்தவரான ன்ருமகாண எழுதப்பட்டிருக்கின்றது வெகுபழைய அரசாகிய இராவணன் உறவைக்கொள்ளுமபடித் தமக்கிலலாத நிறமாகிய கரிய நிறத்தையுடையேம எனப்பார்போல் இராமனும் இராவணனைப் போல் கரிய நிறத்தையுடையவன் என்பார்போல் எழுதிப்பி ன்றுமஇராம இராவண சம்பந்தம் பல வெகுத் தக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது இன்ன உண்மையற்ற யாதாயினு மாகட்டும் என்றிப்பாடுலும்

ஆரியரினின்ற பிரித்தவாகளே இராலிடா என்று கொள்ளவிருத்தலால், இலவாரிபாகள இரத்தியாவில் குடியேறின காலம் யாதென விசாரிப்பாம்

Historians' History of the world என்ற ஆலாசிரியராகிய

(1) Mr வில்யம்ஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சின்படி, ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியகாலம் குறைந்தது கி—மு 1000 வருடமென்றபடியாம் பின்னும் (Tamil Studies Page 54) இவர்கள் கி மு 1500ஆகக் கருதுகின்ற குடியேறினோர் என்றபடியாம்

(2) இராம பூரணமணர் ஆரியர் யாதலாலும், இந்திய சரித்திரங்களின் மிகவும் பழமையானதாகவும் உள்ளது இராமாயணமேயாதலாலும் ஆரியர் குடியேறியகாலம் இராமாயண காலமேயாகலாம் ஆயின் இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் அக்ஷர னிடமிருந்து அடைத்தற்கரிய பிரமசிர்மென்ற அஸ்திரத்தைப் பாண்டிபன் பெற்றிருப்பது தெரிந்து, அம்மன்னனுடன் சந்திசெய்து கொண்டு இந்திரலோகத்தை வெல்லப்போவான் என இரகுவமிசம் சாக—6' சுலோ—66 காணவிருத்தலால் இராமாயணகாலமும், ஏறக்குறைய இறறைக்கு 4000 வருடமென்றே அளவிடற்காகின் றது அல்லது மகாபோதிசங்கத்தாரின் பிரசுரம் (Oct. 1912.) தருமாறு பாரதம் புத்தருக்குமுன் 2800ஆனக கொள்ளுங்கால் அது இற்றைக்கு 5200 வருடங்களாகின்றன.

ஆதலால் ஆரியாகுடியேற்றமும் சுமார் 5200 வருடமென்றே கொள்ளலாம்.

இத்தியாதியால் முற்கூறியபடித் திராவிடர்களும், ஆரியர்களும் குடியேறிப் சுமார் 4000 அல்லது 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆதிதிராவிடம் என்ற பெயருடைய தென்னிந்தியா வானது எங்கிலைமையிலிருந்து என விசாரிப்போம்.

வானமீது பகலானது வாங்கிப்பதனால், விநியப்பாவதத்துக்குத் தெற்கே நடுமலை இருஷணவேணி, கோதாவரி தாமிரபாணி முதலியவர்களும் மேகலதேசம் (விதபரதேசம்) உதலதேசம் (கஞ்சம்) தசராணம் (சண்டாகிரிந் மிழுகு) அசுவமதி, விதாபம் (பீரார்) குஷிதேசம் (புராளப்பகுதி) மாகிஷதேசம் கலிங்கம் (உடசாகாரா) கங்கசீதம் ஆசிரம் தெலுங்காணம் புண்டரம் (வங்கதேசப்பகுதி) வங்காளப்பகுதி) சேரர்சோழ பாண்டிய முதலிய நாடுகளும், சண்டகாரணம் என்ற பெரிதானது குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சுகசிரிவன் என்ற வீரர்களைத் தெற்குநகருக்குச் செல்லும்படி விடுகரு மிடத்து ஓராடு முல்லிமலை முதலான இவை ஆரிய மக்களால் தனிப்பயிரிவர்களாக முன்பு கருதப்படும் குரதன்வாக விளங்கும்" (முற்றாவும் இராகவயங்காரா செ. மதுப பத்திராசிரியர்)

மேற்றத்தவற்றால் ஆரிய மக்கள் காலத்திலே யிருந்தவர்கள் இனையவெனத் தோற்றமாயின. ஆனால் நாடுகளைக் கூறிய தண்டகாரணியத்தின் வரலாற்றை நோக்கு மளவில் அது சாலும் ஆரியர் தெற்கே வருதற்கு முன்னரேயே சிறந்த நகராக விளங்கி யிருந்த தென்பதே தெளிவானதென்று எப்படி யென்றால்.

இடசவாகுவின் புத்திரருகிய சண்டகன், தன்சக்து மாறும் பொழுது வருகாளில் அவனைத் தனதை விடுவியகிரிப் பகலத்திற் போயிருக்குமாறு ஒட்டி விட்டான் அவன், அங்கே மதமாத் மென்னுமொரு படவானத்தை உண்டாக்கி, அங்கே சுசுமிருகருக்கு

சீவனமுடையது. ஒரு நாள் சுககிரனுடைய மகள் அரையைக்கண்டு மோகித்து அவளைப் பலவந்தமாய்க் கூடினாள் அது கேட்ட சுககிரன், அவனும் அவன் பட்டணமும் மணமாரியாலழிக வென்று சபித்தான் அங்ஙனம் மழிந்த விடமும் அதன் தெற்கின் கணுள்ள பிரதேசமும் தண்டகாரணியமென்ப போபெற்றது” அதுவே தச்சிணதேசம் என்றா யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான. முத்துத்தம்பி பிள்ளையவர்கள்

“தண்டகாரணிய மென்பது, முற்காலத்தில், சேர சோழ நாடுகளை அடுத்திருந்த தென்பது, அந்நாடுகட்கும், விந்தத்துக்கு, மிடையில வேறு தேசங்களைக் குறியாது விந்தத்தின் தெற்கே ஆயிரம் யோசனை யளவும் வெறுங் காடாய்க் கிடந்தது” எனவான் மீகி கூறுதலால் விளங்கும் “என்றா செந்தமிழ்ப் பத்திராகிரியர்

இவ்வளவு பரந்த நிலமுழுவதையுஞ் சாபஞ் சென்றழித்தது எனும் விதம் அக்காலத்தவர்களை நம்புவதற்காக வெழுநிய உண்மையோ அல்லது அக்காலத்தவருக்குச் சமமாகவுள்ள இக்காலத்தவர்களுடைய உண்மையோ இது நல் ஆராய்ச்சி மிகவே யுடைய சான்றோர்பால் அடங்கி கிடக்கும் கதையேயாம் பாரத காலத்தில் இந்தியாவின் தென்பாலில் அநேக ராஜ்யங்கள் இருந்தன வாகப் பந்தாகக் கரும் தனது தனிண்சரித்திரம் எனும் நூல் 142ம் பக்கத்தில் குறிக்கின்றார்

இந்தத் தண்டக மனத்தின்கதை இராமன் இலங்கைக்கு வருங்காலத்தில் சொல்லப்பட்டதா யிருக்கின்றது. இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் அரகோச்சிய இலங்காபுரியின் விபரத்தை நோக்குமளவில், அது முதலாவது மாலியவந்தனுக்கு இராஜதானியாகவும், பின்னா குபேரனுக்கு இராஜதானியாகவும் அதன் பின்னா இராவணனுக்கு இராஜதானியாகவும் இருந்ததென்பா. சிலா. அகஸ்தியா முதலியவர்களுக்கு நாம் வயது குறிக்கின்ற உண்மை பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனுக்கும் பல்லாயிர

வருடங்களே வயதா யிருந்திருக்கலாமென நமது நாட்டின் புரிண வீதிகாச ஆசிரியர்களின் கொள்கையின்படியே யீண்டு நமபவேண டியதாகிறது.

அப்படி முழுதுமே நம்புவது அறிவு முதிர்ந்த இக்காலத்தில் செல்லா. ஆயினும் ஓராயிரமாகவேனும்கொண்டு பாபப்போமா யின் முற்கூறியபடி ஆரியா ருடியேற்ற காலத்தோடு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 6000-ஓடு ஆகும். அந்நெடுங்கால வளவில் “இந்தி யாவின் தென்பாகமானது தற்போதுள்ளதுபோலக் கன்னியாகு மரியோடு முடிந்ததோ’ அன்றோ வெண்பதும் சந்தேகம். ஏனெ னின் தற்போதுள்ள குமரிமலேக்கும (ஆறாக்கும) தெற்காகவும், பரீறுளி யாற்றுகுது வடக்காகவும் 800 காதம் அதாவது 8000 மயில் தூரமுள்ள தரை இருந்ததாகவும்’ தெரிகின்றது

இந்த “இராமாயண காலத்தில் விந்நியமலேக்கு வடக்கு நாடாக விருந்தது, அதற்குத் தெற்குத் தண்டகம் ஜனஸ்தானம் எனமிருங்குகள சஞ்சரிக்கும் இருவனமிருந்தன, அவைகள் நாடா காமல் அவைகட்குத் தெற்கில் நாகரீக சாசனியடைந்த நாடுநகரங் களும அவைகட்கிணங்கிய கோட்டை தொத்தளங்களுமிருந்தன. அந்நாட்டுமக்கள் பலவித கலைகளிலும், அரசியல் முறைமை, இராணுவவகுப்பு முதலிய இராசசிய தந்திரங்களிலும், மிகவும் மேன்மையடைந்திருந்ததாகன (ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம்பிள்ளை M. R. A S) எனக்கல்லி கேள்வியாளர்கள் கூறுமாற்றை நோக்கு மளவில் ஆரியர்கள் மழையையும் நதிகளையும் மக்களையும் கொண்டு வந்து இந்திய தென்பாலேத் திருத்திறா என்பது ஒரு தலைக கூற்றாகின்றது. “துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடு முடியண்ணல் வழிககண, பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாள்ளையும் கொடுபோந்து காடுகெடுத்தது நாடாகிற்று (செழிக்கவைத்தார) என்று தொல்காப்பியப் பாயிர வுரையில் நச்சினூர்க்கினியா இயம்புதலும் மாறுபடலாகின்றது

தண்டகாரணியமானது சேரசோழ பாண்டியநாடுகளை யடுத்திருந்ததாகவே வானமீகி தருகின்றா மேற்படி யாமாறு தெனபாற் கண்ணிருந்த நாடு நகரங்கள் கோட்டை யாதிக்களைப்படுபவை சேர சோழ பாண்டிய ராஜ்யங்களாக விருப்பிலும் அம்மூவரசா தாமும் அகத்தியரால் தெனாட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவராய விளங்கப்படுதவின கோட்டை யாதிக்களை உடையதாய் இருந்தநகர தண்டகமேயாகும் தண்டகமானது இராசவண்ணது இராஜ்யத்திற்குள்ளடங்கியதாகவே யிருக்கலாம்

அற்றேல் பாண்டிய இராசவண ராஜ்யத்திற்கு ஆண்டில் அத்தத்தண்டகவனம் யிருந்ததாகவே மெளண்டிமபடும ஆநகோக்குக்குச் சாரபாகவே ஆண்டுக கன்னியா குமரியினினை 8000 மயில் அளவு தரையிருந்த தென்பதுஞ் சாதகமாய் பின்னும் அத்தண்டகவனமானது இராசவண ராஜ்யம் மென்கொள்வதற்குச் சாரபாகவே, இராசவண்ணினை தத்தையாகிய விசிறவாகு எனும் பெயரினமாயுள்ள விசிறவிரவாகு பராகிரமபாகு கஜவாகு என்ற இராசவண தேசாதிபதிகளின் பெயர் சம்பந்த வகையால் தோன்றும் இடசுவாகு என்பானறன் மைத்தனது பாடாக அஃகிருந்ததெனும் வரலாறும் வலியுறுத்துகின்றது

இத்தத தண்டகத்தின் பெயர் இராமயணத்தில கேட்கப்படுவதால் இராசவணனுக்கு முற்பட்டவன் இடசுவாகு என்றும் 'கட'—து காலம் ஷே 6000 வீருஷங்கட்கு முற்பட்டதாகும் என்ற வர்லதாம் இவனது இடமாயிருந்த தென்பாங்கரே ஆதிதிராவிடம் எனலாம்

கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயில் பரப்பாக ஏற பெருகிலமானது கடலால் மூழ்கப்பட்ட தென்பார் சரித்திரசிரிமங்கா. ஆண்டு மதுரை ராஜதானிகுக்க கதவினைய தாயிருந்த கபாடபுரமும் தமிழில் மூழ்குற தென்பார். உதாரணமாக.

சிலப்பதிகாரம்.

“பஹ்னி யாறறுடன பனமலை யடுகததுக
குமரிக கோடுங் கொடுங்கடல கொள்ள” எனறதற்கு
அடியார்க்கு நல்லார உரை தருவதாவது

“அககாலத்து அவா நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வட
வெல்லையாயது பஹ்னி யென்றும், ஆற்றிற்கு மிடையே எழுநூற்
றுக காவதவாறும், பூவற்றின் நீர் மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்க
நாடும், ஏழமுதுரைநாடும் ஏழமுனபாலேநாடும் ஏழபினபாலேநாடும்,
ஏழகுனநாடும் ஏழ்குணநரைநாடும் ஏழகுறும்பனநாடும் ஆகிய
இத்த நாற்பத்தொன்பதாநாடும், குமரிகொல்லம் முதலிய பனமலை
நாடும், நாடும் ஈழியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்
கோட்டின காறும் கடல் கொண்டழிதலால்” எனப்பில் ஏழ
மதுரைநாடு எனுநதொகுதியில் கபாடபுரமும் மொன்றேயுமும்.

“ததோ ஹேமமயமிதி பாண்டியநாம பாண்டய
ராஜாநாம புத்தம் யோகயம் கவாடம் அநேக
நகரம் லக்ஷயதே முகதாருபா மணியி ரதனை
பூவந்தம் ததுதபத்தி தேசை வாகுதி பாவ

இதன பெருங் முத்துமயமான மணிகளால் அலங்காரமானதும்
பாண்டியர்க்கு யோகயமானதுமான பாண்டியரது கவாடபுரம்’
என்றா ஸ்ரீகோவிந்தராஜா பினனும்

“இவ்வகை யரசரிற் கவியரசு கேறினா
ஐவகை யரசா ஆயிடைச சங்கம்
விண்ணகம் பரவும் மேதகு கீர்த்திக
கண்ணகை பரப்பிற் கபாட புரமெனப்.”

இத்தியாதியால் கபாடம் பாண்டிய நாடுடனும் இது தற்போதிய
மதுரைநகர் அமைவதற்கு முன்னா பாண்டிய இராஜாநணியாக
இருந்ததென்றும் இது மதுரையின் சிழ்க்கே 3 அல்லது 1 மயில்

தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு கிராமமென்றும் அறிய விரும்பத்தோடு இதுதானும் ஊழியில் மூழுவற்றது என்னுங்கால பிரளயம் பாண்டிய நாடுதொட்டு 8000 மயில் அளவு பிரவாகித்தது எனக் கொள்ளப்படும்

இந்தப் பிரளயம் எப்போதுண்டாயிற்றோவெனின,

“According to Professor Elliot there were many erosions and the last of which was about 9000 years ago.”
(Hon Mr S Rm M Ramaswami Chettivar)

அதாவது, 9000 வருடங்கட்கு முன்னா தென்பாலில் இப்பிரளய முண்டானது எனல தெரிவாகிறது இத்தான் 9000 வருடங்கட்கு முன்னா தென்பால் 8000 மயில் அளவு தரையாக வீருத்தது எனத் துணியவதோடு அக்காலம் தென்னிந்தியாவானது புரத்தேயத்தாரால் குடியேறப்படாததாய்த் தன்னகத்தித்த மக்களையே குடியாய்க் கொண்டிருந்ததாய் விளங்குகின்றது இந்த மெடுங்காலத்திய சரிதமாய் விளங்குவது இராணான் சரித்தானே மாருமல்லது வேறன்றும் ஆதலின் அந்த மெடுங்காலத்தியதாய்க் கொள்ளற்பாலதாம் கபாடபுரம் எனபது பிறறைஞான நெழுக்க பாண்டியராலான நாடென்று கூறவும் ஆதாரமில்லை அல்லது இலங்கை பெளத்த வமிசாவளியெனும் மூலசுருமாமம் கிறிஸ்துவ நெயில் எனும் தூலத்தருமாமம், மேற்படி பிரளய காலமானது இற்றைக்கு 4300 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதெனபது திராவம் இத்தனசாபாக நோக்குமிடத்தில் இராமாயண காலத்திற்குச் சற்று முந்திய நூற்றாண்டிலேயே மேற்படி பிரளயம் உண்டானதாயிருக்கலாம் ஆதலால் தண்டக நாடும் பிறவுமாய்வித்ததின தென்னாடு முழுவதுமே ஆதி திராவிடம் எனத் துணியலாம்

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் திராவிடம் எனஞ் சொல் தென்னிந்தியாவுக்குரிய பெயர் என்றும் திராவிடத் திருமக்களே வடஇசையாதி எல்கைக்குப் போக்கு வரத்துடையாயிருந்த கார

ணத்தால் வடதிசையாதி நிலங்கட்கும் திராவிடமென்ற பெயர்
தோன்றற்காயிறென்றும் பின்னா வடவிநதியாவின மூலமாய்
அநேக புறதேயத்தவாக வந்து குடியேறினாகனென்றும் அவர்
களும் நாளடைவில் திராவிடா என்ற பெயரைத் தம் பெயராகப்
பாவித்துக் கொண்டாக்கனென்றும், காலநீட்சியளவாகக் கணிகருங்
கால இராவணனே திராவிட அரசனாவெனென்றும், ஏனைய அரசர்
கள் திராவிடா என்ற பெயரைத் தம் பெயராகப் பாவித்துக்கொண்
டாக்கனென்றும் ஆதலால் திராவிடம் என்ற அருத்த சம்பந்தமாக
வுள்ள தென்னிந்தியாவை ஆட்சி திராவிடமென்றும், இவ்விடத்
தவரே ஆதி திராவிடரென்றும் வடதிசையாதி நிலத்தும் இவ்வாதி
திராவிடா போந்து அமாந்துள்ளமையால் இன்றும் ஆங்காங்கு ஆதி
திராவிடா உளரென்பதாகவும் ஏனைய மக்களைப் போல் புறதேயத்
திருந்து இடநியாவகளுள் குடிபுகாது புராதனமாகவே இவர்கள்
சண்டுறைகின்றமையாற்றினே துணிபுடன் இவர்களே ஆதி திரா
விடரென்றும் இவர்களைத் திராவிட அரசனாக இராவணன் இருந்தமையால்
இராவணனே ஆதி திராவிட அரசனென்றும் குறிக்கொள்ளக்
கூறினும்

திராவிடம் என்ற சொல் இடத்தடியாக வந்தபெயர் என்பதாக
விவகரித்தாற்றியபடியே இரண்டாவதாக, திராவிடமென்பது
பாலை யடியாகப் பிறந்ததென்றும் வழக்குள்ளதால் அதனைப் பின்
வரும் திராவிடம் பாலை யதிகாரம் எனுமுகத்தால் விளக்கிக்
காட்டுகும்

இரண்டாவது திராவிடர் பாலை யதிகாரம்.

ஆரியர்கள் ஆதியில் தமிழ் எனும் மொழியை உச்சரிக்கக் கூடா
தவர்களாயிருந்தார்கள். தமிழ்எனும் மொழியிலுள்ள முகாரம் தமிழ்ப்
பாலை யொன்றற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாய் இருப்பதினாலும் ஆரி
யர்கள் பெரும்பாலும் மெய்யெழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகக்
கொண்டு உச்சரிப்பவர்களாதலாலும் இந்தத்தமிழ் எனும் மொழி

யை தமிழ் த்மிளம் எனறு வழங்கினதாகவும் அதுதானே திரிந்து திரமிளம் திராவிடம் என்றாயிற் றெனபா சிலா.

ஆயின் இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை எந்நிலத்திலே தோன்றிற்றோ எந்நிலத்திலே நிறைந்து வழங்கப்படுகிறதோ அந்நிலத்தானே ஆதி திராவிடம் எனற்காகும்.

இந்தத் தமிழ்ப்பாஷை யாண்டுதேதோற்றமாயிற்றென விசாரிப் புழி, சிலர் இப்பாஷை வட இந்திய பாஷையாகிய ஆரியபாஷை யாம் சமஸ்கிருதத்தின கிளைப்பாஷை யென்றியம்புவா. ஆனால் தமிழ்ப் பாஷையினது நல இலக்கணத்தோடு அப்பாஷைக்குரிய மக்களது புராதனம் இடம் முதலியவற்றை நோக்குமளவில் அது ஒரு கிளைப்பாஷையென்று சொல்லற்கு நியாயமில்லை ஆகையாத் றானே ஆரியத் தமிழெனும் பஷையைத் தோந்த ஆசிரியர்கள் இரு பாஷைக்குமுள்ள பேதங்களை நன்கெடுத்துக்காட்டுகின்றனர், அவற் றுள் சிவஞானசுவாமிகள் கூறுவதாவது —

“தமிழ் மொழிப்புணாச்சிககட படுகு செய்கைகளும் குறியீடு களும் வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்க ணங்களும் உயாதினை, அஃறினை முதலிய சொற்பாகு பாடுகளும் அகம்புறமெனும் பொருட்பாகு பாடுகளும், குறிஞ்சி வெட்சி முத லிய திணைப்பாகுபாடுகளும் அவற்றின் பகுதிகளும், வெண்பா முத லிய செய்யுளிலக்கணமும் இன்னோரான பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படா. எனபதாம்

Dr. Caldwell. துரையாசாமி தானியற்றியுள்ள திராவிட பரஷா விலக்கண நூலிலே கூறுவதாவது

(“தான் நினைக்கின்றவாறு) சமஸ்கிருத பாஷைப்பானது தமிழ்ப்பாஷையினின்று 20 வாராததைகளைக் கடனாகப் பெற்றிருத் தின்ற” தெனபதாம் அவ்வாராததைகளாவன அககா, அத்தை அடலி, அம்மா; ஆணி, கடுகு, கலா, குடி, கோட்டை, நீர், பட் டுணம் முதலியவையாம்

ஸ்ரீமான் M. ஸ்ரீனிவாசயங்கார் M. A. அவர்கள் கூறுவதாவது. This in itself is sufficient to prove that Tamil has no philological affinity with either Sanskrit or any Indo-European tongue” அதாவது தமிழ் பாவையானது சமஸ்கிருதம் அல்லது ஐரோப்பிய பாவையினின்று பிறந்ததென்ற காரகா. எனவாவது.

பண்டையகாலத் தமிழரும் ஆரியரும் எனும் அரிய நூலிலே ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் கூறுவதாவது.

“ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வருந்த பின்னரே ஆரிய பாவை முறைசெய்யப்பட்டது” எனபதாம் Hon Mr. S Rm இராம சுவாமி செட்டியார் அவர்கள் கூறுவதாவது

“Tamil language has an originality and a singularity of its own and it cannot be classified under the Turanian Group.” etc , etc.,

இந்தியாதியால் தமிழ்ப்பாவையானது மற்றொரு பாவையின கிளைப்பாவையல்ல வென்பது தெளிவாம்

ஆரியபாவையினது கலப்பிலலாமலே தமிழ்ப்பாவை எழுதற்காகும் ஆற்றல் அதனகண்ணுள்ள வென்றும் அங்ஙனே, முதல் ஓளையாராகக் காணப்படும் பண்டிதையின நூல்கள் முதல், பழந் தமிழ் இலக்கியங்களில் பலவும் ஆரியபாவை கலப்பிலலாமலே எழுதப்பட்டுள்ளனவாகவும் ஸ்ரீமான் செல்வகேசவராய முதலியார். M. A. அவர்களும் தனது “தமிழ்” எனும் நூலிலே நன்கெடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தமிழ்ப் பாவையானது கிளைப்பாவையல்ல வென்றுணர்விருத்தவின் இப்பாவையானது யாண்டுதித்தது எனபதை விசாரிப்பாம்:—

Tamil Studies எனும் நூல் 41-ம் பக்கம் தருவதாவது “இந்தியாவின் தென்கடை பாகத்தே புராதனமாயுள்ள திராவிடர்.

களின் பாவை இததமிழென்பதாம், எனவே (6) பக்கத்தில் குறித்த செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நாடுகளாக கூர்ந்தறித கொடுத்தமிழ் நாடுனக்கூறிய குட்டம்—குடம்—கற்கா—வேண—பூழி யெனபன தற்போதிய மலையாளம் திருவாங்கூர் இராஜஜியத்தைச் சாராதனவாம் அருவா வடதலையாதி செங்கறபட்டு வடஆற்காடு ஜில்லாவைச் சாராதனவாம் சீதம் நீலகிரி மலையைச்சாராததாம், மலாடு அல்லது மலோடு தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சாராதனவாம் பன்னி மதுரையின் வடமேற்கு எல்லையைச் சாராததாம், பொதுவாக, ஒலி எனபன பூவ இராமநாத தேயத்தைச் சார்ந்தனவாம். (இஃதால் சேரநாடு, சோழநாடு, தொண்டை மண்டலமும், கொடுந்தமிழ் நாடுன மயங்கப்படுகின்றன.)

பின்னும், “நெடியோன குன்றமும் தொடியோன் பெண்வழித் தமிழவரம் பழித்த கன்னபுரம்” என்றது சிலப்பதிகாரம் அதாவது வடக்கே வேங்கடமும் செற்கே குமரியாறும் தமிழ் கூறுமெலலை யென்றவாறு

வேங்கடமெனும் நிருப்பதிகு மேற்கிலுள்ள மடிகரையிலிருந்து, புராதன பழந்த தேயத்தின் வடகிழக்கு பரியந்தமுள்ள தேயங்களும் முப்பாங்கரும் கடலாற் கவியப்பட்டுள்ள இந்திய தீபகற்ப (Peninsula) தென்பகுதிப் பாங்கரும் தமிழகம் என்றார் பூர்வமான M ஸ்ரீநிவாசயங்கார் M A பூவற்றால் தமிழின பண்டைய நாடுகள் இனையவெனல காண்க பிரளயத்திற்கு முன்னர் ஜாவா, நியூசீலன்ட் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தமும் தமிழ் பரவியிருந்ததாகவும் தெரியப்படுகின்றது அங்ஙனே பண்டை நாளிலே வடக்கே இமயமலைச்சாரல் மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் வரைவிலும் பரவியிருந்ததாகவுந் தெரிகின்றது தமிழகத்தை பரவியிருந்தமையால் அவர்களது பாவை யவ்வளவு தூரம் பரவற்காயிறன்றி ஆஸ்திரேலியா ஆப்கானிஸ்தானம் முதலிய நெடுந்தூரத் தேயங்களும் தமிழகம் எனக் கொள்ளற்காகா.

தமிழ்ப் பாஷையானது மிகவும் பழமையானது என்பதற்குச் சான்றுக, இப்பாஷையானது அந்நாளிலே அநாரியரான வேறு சாதியாராலும் இராகுச்சராலும் வழங்கப்பட்டிருந்ததாக இராமயணததாலும் (இவ்வலன வாதாபி கதையுரைக்கு மிடத்தது) ஸகாந்தததா லும் தெரியப்படுகின்றது இதிகாசங்களிலே மிகப் பழமையானது இராமயணமேயாம் இராமயண காலத்திலேயே தமிழ்ப் பாஷையிருந்ததென்றால் இது 9000 வருஷங்களுக்கும் முற்பட்டதென்றே கொள்ளற்காகும். அபிதானகோசத்தாரின கணிதப் பிரகாரம் பன்னிராயிரவருடம் தமிழ்ச் சங்கத்தின காலம் எனபதைக் கொள்வாயின் தமிழ்ப் பாஷையின் காலம் மிகை மிகையேயாம் ஆனால் தமிழ்ச்சங்கம் அவ்வளவு காலத்தது என்பது உறுதியாகுமானால் பாண்டிய ராஜாக்கள பிறகாலத்தில் வந்து அச்சங்கத்தைத் தாங்கினவராதல் வேண்டும் ஏனெனின் இந்தியாவில் குடிபுருந்தோரெல்லோரும் இறறைக்குச் சுமார் 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர்தானே இந்தியாவுக்குள் புருந்ததாகச் சரித்திரங்கள் தருகின்றன வாதலால். அற்றேல் பாண்டியர் ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சாராதவரே யாதல் வேண்டும். இவ்விசாரணையினைப் பின்வருஞ் சாதி அதிகாரத்தில் சீர்துகருவாம்

இத்தியாதியால் தமிழ்ப்பாஷை மிகப்புராதனமான தொன்றேயாம். ஆகையாலன்றே தமிழ்ப்பாஷையில், காற்று என்னு சொல்லு 34 பிரதிச்சொற்களும் அங்ஙனே நீருக்கு ஜம்பதும், மேகத்திற்கு 35-ம் மண்ணுக்கு அறுபத்திரண்டும் மலேக்கு அறுபதும்.” * குணத்தினை யுணர்த்த 21. சொற்களும், அச்சத்தினை யுணர்த்த 22. சொற்களும் உயாவினை யுணர்த்த 17 சொற்களும் மலையினை யுணர்த்த 28 சொற்களும். † வருகின்றன வெனபார் பண்டிதாக்கள். ஓரேகாலத்து இச்சொற்களெல்லாம் ஒருங்கு பிறந்தனவாகா. ஒவ்

* Tamil Studies

பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும்.

வோ சொல்லும் ஒவ்வோ காலத்துத தோன்றிச் சிலகால ஸ்ரீ
லாம நடைபெற்று அச்சொல வழங்கிய மக்களோடு அதுவுமொழி
அவாககுப்பின னெழும் மக்களோடு பிறபுகிய சொற்கள் தோள்
அவைபு மவ்வாறே நடைபெற்றெழிய இங்ஙனம் பாவை நாதே
றும திரிபெய்திவரும் இயற்கைததாமெனக. இதனாலே
தமிழ்ப்பாஷை மிகப்புராதனமான தெனறறிக.

பின்னுமொருசாரா நோக்குமிடத்து தமிழ்ப்பாவை அகத்தி
மாணுககரென்று இயம்பப்படும் தொல்காப்பியஞரால் செய்யபட்ட
தெனபதாலும் அப்பெரிய நூலினகண வழுங்கப்படும் அத்துனை
பலதிறப்பட்ட சொற்களானவை இலக்கியமாய்ப் பொதி
கிடந்திருப்பினன்றி இலக்கண வரம்படையா தாதலினாலும் தமிழ்
பாவையானது தொல்காப்பியஞர் அகத்தியா முதலிய பிற்கால
வாக்கும் முறப்பட்டதெனபதே துணிபாம் அங்ஙனே பூர்வீகதமிழ்
வரலாறுகளும் மறைபுண்டு போயின வென்றும் துணியற் காக்க
றது நிறக

தமிழ், எனுஞ்சொல்லினை அமைப்பும் அதன பொருளை
சீர்தூக்குவமென தமிழ்ப் பாவையானது மிகப்பண்டைய தன்மை
தொட்டே இலக்கண வரம்புடையது என்று துணிபாற்றிவிளக்க
கின்றது ஒரு பொருள் அல்லது ஒரு காரியம் உண்டான போ
து அதற்கொரு பெயர் உடன தோன்றாமற் போகாது. பாவையுள்
தமிழ் என்ற பெயர் எழுந்ததாலும் தமிழ் தோன்றிய காலத்ததா
யிருத்தல் வேண்டும். “இலக்கியத்தினின்றே எடுபடு மிலக்கணப்
பெயர் எனறபடித தமிழ் இலக்கியமாக வீருந்தபோது தமிழ் என்பதற்கு
பொருள், தம்-அம்பன் தகப்பன், தாய் அல்லது தம்-ஆய், தம்ம
தமிழ், தம்பிரான், என்றபடித தம்-இழு என்பது தங்கு
இனிமை என்று பொருள் படுமாறே தமிழ் என்று பெயர் தந்த
போலும் தேனுறை தமிழ்” என்றது கல்லாடம் “இனிமையு
நீர்மையு தமிழெனலாகும்” என்றது பிங்கலத்தை. பின்னு

தனிமை யென்றும் பொருள் படும் இவ்வாறாக இதற்குப்
"ரூள் தரவிருந்த தென்னேயோ"

தமிழ் எனும் சொல்லமைதியை நோக்கும்ளவில், த-மி-ழு
மூவெழுத்துக்களில் த+அ-த, ம+இ-மி, ழ+உ-
என ஆறெழுத்துக்கள் அமைந்தன இந்த ஆறே
மூலக்களாகவும் கொண்டு தமிழுக்காசான ஆழுமுகக்கடவுள்
ததூஉம் ஸ்காந்தத்தில் இந்த ஆறுமுகனே அகத்தியனுக்குத்
தும் ஒதினெனறதூஉம், ஆறுமுகனது பெயராகிய குமரன்
தூ தமிழ் இலக்கணம் இருந்ததாகவும் கொள்ளப்
பெற்று ஷை தமிழில் உள்ள அ. இ. உ. வெணற் மூவெழுத்தாளு
தேயே தமிழ் எழுத்துக்கள் எல்லாம் கொண்டனாதாம் எவ்வள
வென ஒலியுண்டாக அங்காப்பு தரும் அகாரமானது முத
தையும் அகர முதல் ஓளகாரம் பரியாதம் உயிரெழுத்துப் பேதந
தோற்றி அவற்றின் அய அவ அஃ எனற அயல் முன்றெழுத்துக்
ளில் ஆதி அகாரத்தை எடுத்துத் தோற்றிக் ககாரத்திற்கு க கும்
காரத்திற்கு ச சும் முடிவுபோல மெய்யெழுத்துக்களை வகைபடுத்தி
தொப்ப, அகாரத்திற்கு முடிவுபோல, ஃ எனற எழுத்தை
மைத்தனா. ஆகவே அகரமுதல் ஃ பரியாதம் அகரத்தின் ஆட்சி
ஃ என்பதை எடுத்துச்சரிப்பதால் உதித்தது க என்ற எழுத்து
பாணபோலும் ஃ என்பதற்கு அணித்தே வைத்தான க என
உச்சரிக்கும்ளவில் இக்கு இச்சு என்றறைய விருத்தலால்
தெழுத்துக்களுக்கு முன்னே இகரத்தின் ஆட்சியாம் இக் இசு.
ப ஒற்றுக்களில் ஒலி நிரப்ப உகார தோன்றி இக்கு இச்சு
வழங்கறகாகினறமையால் ஒற்றெழுத்துக்களுப் பின்னே
த்தின் ஆட்சியாம் ஆகவே இம்மூவெழுத்துக்களின் ஆட்சியே
எழுத்துக்களியாவும் கொண்டனவாகும். இந்த ஆளுகை
தூத்துக்களின் பெருமை காட்டுவானபோலுமே ஃ என்ற
புள்ளிகள் தோற்றினா என்றுங் கூறலாம். இந்த மூன்று

எழுத்துக்களும் “தனிநடங் குயிறுஞ் சம்புகம் பெருமான்
ருகப் பறைக்கண் அது இடனுமென, நமாதரு குத்திரம்

திருநிலை துணுகக்கச் செந்தமிழியல் பிணைச்
பின்ன” என்றபடி பரசிவத்தின் துடியினின்றும் பிறந்ததாகக்
கனா தத்துவராய் சொல்கள். பின்னும் ஆதி பரசிவமே முதற்றி
சங்கத்திறநிலைமை பெற்றிருந்தாரா என்றுங் கூறப்படுகிறது. ஆ-
சிவமே தமிழாசிரியர் என்றவாரும் ஆயின இதன்பெருமை
சிறிதோ’ ஒத்து முறைவைப்பாய்க் கவனிக் குமிடகது அ. முதலு
டாகும் ஒலியேயாம் இ இரண்டாவதுணடாகும் ஒலியேயாம். “இ
குயிய உதட்டகத்திருந்து வெளிபடும் பெற்றியது உ, வாஃஃ.
இது மூன்றாவதுணடாகும் ஒலியேயாம் ஆகவே இம்மூன்றெ
துக்களையே பாஷாப்பெயாக்கண்ணே முறைப்படி, அமைத்
ளார்கள்.

தமிழ் எழுத்துள்ள அ. இ. உ வெண்பதின் பெற்றியி
படியே ாண்டுள்ள த- ம- ழ எனப்பவற்றைச் சீராகக் குவமேல்
எழுத்துக்களெல்லாம், வல்லினம்-மெல்லினம்-இடையினம்
மூவகுப்பினதாக வருக்கப்பட்டுள்ளதால் அவ்வவற்றுள்ளே ஆ
வெழுத்துக்களில் ஒன்றாய் தகரமும், மெல்லெழுத்தாறனுங்
றாய் மகரமும் இடை யெழுத்தாறனுள் ஒன்றாய் முகா
ஆகமூவினத தொவ்வோரெழுத்து எடுத்துப் பாஷைக்குப்
பாக முறைப்படி அமைத்துள்ளாராக பின்னும் இது (மெ
தெனமொழி என்று காட்டுவானபோலும் சென-மொ-ழி எக்
ராகவம் அல்லது சீம-மொ-ழி என்றனராகவும் காண்ட
த-மி-ழு என்ற மூவெழுத்தொருமொழிப் பாஷாப்பெயர்
ளிய துண்ணிய அறிவோ டமைத்த பெயராக விளங்குகின்றது

இத்தியானியால் தமிழ்ப்பாஷை அகத்தியனொருமுன்னை
லத்திலேயே இலக்கணமுடையதாயிருத்தெனலாம்.

தமிழ் ஒலியெழுத்துக்களின் முதலும் முடிவுமாகத் தோவது
 னாப் பியற்றும் அகராமேயாம் இவ்வகாரத்தை வரியெழுத்தாக
 தொடங்கிய ஆசிரியர் வரைவான ஏற்றபோது அதாவது எழுத
 னியை ஒலையினமீது ஊன்றிய வககணத்தில் முதல தோற்ற
 ாது, புள்ளியேயாம். இந்தப் புள்ளிதானே வரியெழுத்துக்க
 து முதலும் முடிவுமாம்.

“உட்பெறு புள்ளி உருவாகுமமே” என்றா தொல்காப்பிய
 ன்ன்றபடி ● புள்ளிதானே ○. உருவமாகி உருவத்தானே
 ரிழேற்க டெ. கொம்பாகிக் கொம்புதானே ா காலாகி அமைந்த
 ா இம்மூன்றுமே அகராமென வரியெழுத்தாய விளங்க
 ம்த்துள்ளார்கள் ஆகையாற்றானே அகரமுடிவாற்ற முப்புள்ளி
 ங்தினை ஆண்டு முடிபெனத் தாதுள்ளாரெனலாம்

சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து மெல்லின இடையின வெழுத
 னெல்லாம் வல்லினத் தொடுங்கவும் அத வல்லினத்துள்ள ககா
 ளுயதவெழுத்தாம் முப்புள்ளியுள் இருபுள்ளி புள்ளொடுங்கவும்
 லொரு புள்ளியானது, ா டெ. எனவிரூபத்தடியே புள்ளியுள்
 கமாமெனலாம்

இத்தகையதாயப் பெருமை வாயத்த தமிழ் என்ற பெயரின
 டைய புராதனத்தை நன்கு காண்பிப்பதாக விளங்க ிருத்த
 ப் பாஷையானது கி மு. 3-4. நூற்றாண்டிலே யிருந்தவராகக்
 ப்படும் அகஸ்தியரால் வெளியிடப் பட்டதென்பது எவ்வாறு
 ருந்தும்

அகஸ்தியா எனபா வடவியூதியாவில் காசி(Benares)யிலுள்ள
 கிருத சங்கத்தில் வேதமேற்படுத்திய வியாசரின் அக்கிராச
 ின் கீழ் ஓரங்கமாக விருந்தனரென்றும் அங்கே தனது சகபாடி

களோடு சச்சர விழைத்துக் கொண்டமையால், தான் தென் இந்தியாவில் குடியேறி மதுரையில் முதல தமிழ்ச சங்கத்தை யேற்படுத்தினாரெனத் (Tamil Studies P. 237) தெரிய வருகின்றது.

ஆரியர் குடியேற்றத்தின் காலம் பறபல சரித்திரக் கணிதத்தைக் கூட்டியுங் கழித்தும் பாரததபோதும் சுமார் 5000 வருஷம் ஏற்படுகின்றது.

ஆனால் "Origin of Brahmins" Page 46 எனும் நூல் தருவதையுங் கவனிக்க வேண்டியதாகின்றேனும் இந்நூல் தருவதாவது:

The migration of the Aryans towards India could not have taken place before about 690 or 700 B C .

ஆரியர் இந்தியாவில் குடியேற்றின் காலம் கி. மு. 690 அல்லது 700 வருஷம் இக்காலத்திற் கதிகமாகாது என்றவாறு.

வேதமேற்படுத்தினா வியாசா என்றபடியினால் வேதவரலாற்றுக் கால நூலை விசாரிக்கு மளவில

Vedas are supposed to have been composed some 2000 years before Christ, some people even holding that they are as old as 4000 B C

வேதமேற்பட்டது கி மு. 2000 வருஷம் என்றா

இவ்வழக்கோடு பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும் என்ற நூலைக் காணுங்கால "ஆரியர் இந்தியாவிற்குப் புராத பின்னரே ஆரியர் பரவல் முறை செய்யப்பட்டது" என்றறிபவர்கா கின்றேனும்.

இந்தியாநி முரண்படும காலங்களை யொருபடுத்திக் காணும் முறற்கூறியபடியே 5000 வருஷம் ஆரியர் குடிபுகிய காலமாய்த் தீரும். அக்காலத்திலே அகஸ்தியா இந்தியாவுக்கு வந்ததாய் இருக்க மானால் பிரதய காலமாகித் தமிழ்ச்சங்க பீடமாகிய கபாடபுரத்தைக் குறிக்கும் 8000, 9000 எனப்படுக தமிழ்காலத்தை என்னென்று கூறுவது?

பின்னும் அகஸ்தியா என்பா அவலோகிதா எனபாரிடம தமிழ் கற்றுக்கொண்டதாக ஜைனா கூறுவா ஜைனமதாசாரியராகிய மகாவீரன் எனபாரது காலம் கி மு 5ஆ நூற்றாண்டென ஹட்சின்சன் M A F R. G S F R A I துரையவாகன தனது History of the Nation எனும் தூலில் குறிக்கின்றா. இத னாலும் அகஸ்தியா காலம் மூவாயிரவருடமென்றே தெரிவாகின்றது

“ About the precise date of Agastyas' migration to the south nothing definite can be said but as has been pointed out it cannot be earlier than the 5th or 6th Century B. C.”

இவ்வாறுகத தேரப்படும அகஸ்தியரைப்பாரத இராமாயண சரிதங்களிலே நுழைத்து அவா அககாலத்திற்குப் முற்பட்டவா என்றும் இன்னும் அவா திருநெல்வேலியிலுள்ள பொதிய மலையிலு வசிக்கின்றா என்றும் பொய்க்கதை கட்டிவிட்டார்கள்

இதனாலே அகஸ்தியர் தமிழககாசிரியா எனபது பொருத்த மற்றதாகின்றது. பின்னும் இவரது மாணாககரெனப்படும தொல காப்பியா தானும் உண்மையிலே அகத்தியரின மாணாககாதானே விவன்று நோக்குமளவில், தொலகாப்பியத்தில் எங்கினும் தமிழ் இலக்கண விதிப்படி அவா அகத்திய குரு வணக்கங் கூறினதாகவுந் தேரற்கிலலை. தொலகாப்பியனாது காலமும் இறறைக்கு 4300 வருடங்களை யாகிறதாக் பண்டிதர்கள் கூறுவா. இத்தியாதினால் 9000 வருடங்களுக்கு முன்னே இசுதெனனிரதியாவில் தமிழ் இருந்ததாகவும் இதன் முதல அதிகாரத்தில் கண்டபடித் தென னிரதியமங்கள் வடகிசையாகி பல்லிடங்களில் சென்று இருந்து வந்தமையினாலே யவவவவிடங்களில் தமிழ்ப்பாலைப் பரவியதா மென்றும் துணிதற்றக்கதாகும். ஆகவே முதலஅதிகாரத்திற் குறித்தபடி ஆரியா, ஆரியரினின்று பிரிந்த ஒரு கூட்டத்தாரைப் போலத தமிழா இடியாவில் குடிபுகுநதோராகார்.

“முககியாமஸங்களில் தமிழராயுள்ளோருக்கு வேதங்
 விருந்தும் மற்றைய ஸமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும் அநுமதிகளும்
 ஆதாரங்களும் தேடப்படுவது தபபு இந்தியாவின் வடபாகத்தில்
 வேதகாலத்தில் குடிபுகுந்தோரினினமும் தமிழா உறபததியாக
 வில்லை தமிழா நிரப்பாதிகப பட்டாவது சுயேச்சையாகவாவது
 வடக்கினினது குடியெழுமபித செற்கே குடிபுகவிலை ” என்றார்
 ஸ்ரீமான. P சுந்தரமபிள்ளை M A யவாகளும்.

ஆதலால் பண்டையகாலத் தமிழ் மக்களே ஆதிதிராவிடர்.
 குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவாதாமே வேறு திராவிடா குடிபுகுந்து
 தமிழ் கற்றவாளுள முதனமையாக நிறபவர் ஆரியரேயாவர்.
 சமஸ்கிருத பாஷையாளாகள தமிழ் சுற்றுக கொள்ளினும் அவர்கள்
 திராவிடராகா இந்திய பாஷையானது பஞ்சு கௌடம் என்றும்
 பஞ்சு திராவிடம் என்றும் இருவகையாகவே வகுக்கப் பட்டிருக்கின்
 றது அவற்றுள் பஞ்சு கௌடமானது சாரஸவதம், கன்னியா
 குப்சம், மிதிலம், கௌடம் உதகலம் எனனும் இவவைவந்து தேயத்
 தாரின பாஷை யெனபா இவற்றுள் கௌடம் எனபது வங்கு
 தேசமாம் வங்கமாவது தற்காலம் வங்காளமென்று வழங்கப்படும்
 வடவீந்திய தேசமாகும் இத்தேயத்திறபததியான பாஷையாகி
 அதினினது கிளைப்பாஷைகள் தோன்றின போலும் திரிந்த ஆப்
 பாஷைகளுக்கும் கௌடமென்றே பெயராதிப பஞ்சு கௌடமென்
 றழைத்தற்காயிற்று இத்தனூல வடவீந்திய பாஷைகளெல்லாம்
 பஞ்சுகௌடமென முடிய அவற்றை யுடையா பஞ்சுகௌடர்
 எனறே முடியுமாறும்.

இந்தச் சமயவத்தைப் போலவே வீந்தகிரியின தென பகுதி
 யாம் தென்னிந்தியாவின் கடைகோடி பாகத்தே தமிழ்ப் பாஷை
 விளங்கி யிருக்க, அந்தத் தமிழ் திரிந்த அடைவே திராவிட மென்
 றுகித் தென்னிந்திய பாஷையாய விளங்க அதன கிளையென்பு
 பிறந்த தெலுங்கு-மலையாளம்-கன்னடம்-துளு வென்பவற்றையும்
 உரிமை படுத்திப் பஞ்சு திராவிட மென றழைத்தற்காயிற்று.

“பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்ததுத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள முன்னிருந்த படியிருந்தது போல்
கன்னடமுங் களித்தெலுங்கும் கவினமலையா ளமுந் துளுவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே யொன்று பலவாயிடினும்
ஆரியமபோ லுலகவழக கழிந்கொழிந்து சிதையாவுன
சீரிளமைத் திறமவியந்து செயன மறந்து வாழத்ததுதுமே.”

ஏனறா P சுந்தரமபிள்ளை யவர்கள்.

தமிழ்ச்சுவகங்களும் தமிழ்ப்புலவர்களும் தமிழ் நூல்களும் நிரம்பிய
தூதர்முனைமைச் சார்பால் அறியக்கூடிய தென்னிந்திய வரம்பினைத்
தமிழ் நிராவிட தேயமென்றும் அந்த இடத்தைச் சார்ந்ததாயும்
தமிழின திரிபாயும் விளங்கும் ஷைபாஷைகளைப் பஞ்ச நிராவிட
மென்றும் வழங்குன முறையே தாய்ப பாஷையாகிய தமிழல்லாது
வேறு பாஷைகள் வேறுத நிராவிட மென்றும் தமிழ் ஒன்றே ஆதி
நிராவிடமென்றும் கோடன முறையேயாகும் இதற்குச் சான
ருக இறறைக்கு ஏறக்குறைய 2000 வருடங்கட்கு முன்னிருந்த
ஆதி நிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிய
திருக்குறள் என்ற செந்தமிழ் நூலே ஆதி நிராவிடர்களின் பாஷை
யையும் அவர்கள் குணங்கனம்ச சிலங்களையும் தெற்றென எடுத்த
துக் கூறுவதா யிருக்கின்றது இந்த ஆதி நிராவிடா திருக்குறளைப்
புகழாதாருமுண்டோ ' இந்தத் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி
பெயர்த்தவராகிய Rev G U Pope M. A D D. அவர்கள்,
இக்குறளைப் பற்றிய தனது அபிப்பிராயங் காட்டுவதில்,

“Sweet to the thought Sweet to the ear Sweet to them outh
Great cure for twof old deed's disease is Valluvar
Sweet kural Venba verse, with tongue right eloquent,
Set forth, that we the way of good may know.”

“படி இனிமையானது மருந்து போல்வது சனமார்க்கமானது
சாற்றியுள்ளார், இவ்வண்ணமாக திருக்குறளை விசாரித்தா

ரோவ்வொருவரும் அதனைப் புகழுந் தரத்ததாகவே இயற்றினார். ஆதி தமிழரான வளருவனார்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், பாஷையடியே வந்த திராவிடப் பெயரை விளக்கிக் காட்டி ஆதி திராவிடமென்பதை விளக்கக் கூறினாம்.

மூன்றாவதாகத் தற்கால இருளவழி வழக்காகும் சாதி பேத குதாகத்தால் திராவிடம் எனப்பது ஒருவருடைய சாதியென அறியக்கூறும் விபரீதம் நீங்க 'ஜாதி'யெனுமொர் அடிகார முத்ததால் உண்மை ஆதி திராவிடா எனப்பதை விளக்குகும்.

மூன்றாவது. திராவிடம்.

ஜாதியதிகாரம்

மளளர் எனுஞ்சாதியார் ஒருவருளரென்றும் அந்த மன்னர் எனுஞ்சொல்லோடு திருவெனும் அடைச்சொல் சேரத் திருமன்னர் எனருகிச் சிதைந்தது சிதைந்தது திராவிடா என்றாயிற்றென்பார் ஒருசாரார். ஆயின இந் த மளளர் எனுஞ்சாதியார் எத்தேயத் தாரென நோக்குழி, "குசிகரத்திருந்த மளளர்கள் பத்தரின் உடலை சுட்டெரித்தார்கள் என்று (Early History of India By Mr V A Smith) தருகின்றபடியால் இதன் ஆதரவினபடி மளளர் தேயம் குசிகரம் எனத்தெரிகிறது. இந் த குசிகர மாவது காசிக்ரு 120 மயில தூரத்ததென்றும் ஷபுத்தகமே தருகின்றது.

ஆகவே மலலர் அல்லது மளளர்களின் தேசம் நாம் முத்ததி காரங்களில் காட்டியபடி வந்தேறிகளின் இடமாகிய வடலிங்கியாவே யாதலைக்காண்க. ஆதலால் முநதுகூறிய செழுமல ளாதரவினபடி இந்த மலலர் பெயர் கௌடரெனருத்தற பாரித் திராவிடரெனற்காகாது. ஆதலின் தென்னிந்தியத் தமிழா'பெயரானே திராவிடா எனப்பதை உயத்துணர்க.

1912-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ பிரசுரமான மகாபோதி சங்கத் தாரின் பிரசுரப் பிரகாரம் “புத்தா கி.மு. 578-ஆம் காசிகரில் பிறந்தார்” என்றமையாலும், காணவ H. S. ஆல்காட்டுதலுரை யங்கள் புத்தரின் காலம் கலியுகம் 2478-ஆம் என்கின்றமையாலும், பின்னும் ஓகடோமஸ்கி யென்பவா புத்தரது காலம் குறித்த ஷேகணித்ததோடு 1000 வருடங்களுக்கு முன்புள்ளதாக கருகின்றமையாலும், தீர்ப்பாக சராசரி இறறைக்கு 4000 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தவராவா புத்தபிரான.

இக்காலத்தில் மல்லரெனுஞ்சாதிப்பெயர் கேட்கப்படுகிறது. அஃதோடு அக்காலத்திலே “மகத தேசாதிபதியாகிய அஜாத சதுரு வேசாலியிலுள்ள லீக்ஷாவிஸ் (Lechavis) கபில வஸது விலுள்ள சாக்கியர்கள், அனகப்பாலிலுள்ள புபூலிஸ் (Bulis) இராமகாமாலிலுள்ள கோலியர் (Koliyar) வேதாதிப்பாலிலுள்ள பிராமணன் இவாகனெல்லோரும் ஷே புத்தரின் அஸதியிலோர்பாசம் வேண்டினா.”

எனப்படுவதால் மல்லர்களன்றி யநேக சாதிகளும் அந்நாளிலேயே வடவிந்தியாவின் கண் இருந்தனா எனத் தெரிகிறது. அதுபோலவே தென்னிந்தியாவில் கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயில்பரப்புள்ள நிலமிருந்ததாகவும் முன்னே காட்டினோம். இது நன்குதேரப் பின்வரும் வியாஸத்தைக் கவனிப்போர்களாக.

The identity of certain fossil flora and faune in India and South Africa supports the theory of a former land connection, the fragment of which survive in Madagascar the Seychelles and other continental islands. At the same period an Indo-Austral continent linked together New Guinea, Australia, Tasmania and New Zealand, so that a continuous land surface permitted migration of the Hominidol in various directions. Apart from the impermanence

incidental to traditional forms the enormous changes in the distribution of land and water have obliterated traces of origins and movements. The starting point in the enquiry is unknown and may never be discovered as it may be buried in the bed of the Indian ocean or of some other marine or lacustrine basin."

என்றா எடவாட். கிலாட் (தனது Magic & Religion என்ற வியாசத்தில்) ஆதலால் தென்னிந்தியா குமரியோடு முடிந்ததாகாமல் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தம் நீண்டிருந்ததாகும். அங்ஙனே ஜனப்போக்குவரவும் உடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், தமிழ்ப்பாஷையும் சங்கமிருந்த தமிழகத்தினின்று விசாலித்துப் பரவியிருக்கலாம் தமிழ ஐம்பெருங் காப்பியங்கூற்றிசிறந்த மணி, மேகலை சிலப்பதிகாரம் பிறந்தஇடம் சேரநாடாய்கருஆராயிருப்ப (திருவருசைக்களம்) இவவிடத்தில் தமிழ் மருவி மலையாளப் பாஷையானதுபோல தூரநாடாகிய நியூஜீலன்ட் முதலிய இடங் களிலும் தமிழ் மருவியிருக்கலாம் அங்ஙனே தமிழ் அரசுகள் விருந்த இராவண தேசமானது சிங்கனதேசமானதும் அதற்கு அணித்தாயுள்ள யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழுடைத்தாயிருப்பதும் சோதூக்கற பாலனவாய இருக்கின்றது.

என்னே திரேதத்தில் ரேணுகையே கூற்றுவரும
தன்னோ திரேதத்தில் ஜானகியே—பின்புகத்தில்
கூடுந் திரேபதையே கூற்றாங் கலியுகத்தில்
வீடுநோறும் பெண்களே யாம்.

என்ற நீதிவெண்பாவிற்கண்டபடித் திரேதாயும ஜானகிராமன் காலம் என்றவாறாகின்றது இதனுள்கண்ட ரேணுகை யென்பவன் ஜமதகினியின் மனைவி, பரசுராமனின் தாய் இரண்டாம் வது ஜானகி இராமனுடைய மனைவி. திவெபதி பஞ்சபாண்ட வரின் மனைவி. இவர்களுது சரித்திரங்கள் ஒன்றனோடொன்று

முன்னும் பின்னும் பின்னுக்கு முன்னுமாக முரண்டுகிடப்பதும்
யுகமொன்றுக்கு விரிததுள்ளதாயுள்ள வருடத் தொகையும்
பின்சுண்டபடி.

கிரேதை 1 728,000 வருஷங்கள்

திரேதை 1,296,000 வருஷங்கள்

துவாபரம் 864,000 வருஷங்கள்

கலி 432,000 வருஷங்கள். (என)

அளந்து கொட்டிக்கிடக்கவும் அவற்றை நம்பவும் ஆட்களிற்
பதால் இவ்வளவு சாமாததிய பொய்க்காலங்களை நாமென்ன
வென்று தோவதோ அறியிலம். கிடக்கட்டி ராணடைக்கு
வேண்டியது அந்தத்திரேதாயுகமே ஆனால் அது அவ்வளவு
வருடங்களைக் கொண்டதாகா, என்றுமட்டு சொல்லக்கூடும்
அதிகமாகப் பாகருமிடத்தில் இராமன்காலம் 5,000 வருடத்திற்கு
அதிகப்படுவதாகவிலலை அதற்கு முன்னே யிருந்த தென்னிந்
திய பரப்பெல்லையில் மிகுபாகம் இராவண ராஜஜியமாகவே
யிருந்ததாகப் பின்வருபவற்றால் தெரிகிறது

அதாவது —விரதியமலையின் தென்பாகமுழுவதும் (இலங்
கையும்சேர) இராவணனது இராஜஜியமாகவிருந்தது இதன்
கிழக்கு கடலணித்தான பாகம், நிறத்தால் வானரமென்று
அழைக்கப்பட்ட திராவிடர்களின் இருக்கையாக விருந்தது.

குரங்குகளைப்போன்ற இருத்ததிராவிடர்களின் புராதன
இடம் ஷே தென்னிந்தியா பாகம் தாமோவெனின், இலலை.
யென்றே வாலமீகியாரது வாக்கிளவ தெரியவருகிறது. எப்படி
யென்றால் கிஷ்கிந்தையில் சுக்கிரீவ மகாராஜன் சீதாபிராட்
டியைத் தேடிவருமபடி வானாவீர்களை ஏவும்போது தென்
பக்கமாகச் செல்லுதற ருரியாரை நோக்கிச் சொன்னதாக
வானமீகி முனிவர் கூறியவை அடியில் வருமாறு :—

அப்பெரிய வானர சேனையை அனுப்பிவிட்டிக் குறிக்கப்
சிலரைத் தென்றிசைக் கேவுவானுயின.....

பின்பு அவன் தென்றிசையில் போதற்கறிதாயிருக்கமுன்பதைப் பற்றி அவர்களை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கி பலவித மரவுகளும் கொடிகளும் செறிந்த ஆயிரஞ் சிகரங்களையுடைய விதமலையையும், பெரும்பாம்புகள் தவருவதும் கடத்தற்கரியதுமாகிய நுரூபாநதியையும், பெரும் பகுதிகளையுடைய வரதாநதியையும் மேகலை உதகலை நகராண முதலிய நாடுகளையும், அசுவவந்தி, அவந்தி முதலிய நகரங்களையும் நீலங்கள் காண்பீர்கள் விதாபபம் ருஷிகம் மாகீஷகம் வங்கம் கலிங்கம் கௌசிகம், மலைகளும் நதிகளும் குகைகளுமுடைய தண்டகாநணியம் கோதாவரி நதி முதலியவற்றையும் காண்பீர்கள் அவ்வாறே ஆந்திரம் புண்டரம், கேரளம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளையும் காண்பீர்கள், பின்பு தாதுகளை நிறைந்ததும் விசித்திரமான சிகரங்களையுடையதும் பலவாணமான பூக்கள் நின்றந்த சோலைகளையுடையதும் சந்தன வனங்கள் செறிந்ததுமான அயோமுக மலையைத் தேடுங்கள் அதன்பின் தேவரம்பையா வந்து நீராடுகின்ற சிவ்யமான தெளிந்த நீருடைய காவேரி நதியை அவகே காண்பீர்கள் அந்த மலையாமலையின் சிகரத்திலே ஆதித்தனுக்குச் சமானமான மிகுந்த ஒளியையுடைய முனி சிரேஷ்டரான அக்ஷயபரக காண்பீர்கள், பின் அமமகரிஷியிடத்திற் அணைப்பெற்றுச்சென்று முதலைகள் நிரம்பிய பெரிய தாமிரபாணி நதியைத் தாண்டுக்கா, அந்நதி அழகிய சந்தனச் சோலைகளால் மூடப்பெற்ற திட்டுக்களையுடையதாய், கணவனிடத்தனபுள்ள யுவதியானவள் புகழ்கம் புகுமாறு சமுத்திரத்திற் சென்றுவிழும் பிறகு பொன் நிறத்ததாயும், அழகுடைத்ததாயும் முததமயமான மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாயும், பாண்டியருக்கு போக்கியமாயுமுள்ள கவாடத்தையும் பாரக்ககடவீர்கள் அதன்பின் சமுத்திரத்தையடைந்து காரியநிச்சயத்தைச் செய்யுங்கள் ” என்றவாறும்

• [மேகலதேசம்—விந்தப்ரதேசம் ; உதகலதேசம்—கஞ்சம் தசாண்ம—சண்டமுநிகரியின் கிழக்கு, அசுவவந்தி, விந்தம்]

இதனால் ஷ வானரத்திராவிடர்கள். விரதத்திற்கப்பாலைய வடவிநதிய பகுதியினின்று தென்னிந்தியாவுக்குள் புகுந்தவாக என்ஹே நனகு தேற்றமாக்கினதது, பின்னும

Ancient History of India, Prof Max-Duncker.

Page 8 In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i. e., inhabitants of the snowy mountains the Himalayas) and of black sudra beyond the delta of the Indus.

வடவிநதியர்விலுள்ள இமயமலைக் குடிகளிலும் கரிய நிறத் தோர இருந்தனராகக் குறிக்கப்படுகிறது

"*Vibishnan Buddha*"—By Srinath M. S. Purnalingam Pillai Avergal, B A, L T, Principal Camisis College, Tinnevely.

"The hardy and enterprising Dravidians, who, from their diminutive size and black or brown colour were poetically described as monkeys. Evidently these nigger Mannikins were paying homage to their overlord and writhed under his supermacy."

இதனால் திராவிடாதாமே ஆரியரால் வானரமென்றழைக்கப்பட்டாரென்று ஏற்படுகிறது

எனவே வானமீகி பகவானது மொழிக்கிணங்க ஷ மரகஸ் டங்கர் தருமாற்றலின்படி வடவிநதியா வாசிகளானோ கரிய

பம்—(பிரா), ருஷிகதேசம்—பங்காளப்பகுதி, மாகேஷதேசம் கலிங்கம்—வடசாககார, கௌசிகம், ஆந்திரம்—தெலுங்காணம்; புண்டரம்—வடதேசப்பகுதி, அயோமுகம்—குப்குமலை அங்கம்—கிழக்குபிரார்; வங்கம்—பங்காளம்—கலிங்கம்—
[சிரிஸ்ஸா.]

நிறத்தோர எனறும் ஷை விபீஷண புத்தி. தருமாற்றலின்புத்
கரிய நிறத்திராவிடரே வானரமென்று கொள்ளற்காகின்ற
மையாலும் ஷை Ancient History of India. Page 25.

The Southern Indian, the Non-Aryan population, who were at that time far less broken up in the Deccan by Aryan and other settlers than now and must therefore have existed in far greater masses were not quite so black as the Ethiopians (the Negroes)

வடநாட்டார் புகுமுன்னா பண்டு தொடடிருந்த
திராவிடராம் தென்னிந்தியா, கரியரோயினும் ஷை வட
வாசிகளுக்கு வேறும் நிறத்தவா என்பதாலும் ஆதி திராவிடர்
என்பவா இந்தத் திராவிடர்களுக்கு வேறுனவரென்றே தேற்ற
மாகும்

இராவணனது கொடுமையைச் சகிக்காதிருந்த திராவிடாக
னென்ப படுவோரும் இந்த வானரத் திராவிடரைச் சோந்தமக்
களாகவேயிருந்து இச்சேனைகளுக்குச்சுற்று முனப்பதாகத் தென்
னிந்தியாவில் வந்திருந்தவாகளாகவே கொள்ளலாம் அநாகரீக
மாயிருந்த வானரமக்கள் நாகரீகரிற்றதே இராவணன் ஆட்சியில்
இருந்தது அவாகட்கு விபரீதமாயத்தான இருந்திருந்தவ
வேண்டும

ஆகையாற்றானே இவர்கள் அடிக்கடி இராமனிடஞ்சென்று
இராவணனையடக்க முயன்றதுமாம் இவர்களது முறையைக்
கேட்டு இராவணன்மீது படைபெடுத்த ஆரிய மகனாகிய இரா
மன் ஐயம் கொண்டதாகவும் ஆதாரம் ஏற்படவில்லை. இந்தப்
போரினால் இராவணனது தம்பியாகிய விபீஷணனாகக்கே அரசு
கிடைத்ததாய்த் தெரிகிறது. இவ்வாறு தோல்வியுற்ற ஆரியர்
தப்பாலுள்ள அழககாற்றுப் பகைமையினாலேயே இராவணனை
அரக்கனென்றும் கொடியனென்றும் பலவாறாக இழித்துக்கூறி
புள்ளதாகத் தெரிகிறது.

இராவணன், பததுத்தலைகளையுடையவன் என்பதால் நான்
 முகன் ஐந்தாமுகன் ஆறுமுகன் என்று கட்டவுள்ளான் அபிதாரத்
 தபடிபே இராவணன் மகா புத்திசாலியானவரென்றே தெரிய
 வேண்டியதாகிறது இதற்கேற்ப விபீஷணனைப்பற்றிப் புகழு
 மிடத்தே அவனை யொரு மகாஞானியென்றே இராமாயணம்
 பேசுவதால் அவனது தமையன், ஆரியா கதை தருமவவளவு
 தாடியனாக இருந்திரான் பின்னும் இராவணன் உலகந
 றானறி மக்கள் பெருகிய முதற்காலத்திலேயே சீருஞ்சிறப்பும்
 புத்த அருப்பெறல் உயரிய தமிழ்மொழியாளனாக விருந்ததா
 தெரிவாகிறது இவனது கோட்டை கொத்தளம் அரசி
 யில் முதலிய நாகரீகங்களைப்பற்றி இராமாயணமே நன்கெடுத்தி
 யம்புகின்றது சீதாபிராட்டியை மீட்டுகொண்டு வரச்சென்ற
 அனுமான் இலங்கையுட்பென்றபோது இராவணனது அரண்
 மனைமுழுதும் திவ்யபரிமள முள்ளதாகவும் ஸபடிககல்லாலும்
 யானைத்தந்தத்தாலும் பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் முத்தாலும்
 பவளத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேகஸ்தம்பங்கள் நிறுத்திய
 கட்டிடங்களைக்கண்டார், அப்பொழுது அவ்வனுமான் கண்ட
 ஸ்திரீகள் அனைவரும் உத்திருஷ்டமான பதமினீ ஜாநியைச்
 சோந்தவாகளாதலால் அவர்கள் உறங்குகையில் பாலேகாண
 பித்தல் அரைக்கண திறத்தல் தூக்கந்த வாயுவை வெளியிடுதல்
 தூர்க்குணங்களில்லாமல் பவளத்தளிர்போன்ற அதரங்களால்
 மூடப்பட்ட பற்களோடு தாமரை மொட்டுப்போல் அழகாய்
 மூடப்பட்ட நேத்திரங்களோடும் தாமரைப் பூப்பங்களினின்று
 லீசும் பரிமளத்தோடும் நிறத்திரை செய்வதைக் கண்டார்
 இராசூஸாதிபதியான இராவணனைப்பாததாவாகவடைந்து
 சுகித்துவருகிற அவவரண்மனையிலுள்ள சுந்தரிகளைக்கண்ட அனு
 மான் புணயப்பரிபக்குவத்தால் ஆகாசத்தில் நகத்திரங்களாய்
 னினவகிப் புணயம் நீங்கினவுடன் சேஷமான ஸவல்ப புண்யத்
 தோடு பூமியில் விழுகிற நட்சத்திரங்களதானே வெனநெண்ணி
 னார். (வாலமீசி ராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தை இததோடு

வாசித்துணாக) இராவணனது நாயகியாகிய வண்டோதரியைப் பார்த்து இவளதானே நஞ்சீதாதேவியெனேறமாந்தார.

என்றவாறாகப் புகழப்பட்ட திவ்வியராஜஜியம் இராவணனுடையதாயிருந்தது பின்னும் இவன் சிவபிரானிடத்தே மிக் பக்தி வாய்ந்தவனாக விருந்தான், எனபதாக வரதுங்கராமபாண்டியன்வாக்காலுமமற்றும் சிவபுராணங்களினாலும் அறியப்படுகிறது அதனைப் பின்னா லிளக்குதும்

இத்தகையபேரரசனை, வலிமையில் மிக்கானே, கொடியவன் என்றதும் இழியாய அரக்கன் என்றதும் நாம் கவனிக்கவேண்டியவராகின்றோம்

ஆரியா வருஞானது தமிழா அரசியல் முறைபிறழாது வாழ்ந்தனராகலின் அவரை ஆரியா அசுரரென்று பெயரிட்டு வழங்கினா இருக்குவேத்ததின முயல் ஒன்பது மண்டிலங்கள் முழுவதும் அகா வெணுஞ்சொல் வலியஅல்லது அதிகாரமுடைய எனும் பொருளில் உரிச்சொல்லாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்ற தென்றும் உரோமேஷ சந்திர தத்தரும் இனிது விளக்கினா “எனப்பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும் எனும் தூவிலே காணப்படுகின்றது, பின்னும்

“இரிமிறு எனபது மிழிறு எனவும் விசிறி யெனபது சிலிறி யென்டும் எழுதது சிலைமாறி வருதறபோல “அரசு” எனுத மிழ்ச்சொல் அசுரவென சிலைமாறி இருக்குவேத்ததில் வழங்கப் படுவதாயிற்று.”

என்றும் பண்டிதா செளரிநாயக அளவாளின் நண்ணிய ஆராய்ச்சியுந் தொனிக்கின்றது.

“எனவே தமக்கு எதிரே நாகரீகம் நிரம்பி விளங்குகின்ற தமிழ் அரசரைத் தமக்குத் தலைவராக ஒருப்பட்டுப் பண்ணு ஆரியமக்கள் அனனோரை அசுரா எனவழங்கினா. பிற்காலத்தில் வடமொழியில் மாததிரம் அசுரா எனும் அசுரொல்லின் உ- - - - - சிப்பொருளேமாறறி அதற்கு அரக்கரெனப் பொருளகட்டி விட்டார.”

(இதன் சார்பாகவே Rev. Dr Macdonald என்பவர் Brahmans of the Vedas என்ற தனது நூல் 35-ம் பக்கத்திலே கூறுவதாவது

“On unquestionable authority that the Asuras of the old Hindus were none other than their brethren of Persia”.

அதாவது அசுரரென்று பண்டைய இந்துக்களால் வழங்கப் படுபவா பாரசீகதேயத்ததுத தமது சகோதரர்களே யாவரென்றி ன்னையோரெனறெனல துணிபு என்றவாறும் ஷே Rev. மகடா ன்ஸ்துரையவர்களின் கருத்தாவது இந்துக்களானவா பாரசீக தேயத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தமாதவர்கள், அந் தப்பாரசீக தேயத்து மக்களதாமே அசுரராவா இதனையறியா மல இந்துக்கள் அசுரரை இழிவாகக் கூறுகின்றார்கள் என்றா போலும்

இவற்றால் எண்ணிப்பெற்றதாவது ஆரியராதி சாதிபேத இந் துக்கள் பலதேயத்தினின்று இந்தியாவில் குடியேறினவாஎன்று நாம் முன்னா கூறியவற்றோடு இந்தப் பாரசீகதேயமும் அன னோரது புராதன இடமாகக்குறித்துக் கொள்வதோடு அசுரா எனப்படுமோர் இனத்தாருள்ளும் ஆதியசுரா நவீன அசுரா என் றுங் கொள்வதற்கிடமாகின்றது இங்ஙனம் சோதாக்குவமாயின, இந்தியாவின் இதிகாசங்களில் மிகவும் பழமையானது இராமாய ணமே! இந்த இராமாயணத்திலே, உத்தரகாண்டத்திலே,

“புலவா ளரக்க னிருநா விரட்டி யொருநாலு பெற்ற புயமும் தலையான பத்து முறவால் விசித்த சயவாலி கொற்றமுழுதும் மலையா சலத்து மறையோ னுரைப்ப வதெலா மனத்திலுணரா சிலையா லரக்கா திறமவே ரறுதத திறலானிவை யுரைக்கும்.”

என்ற பாட்டிலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இராவணன் எனும் அரக் கனே ஆதியரக்கன் ஆகின்றதையுங் காண்க.

அசுரன் அரசகன னுஞ்சொறகன் சிலகால் நற்பொருளு
டையதாகவும், பிறறைய காலத்தில் தீயபொருளுடையதாகவும்
திரிதற்கிருந்த தென்னையோ வெனின, எல்லாச்சீலமும ஒருவரு
டைய இராவணனமீது படைமெடுத்தாராகிச் செயம்பெருது
வாளாப்போந்த இராமன் வகையராம ஆரியர்கள் தாம் பிழைத்
துகொள்ளும் உபாயத்தை நாடிப் பலதந்திரங்களாற்றி இராவ
ணனது மதமாகிய சைவத்தை அநுசரித்துக் கொண்டவராகவும்
இராவணனது பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷையைப் புகழ்கின்ற
வராகவும் இராவண வகையாரை மிககு நேசிப்பவராகவும்
நடித்து தமதுள்ளத்தில் வஞ்சததையே இருத்தி பாவைக்குச்
சாதுகளாக விளங்கி அரசினதநாரை அவ்வனே சுவையப்படுத்தி,
அரசனவயில தாழு பிருந்து கொள்ளற்கான வழியைத் தேடிச்
கொண்டனா

பின்னா இவர்கள் தமதுள்ளத்துள்ள வஞ்சததை நிலைநாட்
டவும் இராவணன் சந்ததியின குடியைக் கெடுக்கவும் தஞ்சை
ததியாரே தலை யெடுக்கவுமாகின்ற வழியைத் தேடினவராய்
முதலாவது தங்களின் வாசஸ்தானம் தனிமையாக இருத்தல்
வேண்டும், அதாவது இராவண குடிகளுக்கும் அல்லது
திராவிட குடிகளுக்கும் அப்பால் தாம் வசித்தலே தமது காரிய
சித்திக்காதாரமாகும் என்றபடிச் சோனதுவசிப்பதால் சேரியென்
றுவழுவகப்படும் எலிடங்களுக்ககன்று தமக்காக அகரம் என்
றோஇடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இவர்க
கலந்து புராதனசரிதவகளைப் பாழ்படுத்தற்கான உபாயங்களைத்
தேடிப் பேச்சு வழக்கற்றதாய்த தென்னிந்தியாவுக்குப் புதிது
யுள்ள தமது சமஸ்கிருத பாஷையில், இக்காலத்திய சிராகளும்
நம்பற்காகாத புனமைப்பொய்மொழிகளை அளவிடற்காகாதபடி
அபூரிவிதமாக உழைத்துத் தமது புராதனப் பெருமை தமது
மத்ததின பெருமை, தமது ஜாதிப் பெருமை யென்று பல
வற்றைக் கற்பித்தெழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம்.

உதாரணமாகப் பாககுமிடத்து பிறகாலத்திய தூலாகிய பிங்கலநதையுள்ளும், “மிலேச்சாரியா” என்றனனோரை இழித்துக்கூறியிருக்க, முற்போந்த வதிகாரங்களில் இவர்கள் புராதான இடமும் குடியேறிய காலமும் தெற்றெனக்காண விருக்க, இந்த ஆரியர்கள் லட்சத்து லட்சக்கணக்காக வருடங் களைத் தொகுத்து யுகம் என்றோர படிவாயலாக அன்றது கொட்டி 11 லட்சம் 12 லட்சம் வருஷங்களுக்கு முன்பதாகவே தாங்கள் இந்தியாவில் இருப்பதாக வரைந்து வைத்துக்கொண்டனர்.

சீவநதனாகிய இராவணனது காலத்திலேயே கடவுள்— ஆனமா—கனம்ம எனும் முப்பொருள் விளக்கமாகிய சைவசமயமானது நின்றிருந்தது எனனை! சிவபிராணித்தே செயற்கரிய தவங்கிடந்து மாபல விங்கத்தை இராவணன் பெற்றானென்றும்

இராவணனது மனையாளாகிய வண்டோடரி சிவபிரானைத் தன்னிடம் குழந்தை வடிவமாக இருக்கப்பெற்றொள்ளென்றும் நன்கு தெரிய விருக்கின்றது பின்னும் சைவசமயமானது மிகவும் பழமையான தென்னிந்தியாவின் மராக்கம் ஆரியர் குடிபுகற்குமுன்னரே இவ்விந்தியாவில் இருந்திருக்கும் மராக்கம், பிராமண மதத்திற சம்பந்தப்படாத மராக்கம் என்றவாறாக Dr போப் துரையாக்கள் தனது திருவாசக மொழிப்பெயர்ப்பில் மிலே கூறுகின்றார்

“The tamils have developed a religion of their own independant of Brahmanism from the earliest period and that Saivism is the old prehistoric religion of South India essentially existing from pre-Aryan times.” (Dr. Pope)

பின்னும் ஜீவகாருண்யதாதா புத்தபிரானது திருமொழியாம் பௌத்தம், ஆசோக சக்கிரவர்த்தியின் குமாரன் மஹிந்தன்

எனவபனால் தென்னிந்தியா (Ceylon) வுக்குச் சென்று போத, மாயிற்று. அசோக சக்கிரவர்த்தியின் ஆட்சியானது இற்றைக்குச் சுமார் 2192 வருடங்களாகின்றன.

இந்த அளவீனையுடைய காலத்திற்கும் முற்பட்டதாய அதாவது 2492 வருடங்களுக்கு முன்பதாகவே சைவசமயமானது அந்த ராஜஜியத்தில் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இதற்குச் சான்றாகத் தற்போது காட்சியாயுள்ள இலங்கை அநுராதபுரத்தில் பிரசித்தியுற்ற ஈசுருமணியென்ற திருக்கோயிலின் கற்பாறைகளமீது வரைந்தழுத்தப்பட்டுள்ள சிவன பாவதி நந்தியெனப்படும் சைவ விக்ரகங்களே விளம்புவதாக விருக்கின்றனவென்று கண்டோர் கூறுகின்றனர். 1909-ம் ஆண்டு அகடோபா மாதத்திய Buddhist Review (251) பக்கத்தைக் காண்க

பின்னும் இந்த ஆண்டு 6-ம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளபடி தென்னிந்தியாவின் பகுதியாய் இடங்களில் சைவசமயமே புராதன மாயிருந்ததாகவும் பின்வருபவற்றுள் தெரியவருகிறது.

அதாவது கி.பி 875-ஆண்டு தேசத்தில் அகப்பட்ட சிலா சாசனப்படியும், ஆங்குள்ள உலோகேஸ்வரமெனும் விக்ரகத்தின் பெயாசாபினாலேயும், ஜாவாவிலுள்ள Mr Kern துரையவர்களின் கருத்தின்படி பௌத்தம் சைவம் ஒன்றற்கொன்று அந்நியோநயமுற்றதென்ற அபிப்பிராயப்படியும், ஆண்டு கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் பௌத்தம் நிலைபெற்றதாயினும் சைவத்திற்கு நிகர விதிமுறைகள் றறதாயிருந்தது எனப்பினாலேயும் ஆங்கிருந்த இலங்கை, பிரமா, விஷ்ணு, புத்தா இவர்களின் விக்ரகங்களினாலேயும், புத்தராஜன் எனப்படும், முதலாவது சூரியவாமன தனது மரணத்தின் பின் வெளியான நிர்வாண புதா வென்றகோவில் மூலஸ்தான சிலாசாசனத்தில் உள்ள உலோகங்களிலே யொன்று சிவனுக்கும் மற்றொன்று புத்தருக்கும்

கும் பின்னுமொன்று சைவாசாரியருக்குமாக வரைந்துள்ள விளக்கத்தினாலும் சைவசமயம் யாதொரு சுவகையுமற்ற புராதன சமயமென்று துணிந்தாரைக்கலாம்.

சைவசமயமானது தென்னிந்திய சமயமென இதனால்கனகு தேற்றமாகின்றமையால் இது ஆதி திராவிடர்களின் சமயமென்றற்கு.

எபிரேய பாவைகளுக்கு கிறிஸ்து மதமும் அரபி பாவைகளுக்கமதிய மதமும் பாலி பாவைகளுக்குப் பெளத்த மதமும் எப்படி உரிமையுடையதாக விளங்குகின்றதோ அதுபோலக்குடியேறிய ஆரியர்களது சமஸ்கிருத பாவைகளு இரதுவேதமும் ஆதி திராவிடர்களின் தமிழ்ப் பாவைகளு சைவசமயமும் உரிமையுடையதாகும்.

தமிழ்ப் பாவையையும் உயரிய சைவ சமயத்தினையும் உடைய ஆதிதிராவிட மன்னனாகிய இராவணனுக்கு விரோதிகளாய் எழுந்த இராமலகருமணரை யுள்ளிட்ட ஆரியரெனும் பிராமணர்கள், அவற்றின் உண்மை விளக்கத்தை மாற்றி, தமிழும் சைவமும் மற்றுள்ள இந்தியவளம் எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களே காரணமென்றும்.

பல பிதற்றுரைகளே சமஸ்கிருதத்தில் முன்னாடியே நுழைத்து விட்டனா. ஸாறுகாய் உணவுககு உதவுகின்ற முறைப்படிப் பிந்தோன்றிய ஆரியர்கள் தமிழ்ப் பாவையானது சமஸ்கிருதத்தினின்று ஆரியராய் அகஸ்தியராலேயே சிறப்பிக்கப்பட்டது; சைவசமயமும் அவ்வாறே சமஸ்கிருதத்திலிருந்தே தமிழில் மொழிபெயராதெழுதற் காகின்றது என்ற, படிற்றுரைகளை இக்காலத்திலு பரப்புகின்றனர் யாம் இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஆரியர்களின் உண்மை வன்மை எவ்வளவிற்கென வெளியேயாம். பின்னுஞ் சில கவனிப்பாம்.

“ஆரியர்களது புராதன வேதமாகிய இருக்குவேத முந்தியவையும் துருவித் துருவிப்பார்ப்பிலும் சிவம் எனும் பதம்

பொருள் இயல்பு காணப்படமாட்டாது என்றா சைவதுல்லிங்
ஞானஞ் சுருத்த அரும் முகிலினையா சுவாமி. வேதாசலம். அஃ
கள் பண்டைக்காலத்தாழிமரும் ஆரியரும் எனும் தூல 31-ம் பத்
ததைக் காண்க

“ஆரியா இந்தியாவிற புருதபின்னரே ஆரியபாஷை
முறைசெய்யப்பட்டது”

“ஆரியா வருதற்கு முன்னரே தமிழர் மிகக் நாகரீகமு
டையராய இருந்தனர் எனபது இருக்கு வேதத்தினாலேயே
இனிது அறியப்பட்டதொன்றும் ஆரியா சிந்துநதிககரையில்
வந்து குடியேறிய காலத்தில் உளநாட்டில் இருந்த தமிழர் எழு
வகை அரண்மனைகளும் தொண்ணூறு கோட்டைகளும் உடை
யராய வாழ்ந்தனரென்று இருக்குவேதம் உரைத்திருக்கின்றது
என்றா பண்டிதர் செளரிசாயம் அவர்கள் “உபநிடதங்களில்
பெரும்பான்மையானவை வெண்ணிறப் பரதேசிகளான ஆரிய
ருக்கு முற்றும் புறம்பான வேறொரு ஜாதியார்பால் உற்பத்தி
யானவைகளெனபதற்கு மிகத்தெளிவான சான்றுகள் அவ்வு
பநிடதங்களிலேயே இருக்கின்றன” என்றா P சுந்தரமபின்னரே
M. A. யவர்கள்.

இவற்றால் தமிழ்ப்பாஷையும் சைவசமயமும் சமஸ்கிருதத்
திலிருந்து மொழிபெயராததுவுகின்றோம் எனக்கூறும் ஆரியர்
களின் உண்மைத்திறம் நன்கு தெரிகின்றதன்றோ?

உதாரணமாக தென்னிந்திய சரிதமாகிய திருவிளையாடற்
புராணத்தை இவர்கள் ஆலாசியமானபியம் என்று சமஸ்க்
ருத பெயாபுனைத்து அதனைத் தமது நூலென்று தமிழர்
அறியுமாறு விவகரிப்பதும், நாயனமாகளெனப்படும அறுபத்து
மூவரும் தென்னிந்தியாவில் வசித்தவர்களாயிருக்க அவர்கள்
சிவபத்தி விளக்கத்தைக்காட்டிப் பெரியபுராணமெனப்படும்
தமது சமஸ்கிருத பாஷாப்பெயராய்ப் பகதவிலாசம் என்ற
ஊழத்துத் தமிழர் மருள் விவகரிப்பதும், ஆதிதமிழ் அரசனாகிய

இராவணனுக்கு எதிர்த்து நூலுக்கு இராவணியம் என்று சமஸ்கிருத மொழியில் புனைத்துத் தாங்களே அதை முதல் எழுத்தாகவேண்டும் என்று வைத்திருப்பதும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் நாம் உயர்ந்த அறிவுடையவர்கள், ஆரியர்கள் பண்டைய தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் நாளடைவில் தவறாகத் திருத்தித் திருத்தி இயைபாகும் வண்ணம், தவறானதற்குத் தோற்றியபடியே கற்பனை பல புணர்த்தித் தம்மின்தலைமையே தலையையாமவண்ணம் மருட்டிவிட்டார்கள் எனலாம்.

“Ramayana and Mahabharatta. Neither of them has come down to us in its original form. Additions, interpolations and alterations seem to have been made from time to time to the Mahabharatta till the 10th or 11th century A. D. and to the Ramayana at least up to the 2nd or 3rd century which have given rise to many anachronisms

[Tamil Studies, Page 51].

ஆரியர்கள் இருதிமாலின் பழஞ்சரிதைகளாகிய இராமாயணம் மகாபாரதம் என்பவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுத்தி, அவற்றின் உண்மையறியற்காகாதபடிப் பெரிதும் மயங்கச்செய்துவிட்டனர் கம்பா இராமாயண மெழுதியதும் இற்றைக்கு சுமார் 735 வருடங்களேயாகின்றன.

புராதன சமயமாகிய சைவம் பிராமண மதத்திற்கு முற்பட்டதாயிருந்தாலும் இராவணனாகியே சைவர்களாகவிரும்பினாலேயும் இராவண விரோதிகளாகிய ஆரியர் காலதேசவாதமானதை எண்ணியஞ்சினார்களாக சைவத்தை அனுசரித்தவர்களாகவும் அல்லது, சைவசிறப்பை யுள்ளவாறுணர்ந்து அனுசரித்தவர்களாக இருந்தும் பிறகாலத்திலே தந்தலைமையெவரும் ஒங்கும்படியாகப் பிரமம், விஷ்ணு, உருத்திரன் என மும்மூர்த்திகளாகக் கற்பித்து சமஸ்கிருதத்தில் கதை கட்டினா. இதன் கற்

பித்ததை ரோகருமின். முதலாவது சைவ சமயம் இருந்திருந்த ஆரியர்கள் மாறாத தந்தைமையே விளங்கும்படி முதலாவது தவகள் தந்தையாகிய பிரமாவே முதல் கடவுளென்றபடி யமைத்தனர். இரண்டாவதாக வனங்கெழுமிய இந்தியாவில் தாழ்க்கு இருந்தவாழக காரணமாயிருந்த இராமனைக் குறிப்பான் விஷ்ணு வென்றார்கள். மூன்றாவது சிவனைக் கடைபில வைத்தாராக உருத்திரன் என்றார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறாக மும்மூர்த்திகளைத் தாபித்துக் கொண்டு மும்மூர்த்திகளுக்குக் கோயில்கள் கட்டுவித்தது அவற்றிற்குத் தங்கள் எண்ணம் போனபடிச் சாதியாதார கதைகளையும் ஏற்படுத்தி அக்கால அதிகாரிகளாய் இருந்தவர்களை மகிழ்விப்பாராக அன்றோரின பூரவ ஜெனனம் புணயஜெனனமென முகஸ்துதிகள் பலபுரிந்து மும்மூர்த்தி கோயில்களைக் கட்டுவித்தது அவற்றைத் தமது (Office) ஆபீசுகளாகச் செய்தது தலைமை வகித்துக் கொண்டு சாதி பேதத்தை நிலைபடுத்தும் ஒருநோக்கத்தையே கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அக்கால சைவசமயமானது ஏதே கடவுள் வணக்க முடையதாக விருந்தது. சைவசமயவ கொண்ட கடவுள் இலக்கணமானது தற்போதிய நாகரீக முதிர்ச்சியிற் பெறப்படும் மாசிலலாததன்மையைப் பொருத்தியதாம்

“காணவுக கருதவும் படாத முதல்வனுக்குத் தாம் நினைத்தவாறு உருவங்கள் சமைத்து வணங்கல் பொருந்தா தாகலின், அப்பரம் பொருளை ஒருபிழம்பாகக் கொண்டு வழிபடுத்தற்கு ஓர் அறிஞரியாகப் பிழம்புவடிவான கருதுரு நிறுத்தினா ‘கருது’ என்பதற்குத் ‘தெய்முறையுந்தறி’ என்றுரை கூறினா ஆசிரியர் நச்சினாககினியா ‘கருது’ எனப்படும் இதுவே இக்காலத்தில் சிவலிங்கம் எனப்படுகின்றது. இச்சிவலிங்க உருத்தான் மிகப்பழைய நாள்தொட்டு எவ்வாச சாதியாரானும் எல்லாதேயத்தாரானும் வணங்கப்பட்டு வந்ததெனச் சரித்திரவா

ராய்சசிவல்ல பண்டிதர்கள் உரைநிறுவுகின்றார்கள் ” பட்டினப்
பாலே ஆராய்ச்சி 57-ம் பக்கங்காண்க. இந்தச்சிவ வணக்க அறி
ஞரியே இந்நாளிலும் ஆதிதிராவிட மக்கள்பால் விளங்குகி
றது. மரத்தடியினும் ஒருகலலைநட்டு அதனை வழிபாடு செய்து
வரும் வழக்கம் பெரிதும் ஆதிதிராவிடரிடத்தே காணப்படு
கிறது. இதற்கைய அருமபெறலான சைவசமயமானது சாதி
வேதம் பாராட்டாததாய் இருந்தது.

Concerning this the Government Epigraphist writes as follows.—The Saiva creed .....does not appear to have paid much attention to Sastiric karma but taking unsullied devotion to Siva as its basis it received into its fold all classes of people without any distinction of caste. This Catholicity of the faith rendered it not very popular with the orthodox Brahmins

[Tamil Studies Page 292]

சைவசமயத்தின் புராதனத்தையும், சைவசமயம் சாதிவேத
போற்றாதிருத்தலையுங் குறித்துக்கொண்ட ஆரியர்கள் இசம
யத்திற்கு விரோதமாக இராமன் பெயர்விளங்க வைணவ சம
யத்தை ஏற்படுத்தியதாக சரித்திர வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உதாரணமாக.—Dr. Pope's statement that the Vaishnavas system has been a formidable rival of Saivism since 12th century.

M. ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார், M.A., அவர்கள் கூறுவதாவது .
சைவ பெரிய புராணத்துள் புகலப்படும் நாயனமாகளின் சரித்
தும் அவரது காலமும் ஆராய்ச்சிக்குப் பொருத்தமாகவுள்.
ஆனால் பெரியபுராணத்திற்கு எதிராக எழுதியதாய் வைணவ
ஆழ்வார்களின் காலமும் சரிதமும் மிகக் குறுகியவையாகவே
உள்ளன என்றவாறு.

இவற்றுள் சிவவற்றைத் தெரிந்துக்கொண்ட சைவர்கள் இவ்வண்ணம் வெளிபடுமாறு பிராமணர்களின் தந்தை அல்லது முன்னோனாகிய பிரமா பொய்சொல்லி அவனுக்குக்கோயிலுமிருந்த தற்காட்சிவபிரான பிரமாவின்சிரசைக் கொய்துவிட்டவனாகும். சிவன (பிராமணா வணங்கும்) சூரியனது பற்களைச்சிதைச் செய்தவனாகும் இயமனைஉதைத்தவனாகும் என்று கூற்றங்காயினர் ஆரியர்கள் தமிழ் வேதத்தில் கூறும் தேவதைகளை இழித்துக் கூற்றகாயினர் இவ்வாரியா முன்னாடியே சமஸ்கிருதத்தில் எழுதி வைத்திருந்து பொது ஜனங்களை ஏமாற்ற வெளிப்படுத்திய காலையே இதை வழக்கு ஏற்பட்டதாக விருக்கிறது பின்னர் இவர்கள் ஜாதிபேத நிமித்தம் எவ்வளவும் முயன்று பிரமாவைப் பதியாக வைக்கத் துணிந்தும், பிரமா பொய் சொல்லியென்று பொது ஜனங்களுக்கு விளக்கமாய விட்டமையால் தங்கருத்தொருங்கே நிறைவேற்றக் கூடாதவராகிப் பிரமாவைக் கோவிலற்றவராக நழுவ விட்டார்கள்.

ஆனால் இவ்வாரியர்கள் வெகுநாளாக வந்து தங்கி யிருந்த இந்நியாவில், அஜமீர் என்ற ஓரிடத்தில் மட்டுமே பிரமாவுக்குக் கோவில் கட்டுவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, இந்தத் திரிமூர்த்தி வாது நிமித்தமாக கர்சியிலிருந்த சிலா வியாசரை நோக்கி நீங்கல் ஏற்படுத்திய மும்மூர்த்திகளில் தலைமையாவார், யாவர் என்று வினாவியாசரானவா (இராமனும்) நாராயணனே பரமபதியென்று தனது கையை உயர்த்தியவனவில ஆங்கிருந்த வீரமுஷ்டி யென்பதும் உயரத்திய அக்கரத்தை வெட்டி விட்டதாக சித்தூர் ஜிலலா ஆதலத்து கோட்டுத் தீர்ப்பு எனப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சாதிபேத நிமித்தமாக இவ்வளவு பாடுபட்டுச் சைவமற்ற முறைகப் பிரம விஷ்ணு மார்க்கத்தையும் சாதிபேதத்தை மீட்டிப் புது சைவமதத்தையும் இவர்கள் ஏற்படுத்தினராயினும்,

மக்கள் பாராட்டிய பதியிலக்கணங்களைக் குன்றது எடுக்காண்மெ அவற்றை மறைவாகவே, மருளும்படி எழுதி விரும்பினார்கள். ஆகையாற்றினே சமயத்திற்கு மறையென்றும் ஒருபெயர் புனைதலினர். கடைசியாகக் கூறுமிடத்து ஆதி திராவிடர்களின் கொள்கையாகிய ஆதி சிவம் வேறு—உருத்திரன் வேறு; ஆதி திருமால் வேறு, விஷ்ணு வேறு எனக்கொள்ளுமாறு பண்டைகாலதமிழரும் ஆரியரும் எனும் நால் தருகின்றதைக் காண்க.

இங்ஙனம் ஆரியர்கள் மதபேதம் ஏற்படுத்தியது ஜாதி பேதத்தை நிலை படுத்தற்காகவே யன்றி வேறல்ல. இவ்வாறாக இவர்கள் மதமருள் சாதிரிங்கள் எழுதியதினாலேயே மறையோர் எனவும் பெயர் பெற்றார்

மறையோர் தாமே ஜாதி பேத மேற்படுத்தினவா,

என நன்குணர்த்து ஆதாரமாகவே, தன் வயதத்தால் முதலிய தூயவெண்குணமுடைய பகவனது ஆலயங்களிலேயும் சாதிபேத விதிவிலகல்கள் போற்றப் படுகின்றது. இராமனாதி ஆரியர்கள் தென்னிந்தியாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னர் அகஸ்தியர் தென்னிந்தியாவில் வந்திருந்தாரென இராமாயணத்தால் தெரியவருகின்ற தெர்ப்ப அந்த அகஸ்தியர் தன்னோடு 18 இராஜாக்களையும் 18 குடிசையும்கொடுவது அருவானரைத் துரத்திக் காடுகெடுத்து நாடாக்கி னா எனத் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினாக்கினியர் உரை நிறுவுகின்றார். ஆகலின் இந்தப் பதினெட்டுக் குடிகளுக்கும் முற்பட்டதாக இந்தியாவில் இருந்த பூர்வகுடிகள்தாமே ஆதி திராவிடர் எனப் போர் எனலாம். ஆனால் அருவானர் துரத்தப்பட்டார் என்பதாற் றவர்கள் சென்றோடி ஒழிந்த விடம் எதுவோ வென்பதும் இவர்களுள் இவர்களுள் ஆதிதிராவிடர் என்பதற்கு சங்கை யுண்டாகிறது.

எனெனில் “உலக சரித்திரம்” என்ற நூலிலே 654-ம் பக்கம் எட்கார் சான்டர்சன் தருவதாவது “மிகவும் பழமையதாகக்

கொள்ளப்படும் பண்டைய காலத்திலே இந்தியாவானது உரல்லாத ஓர் இனமகளை உடையதாயிருந்தது. அவர்களுள் இலட்சக் கணக்கான பலர் இன்னும் சண்டாளர் எனும் பெயரிய சாதியினராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும், இவர்கள் பிற்காலத்தில் தட்சண பாக்மாய் வந்து இலங்கையைச் சேர்ந்த புதிய மக்களால் துரத்தப் பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பாரா. இது தவிர ஆரியர்கள் தென்னாட்டாரை வெற்றி கொண்டாகனென்றும் அன்றோரைத் துரத்தி விட்டாகனென்றும் கூறுதற்கு யாதோ காரணமும் காணவில்லை யென்பாரா ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை M. R. A. S. அவர்கள்.

இந்தியாவை ஏற்படும் பூர்வ குடிகள் என்ற அருத்த சம்பந்தத்தே அருவாளர் தாமோ ஆதி திராவிடர் எனக்காக்கின்றது. ஆனால், அற்றன்று. அருவாளர் வேறு ஆதி திராவிடர் வேறு என்பதைப் பின்வருபவற்றை காண்க.

Ancient History of India. By Prof Max. Duncker, Page 8. "In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i. e., inhabitants of the snowy mountains of the Himalayas) and of black Cudra beyond the delta of the Indus. அதாவது வடவிந்தியாவிலுள்ள இந்து நதி பங்கா கரிய நிறமுள்ள மலைவாசிகளும் இருந்துள்ளனர் என்றவாரும்.

இது நிற்க இராமஞாதியோர் இராவணனோடு பொருத வந்த காலையில் சேனையாகி வந்த வானர மொத்த மக்கள்-பலர் தென்னிந்தியாவின் புகுந்தனர் என்றும் இராமாயண நருவதால் ஷை அகத்தியரால் 18 குடிகளும், பின்னர் இராமனால் பல குடிகளும் ஸ்ரீரத்தியாவுக்குள் புகுந்தமர்ந்தனர் எனல் வெளியாம் ஷை யாகக் கூறப்பட்ட குடிகள் எல்லோரும் வடவிந்தியாவின்

கிணறுர்கள். வடவீந்தியாவில் அப்போதிருந்த ஜாதிகள் (38)-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே பெரும்பாலும் அனனோகனே தென்னிந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்தவர்களாதல் வேண்டும். ஆனால் இவர்களில் வேறுகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்தவர்களே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர். அவர்களியாரோ வெனின் சாதிபேதமற்ற ஆதிசைவ சமயிகளான இராவணனாதி, யோரனறி வேற்றெவரே யாவா?

மேற்படி அகஸ்தியரால் கொண்டுவரப்பட்ட குடிகளால் தூரத் தப்பட்ட அருவாளரென்பா யாவரோ வெனின் அவர்களதாம் தற போது குழம்பா என்றழைக்கப்படும் ஒருவகைக் காட்டுச் சாதியா றின் மூதாதைகள் எனச் சரித்திரக்காரர் கூறுவர். இந்த அருவாள ருக்கும் இராமன் கொண்டு வந்த வானர சேனையுக்கும் இருந்த பேதநான் என்னையோ? ஒன்றும் காணோம், குரங்குகளென ஆரி யரால் மதிக்கப்பட்ட இராமன் சேனையினவரை நீகிரோவரைப் போல நிறத்தவராய், குளங்களாய் அதிக பலமுடையவர்களாய்த் தோன்றினா, என்பபடுவதால் இராமர் அழைத்துவந்த வானரங்க ளென்பபடுவாருக்கும் குழம்பரென்றாய் அருவாளருக்கும் பேதம் ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. இருவரும் ஓரினத்தவரென்றே கொள் னற்காக்கின்றது.

இந்த வானரங்களதாமே தற்காலத்திலுள்ள இருளா-காடா-சோலிகா முதலிய மலைச்சாதிகளின் மூதாதைகளாவார் என்று ஆராய்ச்சி வல்லா கூறுகின்றார். எனவே வடதேசத்தினின்று இரா னேடு சண்டையிட வந்த சிலர்தாமே போருக்கும் அல்லது இராவணன் வகையாருக்கும் பயந்து மலைகளிலும் குகைகளிலும் னின்று வாழற்காயினர் என்றும் கூறலாம். அற்றேல் அருவாளர் னபவர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து ஆரியரால் தூர்த்தப்பட்டா றினின் ஆரியர் தாம் நிகழ்த்திய பெரும்போரில் ஜெயம் பெற்றார்

ராகவேணும் இருதலவேண்டும் அப்படிக்கில்லாமல் விபீஷணன் தானே ஜெயங்கொண்டதாக வனரே முடிசின்றது

* The Aryan races had penetrated into vast numbers into the punjab and gangetic valley and had all but exterminated or expelled the children of the soil who were either barbarians, and the population of northern Indian therefore is to the present day more or less of pure Aryan stock.

இதனால் அருவாளா எனப்படுவா தென்னிந்தியாவின் பூர்வ குடிகள் எனப்படும் ஆதிதிராவிடா அல்லவென்பதும், இரா வணன் வகையாரே ஆதிதிராவிடா எனபதும் உணராதேற்றுக் கொள்ளற பாலதாம் (11-ம்) பக்கத்திற்குறித்தானபடி வட இந்தியாவுள் புகுந்திருந்த ஆதிதிராவிடாகள், பிற்காலத்தில் குடி புகுந்த ஆரியரல்லாதவரால் துரத்தப்பட்டவராகார இராமனது சேனையினான வானரம் என்றழைக்கப்பட்டவராகார

ஆதலால் ஆதிதிராவிடா எனப்படுபவா காட்டுச் சாதி வகுப்பினேச சேந்தவராகார எனபது துணிபே.

சில நூல்களின் விவகாரப்படி பூர்வகாலத்தில் இருந்த மக்கள் கற்கால மனிதர்களென்றும் உலோககால மனிதர்களென்றும் நாக ரெனும் ஓர் சாதியாரென்றும் அறியப்படுகின்றனா. இவற்றை விசாரிப்பாம்.—கற்காலமனிதா உலோககால மனிதாளெனும் இவ்வகுப்பா னது நன்னூனம் மீக்குடைய ஐரோப்பியர்களின் சூழ்ச்சியேயாம். இவை உலகின் எல்லாத் தேயத்தாரின் புராதனமாகவே கொள்ளற் பாலனவேயாம். இவை சாதி யிருன்கவிரது பித்தேறித் தடுமாறும் நமது இந்திய மக்கள் கொள்கைக்கு ஒத்ததாகுமோ” ஒருக்காலும் ஆகாது. ஆயினும் கற்கால மனிதரெனப்படுபவா கற்களை ஆயுதமசு கக் கொண்டிருந்தவரென்றும் அவர்களை பிறறையகாலத்திலே

* “Ancient India” By. R. C. Dutt. C. I. E.

இருப்புகருவிகளை உபயோகிப்பவரானபடியால் உலோககாலமனிதர்களுண்டு அழைக்கப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். இந்த வகுப்பினரே ஆதி குடிகள் என்பதற்கு யாரே மறுப்பா?

நமது சரித்திர புராதனப்படியே பழையமையான தென்னிந்தியவாசியான இராவணனாகியோரே இவ்வகுப்பினர் சேர்ந்தவரென்றி ஏறக்குறைய 4000 அல்லது 3000 வருடங்கட்குமுன் தென்றியாவுக்குட்புகுந்து இராவணனோடு பொருதுகனத தொழிந்த ஆரியராகியோரே கற்காவுத்தவராயிருந்து உலோக காலத்தவரானா என்பது பொருநதுமோ? எவ்வாறாயினும் தென்னிந்தியாவின் பூர்வ வாசியார் எனத்தக்க இராவணனாகியோரே அவ்வகுப்பினர் சார்ந்த ஆதிதிராவிடரெனலாம்

(1) நிற்க நாகரெனும் ஒரு சாதியா இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்பர். இந்தநாகர் எனும் வகுப்பா தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும், மறவர்—எயினர்—ஒலியா—ஒலியர்—அருவானர்—பரததுவர். முதலிய சாதிகளின் தலைவராவார். இவர்கள் தமிழா களுக்கு விரோதிகளானவர் என பூர்மான் கனகசுண்டி பிள்ளை யவர்கள் கூறுகின்றார்.

(2) பூர்மான், S. பூர்னிவாச அய்யங்கார் M. A. அவர்கள் கூறுவதாவது. நாகர்களை தென்னிந்தியாவின் பூர்வகுடிகளெனலாம். துரானியா சீத்தியர் எனப்படும் (மத்திய ஆசியா கண்டத்தினர்.) வடவீந்தியர்கள் மங்கோலிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவராவார். என்றும்.

(3) நாகரெனும் வார்த்தை பொதுவாக காட்டுவாசிகளுக்கும் பாதலலோகத் தவருக்கும் இலட்சியமாய்த் தமிழில் வழங்கப் படுகின்றது. இவர்கள் சேரேசோழ பாண்டியர்களுக்கு விரோதிகள் என்றுங் கூறுகின்றார்.

(4) பின்னும் (Tamil Studies 80-ம் பக்கம்) புராதன நாக டென்பார் தண்டகாரண்யத்தைக் கெடுத்து நாடாக்கினவராவார்.

இவர்கள் அந்தக் காட்டை வெட்டற்கமர்த்தப்பட்டவர். ஆதலாலே இவர்கள் வெட்டியபா என்ற பெயர் பெற்றனர். அவர்களிற் சிலர் கிணறுகள் தோண்ட அமர்த்தப்பட்டபடியால் அவர்கள் தோட்டி என்ற பெயர் பெற்றனர்.

இவர்களின் தலைவர்கள் வேலூர் அம்பூர் முதலிய விடங்களை அரசாண்டவர்களாகவும் நெடுவு முதலிய பலதொழில்களையுடையர் களாகவும் இருந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

(5) “நாகரென்பவா புராதன குடிகள் எனபதற்குச் சாட்சி பலவுள. இவர்கள் இரண்டு பிரிவினராவர். அதாவது முதலிலே குடிபுகுந்தோராக நாகரீகமற்ற மிலேச்சாகளாக யிருந்தார்கள்; பின்னர் வந்தவர்கள் சற்று நாகரீக முடையவர் யிருந்தனாகள் முதலிலே வந்தவர்கள் நீகிரோ ஜாதியைச் சேர்ந்தவாகள். பின்னர் வந்தவர்கள் கலப்புச்சாதிகளாக யிருந்தவாகள். இவ்விருவர்களும் ஆளற்றிரேலியாவும் இந்தியாவும் சமபந்தமாய்த தரைபாகத்தை யுடைத்தாயிருந்தபோது தென்பாங்குகளினின்று குடிபுகுந்தோராவார். இவ்வாறு குடிபுகுந்த இவர்களில் முதல்வந்த நாகரீக மில்லா நாகர் காடு மலைகளில் வசிப்பவரானார் இரண்டாவதாக வந்த நாகரீக நாகர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து விசாகப்பட்டணம். நாகப்பூர். மத்திய மாகாணம் பரியந்தம் பரவியவழங்காடார். இவர்கள் தாம் இராமாயணத்தில் கூறப்படும் வானரம். இராக்ஷசர் எனப்படுபவா இவர்கள் எப்பேரது இந்தியாவில் குடிபுகுந்தார் என்று கூறல் எளிதானதல்ல.” என்றுங் கூறினா ஷை தூலாசியா.

இவ்வாறு தோன்றியவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட கருத்தின்படி நாகர் என்பவர் எயினா முதலியவர்களின் தலைவர் எனக் கொள்ளப்படின் இவர்கள் பூவதமிழ்த்தேயக் குடிகள் என்றே தேர்வேண்டியதாகும். எங்ஙனமென்றால் அங்கீகரிக்கத் தக்க ஆராய்ச்சி வல்லுநரால் இற்றைக்குச் சுமார் 2270 வருடமென்று

அளவிடற்காகுங் காலத்தைக கொண்ட தொல்காப்பியததிலே,
அக்காலத்திய மக்களே ஐந்திணை நிலத்தடியே வகுக்குங்காலே,

குறிஞ்சிநில மக்களாவா “பொருப்பன்—வெற்பன்—சிலம்
பன்—குறவன்—குறத்தி—கானவா — கொடிச்சி என்றும்.

பாலே நிலமக்களாவா —எயினா — எயிற்றியா—மறவா—
மறத்தியா என்றும்

முலலை நிலமக்களாவா —இடையா—இடைச்சியா—ஆயர்—
ஆய்ச்சியா என்றும்.

மருத்தில மக்களாவா —உழவா—உழுத்தியா—கடையர்—
கடைச்சியர் என்றும்

செய்தல் நில மக்களாவா —பரதா—பரத்தியா—நுளையா—
நுளேச்சியா—அளவா—அளத்தியா என்றும் கேட்கப்படுவதால்
ஷைகா அக்காலத்தே யிருந்த தமிழகதாரொன்பது தேற்றமாம்

பொதுவாகத் தமிழ்ப்பாஷைக்கு இலக்கண மென்றெழுந்த
தொல்காப்பியததிலே, இக்காலத்தில் விரிந்து கிடக்கும் பாரப்பா
முதலி நாயுடு என்றபடியான சாதிகளும் இருந்ததாகத் தோன்ற
வில்லை ஷையோதிய வகுப்பினரும் நிலமபற்றி வகுக்கப்பட்டவராக
இருந்தவரே யன்றி இக்காலத்தில் மூச்சுக்கு முந்தாறு பொய் பேசும்
கதைகளேக கொண்டு உயர்நதாமென்று நடித்தும், கீழ் குலத்தா
ரெனப் படுமொருவா “தொட்டாற் பட்டுப்போம்” என்ற அறப்
மதிப்பைக கொண்டு உயர்சாதிபேதம் பாராட்டா திருந்தனரெ
ன்றும் தோன்றுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலமெனப்படுவது - மலைச்சார்பான இடமாம்

பாலே நிலமெனப்படுவது - நீரிலலாக் கடு நிலமாம்

முல்லை நிலமெனப்படுவது - காட்டுச் சார்பான இடமாம்

மருத நிலமெனப்படுவது - வயற் சார்பான இடமாம்

செய்தல் நிலமெனப்படுவது - கடற் சார்பான இடமாம்,

இதுதான் அககாலத்திருந்த சாதிபேத காரணமென்று விளங்குகின்றது. ஆகவே நாகரோணுஞ் சாதியார இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்றுகின்றது

ஷை நாகா எனும் விஷயமாய் இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டதின் கருத்தாவது நாகரே பூர்வகுடிகள் இவர்களுக்குப் பிற்பட்டு வந்தவர்கள் மத்திய ஆசியா கண்ட வாசிகள் என்றுகிறது. இவர்கள் யாவரோவெனின இவர்கள் தாம் பாண்டியா சோழா சேரர் எனும் மூவரசா சாதியாரெனலாம் இவர்கள் அந்நேரம் நாகர்களுக்குப் பின்னரே குடிபுகுந்தோ ரானபடியினாலேயும், பிராமணரல்லாதாராயிருந்தும், பிராமணரைப்போல சம்பந்தந்தருரியராய் அவர்கள் கட்டளைக்குட்பட்டவரின் படியினாலேயும் இவர்கள் நாகரை இழித்துக் கூறும் வேறு சாதியராயினா. இந்தப் பேதம் அறிவுவிளங்கிய இக்காலத்தும் இருந்தல் ஆதாரமாகவும் நாகரெனப் படுவோரே ஆகி திராவிடா எனெருபப வாகின்றது

மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்டதுள நாகரெனப்படுபவா பாதல வாசிகளெனக் கருதப்பட்டனா என்பதை நோக்குமிடத்து உலகிலுள்ள மலைகள் யாவற்றிற்கு முயாத இமாசலத் தணித்தான மேட்டுப் பாவநினைன்று குடியேறிகள தென்னிந்தியாவுக்குள் நுழைந்தனா. ஆனபடியால் அந்த அந்நியர்களுக்குத் தென்னிந்தியா வானது பாதலம் பூமிகுளு இருக்கும் இடம் போலும் தோன்றியிருக்கலாம். ஆகவே நாகர்களைப் பாதலவாசிகள் என்றா போலும், அறநேல இவர்கள் நாகரீகம்ற்றவரென்பமாயின வடபாலிருந்த பாண்டவருள அருச்சுனன் நாககன்னிகையை மணந்திருக்க மாட்டான பின்னும் நாகரீகம் - நகா - நாகரி என்ற சொற்களெல்லாம் நாகா என்ற சொல்லையே குறிப்பிடுவதாகவே யிருந்தலின் நாகரெனப்பவா சீருஞ் சிறப்பும் உடையவர்களாகவும், நாகர்களைப்பட்டினக்களை உடையவர்களாகவும். திருந்திய பாலைஷயை உடையவர்களாகவும் இருந்திருக்கவேண்டும்.

(The India through the ages.' By F. A. Steel.)

Page 2. It is not only that these Aryan invaders were themselves in a state of civilisation which necessarily implies long centuries of culture of separation from barbarian man; but besides this they found a people in India civilised enough to have towns and discipline troops, to have weapons & banners, women whose ornaments were of gold &c &c.

அதாவது ஆரியர் இந்தியாவுட் புகுமுன்னர் ஆங்கிருந்த பண்டைய மக்கள் நாகரீக முடையராய் அரசியலாதி சிறப்புக் குணங்களுமுடையராயிருந்தனர் என்றவாறு இதனால் ஏற்படுவது இந்திய சரித்திரங்களில் பழமையதான இராமாயணம் ஒதும் இராவணன் அவனது கோட்டை கொத்தனங்களே குறிப்பிடற்காகுமே யன்றி வேறெனனும்.

இவர்கள் சேர சோழ பாண்டியர்களுக்கும் முந்தியவராதலாலே இவர்களே ஆதிதிராவிடர் என்றொப்பவாகினரது.

நான்காவதாகக் கூறப்பட்டது இவர்கள் அரசராக விருந்து அரசாண்டவர்கள்; தண்டக் வனத்தை வெட்டினதினாலே இவர்களுக்கு வெட்டியார் என்ற பெயரும், நீர் வசதிகளாக கிணறு தோண்டிப்படியினாலே தோட்டியென்ற பெயரும் இவர்களுக்கு உண்டாயிற்றென்றும் விளங்குகின்றது.

அரசன் என்ற நன்வராததையே அகரனென்றும் அரக்கனென்றும் தீயபொருள் தரற்கான கற்பனையே போலும், இந்த நாகரேனபாரை இழிவுபடுத்தும் வண்ணம் நற்பொருளடியே எழுந்த வெட்டியான் தோட்டி என்றபதங்களை யவற்றின் வரலாற்றினபடி யொழுகும் தொழிலாளருக்கு இடாமல் அதனை மாற்றிச் சன தொழிலாளருக்கு அப்பெயரைப் புனைத்து இந்த நாண்டாம் அந்த நாகர் என்றபடிச் செய்து விட்டனர் எனலாம். ஆயினும்

இவர்கள் அககாலத்திற்கு அரியதான நெசிவு முதலிய தொழில் செய்தவா என்றமையாலும் தண்டக வன வழக்கினாலும் இந்த நாகாகளே ஆதி திராவிடா என்று ஒப்பவாகின்றது.

ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்டது நாகரென்பவா குறித்தற்காகாதபடி பழமையதான வெகு புராதனகாலத்திலே இந்தியாவுக்குள் குடிபுகுந் தோர் என்று குறிக்கப்பட்டதோடு, அக்காலமானது ஆஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த காலமென்பதால் (37) பகததில தந்துள்ளபடி 8000 வருடங்கட்குமுன்னா இவர்கள் தென்பால் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்தோராவா என்றும் பெறப்படுகிறது இங்ஙன மிருக்க எனைய வடபானமக்கள் குடியேறியகாலமானது மிகவும் உச்சமாய ஏறறிககாணினும் 5000 வருடங்களுக்கு மேம்படுவதாக, ஆதாரம் ஏறபடுவதாயிலை ஆதலால் நாகரே ஆதிதிராவிடா என்றனுணிபு.

பின்னும் நாகரே வானரா இராக்கூதா என்றதை நோக்கு மளவில, வானராகள (38) பகததில் விளங்கும் வாலமீகி கூற்றினபடி வடதிசையினின்று வந்தவராகின்றமையால் நாகரென்பவா வானர சாதியைச் சாராதோராகார இராக்கூதரோ வன்னோ எனின் ஆம் எனலாம் எனனை? இராட்சதா எனபதின் பொருளாவது “ரக்ஷாம்—யாங்காகக்” என்றபடி காகருந்தொழிலினராவர் பின்னும் இராமயணத்திலே இராவணனாதியோரையே இரட்சகரென்று கூறுகின்றபடியினாலும் இந்த இராவணனதானே நாம் காணும் அர சாகளில் மிகவும் புராதனகாலத்தற்குத் தென்பாறகண அரசோச் சினவருக விளங்குகின்றமையாலும் நாகாதாமே இராக்கூதர் என் ழுழைக்கப்பட்டார் என்பது சாவதந்திர சித்தாந்தமேயாகும்.

எயினர் முதலிய தமிழ் இலக்கணந்தரும் சாதிப்பெயர்களும் இவர்களுக்கு, எயதியதுபோலக், காலாந்தரத்தில் இவர்களுக்குப் பறையர் என்றும் ஒருபெயர் புனைவுற்றதாகச் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. பறையா என்ற சொல்லினவரலாறு கானல் கன்னிங்காம்,

வெட்டர்னோ, டாக்டர் ஆப்பர்ட். அவர்களின் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சி
 யின்படி பறையா மலைவாசிகள் (நாகர்) அல்லது பொறையன்—
 என்றபேர்தானே பறையர் எனறவாருகின்றது இஃதோடு பற
 யர் என்றபெயர் எயினர்களுக்கு உரிய பெயர் எனறுங் கூறினா.
 எயினர், நாகரென்றுணர்க. பாரையா என்றது என்னோவெனின்
 நாக வம்சத்தவனாகிய இராவணன் தனது காலத்திலேயே அநேக
 கோட்டை கொத்தனங்களை யுடையவனாக விருந்தான் எனபது
 வெளி அங்ஙனே இராமனாகவந்து இராவணனோடு போர்புரிந்தார்
 எனப்படும் விஷ்ணுவானவரே ஆதிதிராவிடத்திருந்து புகழோங்கிய
 மாபலி சககிரவாததியையும் வதைத்தாரெனற கதையின்படி மாப
 லிச சககிரவாததியின் அரண்மனையும் கற்பாறையையே குடைந்து
 அமைத்ததுள தாயிருக்கின்றது அதனை இன்னுங்காண்கின்றும்.

“ The sculptures at mavalipuram have reference as
 well to the religions worship of Siva as of Vishnu,
 principally however to that of Vishnu. On the other
 hand as for our present knowledge extends we find not the
 least trace of the service of Buddah ” (Antiquity Historical
 Researches. By Heeren)

மாபலி புரமானது தமிழ்ச்சைவ மன்னன் அரண்மனை. அது
 மிகு பழமையானது புத்தாகாலத்திற்கும் முற்பட்டது. இத்த
 கையதாயக கற்பாறைகளைக்கொண்டு ஆதிதிராவிடர் வசித்
 திருத்தபடியால் பறையா என்றழைக்கப்பட்டா ரென்றும்
 கொள்ளலாம். பொறையா என்றது என்னோவெனின், சங்க
 நூலாகிய பதிற்றுப்புகது தருமாறு பொறையா எனப்படுவா
 தமிழ்ச் சேரநாட்டரசராவார். இவர்களில் தகடுரேறிந்த பெருஞ்சேர
 லிரும் பொறையென்பார ஒன்று, மற்றொன்று குடக்கோ
 இளஞ்சேரலிரும் பொறைஎன்றும் ஷ. நூலில் எட்டாம் பதிகம்.
 ஒன்பதாம் பதிகத்தாங், விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமிழர்களே

யெனபதற் கிலக்காக அவவிரு மன்னவர்களையும் முறைமே தமிழ்ச்சங்கப் புலவாக்களாகிய அரிசிற்கிழந்ரும, பெருங்குண்டார் கிழாரும் பாடி ஒனபது, தூரூயிரங்காணமும் முப்பத்திராயிரங் காணமும் பரிசிலாகப் பெற்றார எனபதால் தெரிகின்றது. ஆதலால் தமிழ்க்குடிக்களாயிருந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அந்தப் பொறையா என்ற பெயாச்சிதைவினாலேயே பறையா என்ற யிறறே வென்றுஞ் சாதேக்கிக் கடுடனாகிறது

இந்தப் பொறையா எனும் அரசாக்களினகாலம் ஏறக்குறைய கிறிஸ்துவுக்குப்பின் இரண்டாம் நூற்றாண்டேயாயிருக்கலா மென்பது ஆராய்ச்சியுடையா கொள்கை இந்தக் காலத்திலேதான் பறையா என்றவார்த்தை யுதித்ததாகவும் ஸ்ரீமான M ஸ்ரீநிவாச அய்யங்காரும் கூறுகின்றார் இதன் சார்பாக, “தமிழன் பாணன் பறையன் கடம்பனென நிகரான கல்லது குடியுமில்லை” என்ற புறநானூற்றின் மேற்கோள் எடுத்ததுதலியதல்லாமல்

“We do not find the name paraiya mentioned either in early Tamil literature or in the inscription untill we came down to the time of the great Rajaraja Chola A D. 1013 from which period it evidently obtained currency as a caste denomination.” என்றபடி, தான் இந்தப் பறையன் எனும் பெயரைப்பற்றி விசாரித்ததில் இப்பெயரானது இறைமைக்கு 907 வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்ட இராஜராஜ சோழன்காலம்பரியாதம் உள்ள சிலாசாசனங்களிலும் அல்லது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கூட பறையன் என்றோசொல இருக்கக் கண்டதில்லை என்கிறார். ஷக்ரஹங்கரா அவர்கள் இவற்றால் பறையா என்றபெயா சந்தேஹக்குறைய 900 அல்லது 1000 வருத்திற்கு முன்னாதான் உதித்திருக்க வேண்டியது. மேற்றந்தவற்றால் நாகவமிசத்து இராவணனாகியோரின் சந்ததியே ஆதிதிராவிடா எனறிதுகாறும் கூறியிருக்கப் பின்னும் சேர்நாட்டரசா பெயராலும் பறையா என்ற பெயா வந்திருக்கலா

மென்றது சந்தேகத்திற்கு இடமாம். இதனைநாம் விசாரிக்கும்மளவில் இதுவுமொருசாரா பொருத்த முடையதாகவே தோன்றுகின்றது. எவ்வன்மென்றால் ஆரியர்க்கும் முதல குடிபுகுந்த மாறாநதியரோடு இராவணனாதித்யோர கலந்து வாழ்ந்ததாகவும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன இராவணன் தேசம் இந்தியா முழுவதுமாய விளங்கிற் றென்றும் முன்னர் கூறியுள்ளாம். கடைசியாக “ கி. பி 12-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பாகத்தில் பாண்டிய இராஜ்யத்தில் இரண்டு அரசினங்குமாரர்களுக்குள் யார சிம்மாதன மேறுவதென விரோதமுண்டாகி அவருள் ஒருவன் இராவணனது இராஜதானியான இலங்கைத்தீவின் அரசன் பராக்ரமபாகுவின் உதவிபெற்றிருந்ததாக ஆயத்தோர் கூறுகின்றார்கள் நிறக சேரர்கள் ஆரம்பத்திலேயே தங்கள் நாடெல்லாம் மராட்ட குலவரசர்களாலும் சோழர்களாலும் மற்றும் பின்வந்த அரசர்களாலும் கவர்ப் பெற்று அவர்கள் சிறைசாக்களாக ஒடுங்கிப் பின்னர் அவர்கள் குலம் இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டார்கள்.” (என்றா ஸ்ரீமான. T A இராமலிங்க செட்டியார் B A. B L.)

சேரர்கள் இவ்வாறு சுநீணமடைவதற்குச் சிலநூறு வருடங்களுக்குமுன் சேர்னது சம்பந்தியாகிய (சோழமன்னவன் இலங்கையரசனாகவிருந்த கஜபாகுவின் தந்தையோடு போர் புரிந்து இலங்கை வாசிகளில் 1200 போகோச் சிறைபடுத்தி அன்னோரைக் காவேரியாற்றிற்குக் கரைகட்டும் வேலையிலமாததினெனப்பா. இதனால் ஆதிதிராவிடராய நாகவமிசத்தவர் சேரநாட்டிற்குள்ளும் புகுந்திருந்தனா என்றும் தெரிகிறது) இதுவன்றியும் Tamil Studies 403-ம் பக்கத்தருமாறு இலங்கையிலிருந்து மலையாள தேசத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டவாகனே தற்போது அந்த மலையாள தேசத்தில் தீயரென்று வழங்கப்படுகிறார்கள் என்பதாலும் இந் தீயர்கள் இக்காலத்தில் தாழ்குலத்தவரென்ப படுவதாலும், தீயரென்றும் பின்னுமொரு பெயாபெற்றவராகி சுநீணமாயின்சேர

நாட்டரசு பெயரால் பொறையா என்ற சொல்லளவே பறையர் என்றழைக்கப்பட்டா ஆதி திராவிடர் எனலாம். எனனை பஞ்சாப் தேயத்திலிருந்து தென்கன்னடத்திலுள்ள கோகாணத்தில் குடியிருத்தல் நிமித்தமாக சில பிராமணர்களைத் தமிழரசர்கள் கொண்டு வந்ததாகவும் அந்தக் கோகாணத்திலே இரத்தப் பிராமணர்கள் தங்கவும் தங்களுடைய சுயதேசமாகிய பஞ்சாபுக்குத் திரும்பிப்போகாமலும் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களது பின் குடிகளைச் சிதைத்துத் தலைகெதிரே குடுமியைத் துக்கொள்ள அரசா கற்பித்ததாகவும், அவ்வளவே யவர்கள் முன்னு குடுமியுடையவர்களாகி (நம்பூரி பிராமணர்) தம்முன்னோன்றும் எனைய மக்களெல்லோரும் இழிஞா என்றும் பேதம் பாராட்டு பவரானா, என்று கேட்கப்படுவதாலும், நம்பூரி பிராமணர் மிகுததுள்ள இடம் சேர நாடாகவே பிருத்தலாலும், சாதிபேத முள்ள இவர்கள், சேரா என்றும் நாகரென்றுமுள்ள பேதகெதிரியாமல் நாகராய ஆதிதிராவிடரைப் பொறையா என்றழைத்திருக்கலாம். ஆயின் இதுவே பறையா என்றானதுபோலும்.

அவ்வது பறையா என்பது தொழிலை முன்னிட்டதாய் இருப்பின, பறையர்கள் புராதன காலத்திலே உழவு செசெவு முதலிய அநேக வேறு தொழில்களுஞ் செய்திருந்தவர்களாகத் தெரியவருகிறது.

1910-மார்ச் ஜூலை 25-ல் “மதராஸ் கவான் மெண்ட் எபிடி ராப்பிஸ்ட் ரிப்போர்ட் குறிக்கின்றபடி முடிப்பக்காரூ கிராம கோவில் உரிமையைப் பற்றி ஒருபறையன் 16-ம் தூற்றாண்டின் சாசன் ஆதரவோடு வழக்காடியதில் பறையா பக்கமே ஜெயமாகத்தீர்ப்புண்டாயிற்று” என்று தெரியவருகிறது.

The Paraiyas or the modern representatives of the ancient Eyinas, as Dr. Caldwell rightly observes, thus constituted ‘a well defined distinct ancient caste independent of every other.

[Tamil Studies page 81].

என்பதினாலே பறையா புராதனமானவாகளென்றும் பிற
 னாலததிலே யுதித்த ஓவ்வொரு சாதிகளிலும் கலப்படையாத
 சயாதீனமானவாகளென்றும் தெரியவருகிறது. பின்னும் இவா
 ள் புராதனகாலத்திலே அரசாசாஸனங்களும் கிராமத்தலைவர்களாக
 வும் இருந்தவாழ்ந்தது சான்றாகத் தற்காலத்திலும் தஞ்சை
 திருவாரூர் சிவாலயத்தில் விழாக் கொண்டாடுங் காலே பறைய
 ரெனப் படுவரிலெ-ருவன் வெண்கொடை பிடித்தவனாய் ஈஸ்வர
 னோடு ஊர்வலம் வருவதும் காட்சியாயிருக்கிறது. சென்னை
 பெத்துராயக்கன பேட்டையில் உள்ள ஏகாததமமன் திருவிழா
 விலும் இந்தப்பறையரிலொருவனே அமமனுக்குத் தாலிகட்டு
 பவனாகவருக்கின்றான்.

பின்னும் தென்னிந்தியாவிலே அமமன உற்சவகாலத்திலே
 பறையன் ஒருவனையே அதிக சிறப்பாக கொலுவருக்க வைப்ப
 தும் ஐதிகமாயிருக்கின்றது.

(பின்னும் (வட இந்தியாவில்) உள்ள பிராமணர்கள் தாங்கள்
 திரும்ணவகொள்ளுங்காலே தாலிகட்டுவதற்குமுன் இந்தப்பறைய
 ரின் அனுமதிபெறும் ஐதிகம் இன்னும் இருப்பதாக Rev.
 Andrew தனது Depressed Class Mission Report எனும்
 புத்தகத்தில் குறித்திருக்கின்றான்.)

இத்தியாதிபால் பறையா என்பது, இன்றுகாறும் பொயக்க
 தாப் பிரயோகத்தால் தோன்றும் இழித்தன்மை யுடையரா அல்
 லது பண்டைய மெய்ச்சரிதங்கள் கூறும் சீலமுடையரா வென்
 பதை இதனை வாசிப்போரே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இத்தன்மையான நிலம்பொருந்திய ஆதி திராவிடர்கள்
 பறையரெனப்பட்டது பறையடிக்குற தொழிலினாலெனின்,
 அதுவுமொருசார பொருத்தமுடையதேயாகும். எவ்வன்மென்
 றால் ஆதிதிராவிடத் தலைவனாகிய இராவணன் சிறந்த சங்கீத
 விற்பனை ஆவன அக்காலத்தில் எழுதிவைத்திருந்த இராவ
 ணியமென்ற சங்கீத நூலானது தனதுதண்ணிய தமிழ்ப்பாடலை

யில் இல்லாது சமஸ்கிருதத்தில் அழைக்கக்கொண்டதும், இராவணனுது காலத்திற்குப் பின்னரே தோன்றிய சாமவேதத் திற்குச் சார்புடையதெனப் பிறரால் தற்போது புகழப்படுவது, மாய ஒன்றையொருபாலிருத்தி நோக்குமிடத்து, தோற்கருவி—துளைக்கருவி—கஞ்சக்கருவி—மிடற்றுக்கருவி யெனும் சதூர்க் கருவிகூட்டமே சதூர்கச்சேரி யென்றழைக்கப்படும், ஆதலால் இரதச்சங்கீதத் தடைபின்படித் தோற்கருவி வாசிப்பவன் பறையன் என்றும் பாடுபவா பாண்டென்றும் யாழ்ப்பாண்டென்றும் பெயர்கள் ஆதிதிராவிடராய இராவணனாதியோராகக் கூண்டா னதாகத் தெரிவதால் பறையன் எனபது இழிவான பொருள் பாவனைதரும் இக்காலத்துப் பெயர் போலாது நற்பெயராகவே அக்காலத்திருந்திருக்கலாம் பின்னும் அக்காலத்திலே

“தடாவுட லுமபாத தலைபடு முழுவம்”

நானமுகத் தட்டி நடுமுக முரப்ப” என்ற கலலாடக காட் கெஞ்சிறந்த முரசுமாதி பறைகள் இருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது பிற்காலத்திலே தண்ணுமை—முரசம்—பேரி—உடுக்கை—இடக்கை பேரி—படகம்—கைத்தரி—முழுவம் என்றினைய பறைகளும் அதனை வாசிப்பவர்களும் அநேகமாகவே தற்போதுவ காணப்படு வதால் இவர்களுக்கும் பறையர் எனும்பெயர் தொழில் நிமித்த மாகச் சேரவேண்டியதாகவே யிருந்தும் அப்படிச் செல்லாமல் தற்போதும் பலதுறைப்பட்ட வேறுதொழிலினராகவுள்ள ஒரு மக்களுக்கே பறையர் என்றபெயர் சாதிப்பெய்யுராக விளங்கு வதின தாற்பரியமாவது இவர்களை ஆதிதிராவிடர் என்று வலி புறுத்தும் பாவனையாகவே யிருக்கின்ற தெனலாம் ஆகையால் ருன்போலும் அருணாசலக் கவிராயரும் தானயாதத் இராமராட்ட கத்திலே (சுந்தரகாண்டம்) “பறையர் ஊரிலே சிறையிருந்த வெண்ணைப் பரிந்து கைதொடுவாரோ” என்று இராவணனிடஞ் சிறைப்பட்டிருந்த சீதை புலம்புவதாயத் தருகின்றார்.

இவற்றால் பறையர் என்ற பெயர் எவ்விதமாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கினும் அது இராவணனாதியோரைக் குறிப்பிப்பதாய் ஆதி

திராவிடர் என்ற பெயரினை வலியுறுத்துவதாய் விளங்கு
வதை உய்த்துணர்க.

(பின்னும் சிவபெருமான் உடுகைகப் பறையுடையனாதலின்
சிவனும் பறையன், சிவகணமாகிய நந்தி மத்தளப் பறை வாசிப்
பவனாதலால் நகதியும் பறையனே என்று கூறலாம் பின்னும்,
பறையென்ற சொல்லைப் பரியாலோசிகரு மளவில் பண்டைத்
தமிழரில்ப் புகுப்பாம். குறிஞ்சியாதி ஐந்திணைக்கணனும் வெவ்
வேறு பறைகள் இருந்தன என, ஆகவே அவற்றை முழக்கி
திராய் மக்கள் எல்லோருமே பறையா என்ற முதுகுடிப்
பெயர்க்குரியவராவர்.) என்னை

“தொண்டக முருகியும் போத துடி குறிஞ்சி சிப்ப பைப்பே

மிண்டிய துடியே வேடாதம் பறையி னுமம்.

கொண்டெழு பம்பை யேறங் கோட்பறை முல்லைக் தாருங்
கிண்டிய மருத் முற்ற கிளர்பறை கிணையென் றுடும்.”

“நிறுவசா பறையே யெனப் நெய்தலிற் பறையி னுமம்.”

என்றா மண்டல புருடன்.

அவனே சேந்தனாகும் தனது திவாகரமெனற நூல் செயற்கை
மடிவப் பெயாததொகுதியின கண்ணே விரித்துள்ளதையுங்
காண்க.

அன்றியும், “முரசு கடிப்பிடு உழுது குடிப் பிறந்தோன்.”

வன்றமணிமேகலையிற்றோனும் “முரசு வெனப்பதற்கு தோற்

புரியாய் பேரிகையலவது பொருள் வெறெந்தாம்? ஆதலின்

பறையாதாமே ஆதிதிராவிடர் என்பது துணிபாம். பின்னும்

தோற்கருவியொன்றே புவிவழர் என்றுரை யாடற்கு

மின்றி மிடற்றுக்கருவி விற்பன் என்று கூறற்கிலக்காய் அரிசு

சந்திர புராணம் சூழவினையுண்டத்திலே விளங்குகின்றமடிப்

பறை குலத்துப் பெண்களும் துலிசை தேம் பாடினவரன்று

கூறப்படுகிறது.

“கண்ணே வேண்டினு மீசுவன் காககின்ற
மண்ணே வேண்டினு வாழவுட னீசுவன்
பண்ணே வேண்டிய செஞ்சொற பறைதலப்
பெண்ணே யானவேண் டிலனென்று பேசினான்.”

எனபதைக்காண்க. இவற்றால் “துடியன் பாணன் பறையன்
... .. அல்லது குடியுமில்லை” யென்ற இலக்கியபடியே
பறையன் என்ற பெயரினாலும் அன்றோடு புராதனம் நன்
கெடுத்துக் கூற்றாக இலக்காதலின் அன்றோடு ஆதித்திராவிடர்
என்றதுணிபு.

இதற்கையதாகவும் சிறப்பு வாயந்தவராய விளங்கும் ஆதி
திராவிடரை ஈனாகளென்று பிறாகாணும்படியாகவும் அதனால்
இந்த ஆதிதிராவிடர்கள் நாளுக்குநாள் க்ஷீணமடையும்படியாக
வும் சூழ்ந்த கற்பனையாதோ வெனபதை விசாரிப்பாம்

There was no caste system among the Nagas
and Dravidians. It is an institution introduced by
the cow loving Aryan settler.

[Tamil Studies 387]

அதாவது பண்டைய மக்களாகிய நாகர்— திராவிடர்களுக்
குள்ளே ஆதியில் சாதிபேதம் இருந்ததில்லை. ஆனால் இந்த வரு
ணசீரம் தருமம் பசு விரும்பும் ஆரிய குடியேறிகளால் தாபிக்
கப்பட்டது. (எ—று)

எனபதால் ஆரியா இந்தியாவில் குடியமர்ந்த காலத்
திலே தான் இந்தப்பேதம் ஒருவாறு ஏற்பட்டதாகத் தோன்
றுகின்றது. இதற்குக் காரணமென்னையோவெனின் கூறு
தும். இராமலுக்கு விரோதியானவன் இராவணன் ஆதலா
லும் இந்த இராவண ராஜ்யம் செழிப்புடையதாய் இராவண்
வகியாராலேயே ஆளப்பட்டு வருதலாலும், இராமனாதி ஆரியர்
கள் அந்த ராச்சியத்தை அபகரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று
அவாவிய்கொள்கை முற்றுப்பெறாமல் போனபடியினாலும்;

ஆற்றையஞான்றிலேனும் தமது கொள்கை சித்தியடையவேண்
 ன்ற முயற்சி சூழ்ச்சி வன்மையினாலும் தமது கருததைத்
 தவிர்த்துக்கொள்ளும் ஒரு நோக்குடையவராகவே தங்கருததிற்
 டுக்கொண்டபடி அநேக பொய்க்காலங்களும் பொய்க்கதா வர
 வாகளும் தமது நூதன பாஷைகளில் எழுதி வைத்துக்
 கொண்டு புராதன மக்களை நவீன மக்களென்றும், நீதிமனை
 அநீதிமானென்றும், நாகரீகமுடையோரை அநாகரீகரென்றும்,
 இடாய்யை மெய்யாகவும், மெய்யைப் பொய்யாகவும் விகற்பஞ்
 செய்வதற் றொடங்கினா. அவற்றுள் முதலாவது எல்லோரும்
 இங்கிருப்பதற்கானவருண்பேதம்—நிரப்பேதத்தை ஏற்படுத்தி,
 அதன்மேல் ஜாதிபேதத்தை நிலைநாட்டினா. இதுதான் அஸ்தி
 வாரம். என்றவர்கள் கொண்டதும் அங்குணே முடிந்ததும், இப்
 புது மனனர் முதல் எல்லோரும் மயங்கற்கானதுமாயுள்ளதா
 ள்று. தற்போது பரவியுள்ள அசசுகூடங்களும். அவற்றுள்
 தீவிரம் பத்திரம் முதலான பிரசுரங்கள், தற்போது இரத்தியாவில்
 பாயித்திருப்பதுபோல சீரியஞானஞ் செழித்தலா பிரிபுஷ்
 டிக்காலத்திற்குமுன், அதாவது 300 வருடங்களுக்குமுன்,
 வங்காளத்தியாவில் அசசுப் புத்தகாதிகள் இருந்திருக்கவில்லை.
 அசசுப் புத்தகத்தவரான குடியேறிகள் தாங்கொண்ட சாதி
 பேத கொள்கை வலிமை பெறவும், தங்களுக்கே பிழைப்புண்
 டாகும்படியாகவும், பறவைத்தலை—பாம்புத்தலை—மிருகத்தலை
 யெனத்தோற்றம் சாயிகதைகளையும், அவற்றைச் சமயபேத
 கதைகளையும், அவற்றுள் உயரவு தாழவுக் கதைகளையும்;
 ஆற்றை விரித்தோத்த தந்தலைமைக் கதைகளையும், மீனவியிற்
 றிலும், மிருகவயிற்றிலும், தவளை வயிற்றிலும், சடப்பொருள்
 களாகிய குட்டம்—முதலியவற்றிலுமிருந்து மானிடவர்க்கம் பிறக்
 றயும்; ஆதாரமற்ற இலட்சாதி லட்சமான வருட
 பரிசுத்திர கதைகளையும், பலப்பலவாகத் தற்போதிது அறிஞரும்
 வண்ணம் தவளது விருப்பின்படிப் பொய்களை எடு
 துத்துக்கொண்டார்கள்.

முற்போது அச்சப்பிரசுரமற்ற காலமாயிருந்தமையால், அந்த கைய புனமைகளும் பரிமளத்தோடு அடங்கியிருந்தன, அந்தத் துணை யற்றிருந்தமையாற்றினே, புனமைச்சுவடிகளும் மிஞ்சி மதிப்புள்ளதாகி, அவற்றையுடையா சுகிரவர்த்தியொப்பம் பெருமை கொண்டவராய், அச்சுவடிகளை விருமபுமஒருவா அவற்றைக் கறகவேண்டாமாயின் தாம், தமது தானம்—அததம்—அங்கம்—சுறபாவம் எனபவற்றைத் தந்து ஏமாந்து நின்று பெறுதற்காகவிருந்தனர்.

ஆதலாலே பொய் பொய்யென்றும், மெய் மெய்யென்றும் உணாவதற்ககன்று தற்போதும் இந்தியா தேசம் பொய்க்கதைகளில் புரண்டு திண்டாடற்காயிற்று எனலாம்.

இதற்கைய நலவிசாரணையெழும் காரணராயிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாருக்கு நன்றிபாராட்டக் கடமை யுடையாந்தல் உத்தம தருமம் எனும் பாற்படுவதாயிருந்தும் நன்றி கொடுத்தாராய் அராஜகவினை புரியும் இந்திய மக்கள், அக்காலையில் இவ்விதிராவிடரைக் கெடுக்கும் வினையுடையராய் இருந்தனரென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? பின்னும்

இந்த தேசத்திலிருந்து ஆரியர்கள் (உஷண தேசமாகிய) தென்னிந்தியாவுக்குள் குடிபுகுந்தோராதலால் இவர்கள் வெண்ணிறத்தராயிருந்தார்கள். இராவணன் தென்னிந்திய வாசியாதலால் கரியனாயிருந்தான். ஆதலாலேயே இவர்களை என்ற சொல்—இரா—இரவைப்போற்கருகிய, வண்ணநிறத்தையுடையவன். என்றுகாணலிருக்கின்றது. பின்னும் இராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்திலேயே இராவணன் கரியநிறத்தன் என்பதைப் பற்றி வலியுறுத்துவதைக்காண்க.

“தேவலோகமுதல் நாகலோகமளவிலாடுவருகிற பிரதாபத்துடன் இராஜ்யபோகம் அனுபவிக்கிற பிரபுவாய் இராவணன்

பின்னும் வால்—கரா—ஆதிநரர் எனபதின் பொருளும் வெண்ணீர் மனிதரென்றேயாம்.

கூட்டிலின்மீது வருஷாகால மேகம்போல் கறுத்தசரீரத்தோடும்
 புகுந்து உருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும்
 ..... இராக்கூதச் பிரபுவான
 இராவணன் உறங்குவதைக் கண்டாரா ”

என்பதால் இராவணன் கரியன என்றே விளங்க இதனை
 மறைப்பான் போலும் பொய்ச்சொல்லுகள புதுகதை புதுக்கிச
 சிவபத்தனாகிய இவவிராவணன் சிவபிரானால் நசுங்குண்டா
 னென்றும் அப்படி நசுக்கப்பட்ட காலே இவன கூகருரவிட்டா
 னென்றும் அவவாறு இரைச்சல இட்டமையினாலே சிவபிரான்
 இராவணன் (சுத்தமிடுகின்றவன்) என்ற பெயரைச் சூட்டினா
 னென்றும் ஒருகதை எழுதிவிட்டார்கள் இப்படிக்கில்லாமல்
 கூறுதத்தைக் குறிப்பிப்பதே இராவணன் என்ற பெயர் என்
 னென்பது நனகுதெளிக.

தென்றிசையார் கரியராகவும் வடதிசை ஆரியர் வெண்
 னிறத்தராகவும் இருந்தனர் எனபது பெற்றும். இந்த
 ஆரியரோடு வந்த திராவிடர்கள், மாந்தளிர் நிறத்தராயிருந்தனர்
 என்பது தமிழ் வாசகமென்ற நூலில் காணப்படுகிறது. மாந்த
 ளிர் நிறமாவது—செம்பின் நிறமாம் ஆகவே செம்பின் செந்
 நிறத்தராயிருந்தனர் சில திராவிடர் என்பது பெற்றும் இந்நிறப்
 பத்தத்தை முன்னிட்டே. “வெண்ணையிருப்பவருக்கு உத
 தித் தருமமும் மங்கலாயிருப்பவருக்கு மத்திமதருமமும் கறுப்பா
 ளிருப்பவருக்கு அதம தருமமும் வீதித்தவராய்ப் பிரம—கூத
 திரிய—வைசியர் என்று மூன்று வகுப்பைத் தோற்றிப் பின்னர்
 கந்தரால் குறைகூறினர் போலக் கரியரை அதம தருமத்தில்
 விடுத்தாராய அவர்களைச் சூத்திரரென்று மறநெரு வகுப்பைத்
 தோன்றவைத்தனர். சூத்திரர் எனப்படுபவரும் வடதேசவாசி
 களேயென்று 55ம் பக்கத்தில் காட்டியுள்ளாம். தவிரத் தற்போதிய
 கும்பகிணம் அந்தச் சூத்திரர் எனப்படுபவர் “இகது” வென்ற
 சூப்பிற் சார்ந்தோர் எனப்பிரசித்தம். “இந்து” என்ற பெயர்

இந்தியாவின் வடதிசையின்கண்ணுள்ள சிந்து நதிகரை, குடிபுகுந்து தங்கியிருந்த சிலருக்கே ஷை நதியடியாக இவ்வென்று பெயராயிற்று எனக்காண விருத்தலாலும் அங்குள்ள ஆதிதிராவிடரெனும் புராதனமக்களை இறையெனாறும் இவ்வென்று ஷை குத்திரா அழைப்பது பிலலை. ஆதலால் கரியநிறத்தினால் ஆதிதிராவிடர்கள், ஆரியரால் ஏறபடுதரிய குத்திரர் என்றவகுப்பினத்தாராகா என்றறிச

இந்திய இராசசியமானது தற்போது பிரிட்டிஷ் ஆளுகையில் சமாதானம் அடைந்திருப்பதைப்போலாமல் அக்காலத்தில் அடிக்கடி மனனா போராட்டம் உண்டாதலும், ஓரச்சினை மற்றொருவன் செய்ததலுமாக ஒழியாப்புரட்சியுடையதாய இந்தியா ஆட்டமுற்றிருந்தது, இந்த நிலைமை சாதிபேதம் நாட்டுவகாரியஸ்தாக்களுக்கு மெத்த அனுகூலமாகவேயிருந்தது. ஆகவே பிரம்—சூத்திரிய—வைசிய—குத்திரா என்ற ஜாதியின் உற்பத்தி விளைததை எடுத்துக்காட்டத் துணிந்துவிட்டனர். எனனை! சீவக சிந்தாமணியின் கதாநாயகனான சீவகன், பலசாதி மாதாக்களை மணந்து அப்பல சாதியார்களோடு உண்டு உறவாழ்ந்திருந்ததாகவும் ஆரியரும்கெடுவகாலம் திராவிடமாதரை மணந்து செய்து திராவிடரோடு கலந்து இருந்ததாகவும் சரித்திரம் கூறுகின்றன. இவற்றுள் சீவகன் கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்பாற்றாற்றாண்டில் அதாவது ஏறக்குறைய 2000 வருடகாலத்தில் இருந்தவனாகின்றான். அக்காலத்தில், இக்காலத்திய மந்தபுத்திச சாதிபேதம் இருந்ததாக காணற்கிலலை. இதனால் பிரம் சூத்திரிய வைசிய குத்திரா என்ற நானாதி ஆரியகதை எக்காலத்ததோ வென்பது வாசிப்பவர்களே யூகித்தறியல வேண்டும். இது இவ்வனயிருக்க, பொய சொல்லியரான பிரம் புத்திரர் கூறுவதாவது பிராமணா பிரமாவின் வாயினினறும், சூத்திரியர் பிரமாவின் புஜத்திலிருந்தும், வைசியர் பிரமாவின் தொடையிலிருந்தும், குத்திரா பிரமாவின் பாதத்திலிருந்துப் பிறந்தீராகள் என்று மனுதன்ம சாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்துக்

காட்டுகின்றனா. இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரத்தின் காலமோ கிரேதாயுகத்தது என்றும் அஞ்சாமல எழுதிவிட்டனா. கிரேதாயுகமோ 1,728,000. வருடங்களைக் கொண்டதாகும். எனவே, அத்துணை நெடியகாலத்திறகு முன்னரே 'ஷைக்ந்த்ருலமும் உண்டாயிற்று' என்று அறியாதா மயங்குமபடிப் பிரலாபிப்பவராறா. ஆனால் இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரமானது இறறைககுசுகமா 1720 வருடங்களுக்கு முன்பேதான எழுதப்பட்டதாக, ஆராய்ச்சி வல்லுநா நனகெடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

“Manava Darma Sastra or the laws of manu took shape about 200 A. D.” [History of the Nations, page 140, By Hutchinson M. A., R. R. G. S., F. R. A S]

இவ்வனமிருக்க அஞ்சாப் பொய்கூறுமமக்கள் தமது தலைமையைத்தாபித்துக்கொள்ளும்படியாக லட்ச கணக்கான வருடங்களைக்காட்டி ஷை நாற்சாதி யுற்பத்தி காட்டுகின்றனா.

பின்னும் பிராமணகுலமே யுலகு என்றபடியாக, மனு 32, பிரமந்தானே, ஸவாயம்புவமனு சதருபை யென்று ஆண்—பெண இருகூறாகி உலகில் மக்களைப் பெற்றா எனறுவகூறுவர்.

பின்னும் மகாபாரதம் சந்திபர்வம் தருவதாவது —பிரம சந்தத்திரிய வைசிய சூத்திரா எனபது முறையே வெண்மை—சிவப்பு—மஞ்சள கறுப்பு என்ற நிறபேதத்தாலும் பிராமணர்கள். தங்கள் தொழிற் பேதத்தாலும் இவ்வாறு நான்கு குலமாய் மூடிக்கது என்றவாரும்.

பின்னும் பகவத்கீதை IV அதிகாரம் தருவதாவது :—பகவான் இந்த நாகுலத்தை யவ்வவர்கள் குணங்கள் தீர்க்கொப்பபடைத்தார் எனத் தருகின்றது. எப்படிப்படைத கூரென்றால், கிருஷ்ணன் தூறு பிராமணர்களைத் தனது வரலாற்றினதும் தூறு சூத்திரியர்களைத் தனது புஜத்திலிருந்தும் தூறு பூசுபர்களைத் தனது, தொடையிலிருந்தும் தூறு சூத்திரர்களைத்

தனது பாதத்திலிருந்தும் படைத்தா” என்றபடியாம். எல்லாம் நூறுதான்!

பின்னும் விரிப்பிற பெருகும் ஆனால் Dr. Müller மியூர் என்பவர சாதியுற்பத்தியைப்பற்றிச் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சி சிவாயலாய் இயற்றிய தன்னூற சாரமாயத தருவதாவது: ஷா சாதிபேதமானது வாயுபுராணம் எழுதப்பட்ட காலம்பரியந்தம் இவ்வித பேதமொன்றுங்காணற்கில்லை, சாதிபேத கதைகளெல்லாம் ஒருபடித்தா யெழுதப்பட்டதாகவுமில்லை ஆனால் யொன்றற்கொன்று முட்டிக்கொளவதாகவே யிருக்கின்றது.

“Contradictory are the Vedas, contradictory are the Shastras, contradictory are the doctrines of the holy sages”

மேற்றந்தவற்றால் வாயுபுராண காலபரியந்தம் சாதிபேத மிலலாகிருந்தது என்பதால் இந்த வாயு புராணத்தின் காலமாவதென்ன வாயுபுராணமாவதென்ன யெனக்காண்பமாயின் வாயுபுராணமானது புராணங்களில் மிகப்பழமையானதாம். இதன் காலம் கி பி 320 கடைசியாக நோந்த புராணத்தின் காலம் கி பி. 11-ம் நூற்றாண்டு என்றா ஆயாதோ.

“The date of the oldest of these Puranas, probably *Vayu Purana* is believed from about 320. A. D. and the latest to be of the 11th Century. Tamil Studies 280-ம் பக்கங்காண்க

இதனால் 1620 வருடங்கட்கு முன்தானே இந்தச்சாதிபேதமானது ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவிலே குறுகந்த காலம் சாதிபேத ஏற்பாட்டைப் பல லட்ச வருடங்களுக்கு முன்னே ஏற்பட்டதாகச் சாயிகளைக்காட்டி யதன்விவரப்பாகவே சாதுவாக யிருந்தகொண்டு சாதிபேத பிராயசித்தங்களை வெகு கொடுமையாக கற்பித்து ஏழைமக்களை வருத்துவதற்கிலக்கிரனா ஆரியர். இவர்கள் நினைத்தது ஸ்மிருதி மென்றாயிற்று. ஸ்மிருதி நியன்பதின் பொருளும் மனத்தால் நினைக்கப்படுவதென்றே ஆரியர் கற்பனைத்தார்கள்.

மேற்றதத காலவரம்பின்படி மனுஸ்யிருதியாக்கமும் பறை
என்ற ஒரு குலத்தோற்றமும் ஒரு காலத்ததாகவே வெளியா
யது. இந்த மனுஸ்யிருதி ஏற்பட்டதின காரணமும்
சூக்கப்படி பறையரென்ற பெயரை அதற்குரிய உட்பொரு
படிப் பிறர் அழைப்பதற்கு இடந்தராமல் அதன் சிறப்பைப்
புழப்பதெதவும் அவா சந்ததியை யொழிப்பதற்குமே ஏற்பட்ட
தாய்த தெரியவருகிறது எவ்வனமென்றால் தைத்திரேய பிர
மணந்தருமாறு வைசியர் இரூககுவேதத்தினின்று வந்தவர்கள்.
சூத்திரியர் யசூவேதத்தினின்று வந்தவர்கள். சாமவேதத்தி
னின்று பிராமணர்கள் வந்தனர். (எ—று).

இதனால் ஷே மூன்று வகுப்பினரும் வேதத்திற்குரிய வேதி
குடும்ப என்றவாறாயிற்று. ஏனையோர் அவவாறுயாதோரன்று
பாலும், பினனும்

The Brahmin caste is sprung from the Gods ;
the Sudras from the Asuras "

“ பிராமணர் கடவுளினின்று பிறந்தவர்கள் சூத்திரர்
அசுரரினாகது பிறந்தவர்கள். ” என்றவொரு கொள்கையுட
ையதாகவே இந்த அசுரர்களை யொழித்ததுவிடவேண்டி இராம
ணாகிய தேவன் அசுரனாகிய இராவணனமீது படையெடுத்ததும்
தங்கள் வேதமெனப்படும் ஒன்றிலே அசுரர்களைக் கொல்லும்படி
“ என பிரார்த்தனைகளே நிரப்பிவைத்துக் கொண்டதும் மனு
தன்மதூலென்ற ஓரதனமதூலை ஏற்படுத்திக்கொண்டதுமாகிய
முக்கிசுகளெல்லாம் தாம்வாழவும் புராதன குடிகளை மாளவுமாகச்
செய்துக்கொண்ட ஸமிருதிகளாகவே விளங்குகின்றன உதாரண

மனு. 92. பிராமணன் பரிசுத்தமுள்ளவன்.

„ 93. பிராமணன் முதற்பிறந்தவன் அவனே வேதத்
திற்குரியவன் சிருட்டிகள எல்லாவற்றிற்கும்
ஆண்டவன் அவனே?

„ 100. உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் பிராமண
னாகவே உரிமையாகும்.

„ 317. நெருப்பு எப்படிப் பரிசுத்தமாக கிருச்செய்து
றதோ அதுபோலப் பிராமணர்கள் வாசியா
தவனாயிருந்தாலும்கூட. வாசித்தவனாயிருந்தா
லும்கூட. அவன் வணங்கத் தக்கவன்.

„ 318. பிராமணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்
ணம் அரசரிடத்திலும் இருந்ததற்குடாது. அப்
படியொருகால நினைப்பாராயின அதற்குச்
சமமான பாபம் பூதலத்தில் வேண்டுமென்று
மேயிராது.

என்றபடிப் பிராமணா பெருமையினைப் பின்
னும் ஷே தூல 94, 95, 98, 99, 101, 379,
380, 381, சுலோகங்களிலே விதந்தோதப்
பட்டிருக்கின்றன

„ VIII பின்னும் ஷே நீதி கருமானுவதான மில்லாத
பிராமணனேனும் அவன் அரசன் செய்ய
வேண்டிய தீர்ப்புகளைச் செய்யலாம். சூத்திர
ரன் ஒருபோதுஞ்செய்யக்கூடாது.

„ XI 379. பிராமணர்களுக்குத் தலை மயிரை
முண்டிதரு செய்வது கொலைத்தண்டமா
கும் மற்ற வருணத்தாருக்கு உயிர்வாதையே
கொலைத்தண்டமாகும்.

„ VIII 413. சூத்திரன் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்ட
புருஷனாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவனை
பிராமணன் நிரப்பதப்படுத்தி வேலை வாங்க
லாம். கடவுள் சூத்திரனை பிராமணனுக்கு
வேலைசெய்யும் ஒருநிமித்தமாகவே படைத்
திருக்கிறார்.

„ VIII 417. பிராமணன் சூத்திரனுடைய பொருளை
முழுமனச் சமாதானத்துடன் (சற்றாயினும்
பாவமெண்ணாமல்) கைப்பற்றிக் கொள்ள

ணாம். ஏனெனில் அவனுக்குச் சொந்தமான
தொன்று மில்லை யாதலாலும், அவன்
சொந்ததை அவன் எழுமான எடுத்துக்
கொள்ளலாமாதலாலும்.

„ VIII 270. குத்திரன் பிராமணனைத் திட்டினால்
அவன் நாவை அறுத்தெறிய வேண்டும்.

„ VIII 271. குத்திரா பிராமணர்களின் பேரையாவது
சாதியையாவது தூஷித்தால் பதது விரல்
நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை
அவன் வாயக்குள் செலுத்தவேண்டும்.

„ VIII 272. குத்திரன் ((பிராமணர்களை) உயர்
குலத்தானை அடிப்பதற்குக் கையையாவது
தடியையாவது உயர்த்தினால் அவன் கையை
வெட்டி யெறிநதுவிடவேண்டும்.

அவன் கோபத்தால் அவனை உதைத்தால் அவன் காலை
வெட்டி யெறிநதுவிடவேண்டும்.

பின்னும ஷே தூல 280, 281, 282, 413, 414, 417, 123,
129, 283, 51, 52, 126, 80, 81, 132 முதலியவற்றைக்காண்க.

இத்தகைய அகநிரமதூலை மனுநீர்ம சாஸ்திரம் என்று மக
களுக்குப் போதித்தது அயாநன பர்முடைந்து போகச்செய
தூராகள்.

இது இவ்வாறு அந்தங்களைப் போதிகும் தீய தூலாகவிருப்
பதினாலேயே Sir William Jones, Chief Justice of Bengal
இந்தூலைப்பற்றி கூறுவதாவது —

Code of Manu, “ The work now presented to
the European world, contains abundance of curious
matter extremely interesting both to speculative
lawyers and antiquaries with many beauties, which
need not to be pointed out and with blemishes, which

cannot be *justified or palliated*. It is a system of *despotism* and *priestcraft*, both indeed limited by law but *artfully conspiring to give mutual support* though with mutual checks, it is filled with strange *conceit* in metaphysics and natural philosophy with *idle* superstition and with a scheme of theology most *obscurely figurative* and consequently liable to dangerous misconception; it abounds with minute and childish formalities, with ceremonies generally *absurd* and often *ridiculous*, the *punishment are partial*, and fanciful for some crimes *dreadfully cruel* for other reprehensibly slight, &c., &c., &c.

அதாவது மனுதன்ம சாஸ்திரமானது கொடுங்கோன்மையுடையதாகவும் பூராவ குருக்களது தந்திரங்களைக் குறிப்பதாகவும், நல்லோர்களால் கண்டிக்கப் படத்தக்கதாகவும், வஞ்சகம், மௌனம, நடுங்கத்தக்க கொடூரம முதலிய தீய குணங்களை யுடையதாகவும் தண்டிப்பதில் பக்தபாதமுடையதாகவு மிருக்கின்றது. (எ—று).

இதற்கையது ஷெ நூலென்று விசால அறிவுடைய பிரிட்டிஷ் காருண்யர்களைப்போல இதுகாறும் இந்தியாவிலுள்ள ஆரியரில் ஒருவரேனும் இந்த அதன்மநூலின் இழிவை வெளியிட்டாரில்லை. “ஒருகுலத்திற்கொருநீதி”, கூறும் இந்தப் புலவிய பிராமண நூல் திராவிட தேயத்திற்குச் சட்டமாகுமடியான பெருமுயற்சியெடுத்து அக்காலத்திய மன்னர்களை எவ்வாறோ மயக்கி இணங்கும்படிச் செய்து, இந்த ஆரியர்களின் குழச்சியை அறியாது கிடந்த மக்களைத் தமது கீழடங்கியவராகச் செய்துகொண்டு அவர்களுக்குத் குருபீடமாகி அவர்களாலே எல்லாச்சுகமும் அஷ்டநது வருபவராறா இவ்வாரியர்கள்.

இவர்கள் இந்நூலை ஏற்படுத்தியது மக்களைப் பக்தபாதமாய் நடத்துமி ஒருநோக்கையுட்கொண்டதேயன்றி யற்றாயில்லை.

இராமன் வந்தகாலத்திலேயே விரோதியாயினார் இராவண சந்ததியாராய ஆதிதிராவிடர்கள். இவர்கள் அரசியல் முறைமை சைவசமயம் தமிழ்ப் பாஷை சங்கீதம் நாகரீகம் முதலிய நற்ருண்வகளுெல்லாமுடையராயிருப்பதை நோக்கி இந்த ஆதிதிராவிடர்களை ஒடுக்கி நசிப்பான, முதலாவது அரசைப்பற்றிய சரிதத்தை மாற்றி, இவர்கள் இராகூதர், அசுரா—பறையா என்று கூறி இவற்றை இழிபொருளதருமாறு எழுதி வைத்தனா. இவர்கள் சைவசமயிகள் என்பவற்றை மாற்றிச் சிவபிரான் இராவணன் வதைபடுமபடி நசுக்கினார் என்று ஒரு கதை எழுதிவைத்தனா. அந்தோ! இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில் அவகாரதாரை... ..என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளிலே வருசம்பு மாலி முதலோர். “என்றதில் சம்பெனும் சைவப்பெயரானது கூட்டத்தாருக்கு இருந்ததாகத் தெரிகின்றதே.

சுமன்றோ அவவரயன சந்ததியாருக்குச் சாம்புவருல மென்று தற்காலத்திலும் பெயராயிருக்கக் காணப்படுகின்றதே. பின்னும் சைவகணமாகிய நெதியின் பெயரைத் தட்டித்தொழிந்தறிக்காண்பிப்பான போனறன்றோ? நந்தன (திருநாளைப்போவார் நாயனா) என்றபெயரும் இக்கூட்டத்தாருள் இருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னும் ஆதிசைவசமய நெறியைக் கழித்த மறைத்தவற்றுள் எஞ்சியதாகப் பிற்காலத்தில் அதாவது சகம் 1143-ம் வருடத்ததாயக் காணப்படும் சைவ சித்தாந்த முதலாலாகிய சிவஞானபோதம், இந்த ஆதிதிராவிடருக்கும் போதிக்கலாம் என்றபடி சிவபிரானே கனவிற்குன்றிக கட்டினாயிட்டதாகவும் ஒருதளாந்த கதைபுல கூறுகின்றதே.

*“அடியாரக் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றவ குடியாருக் கெழுதியகைச் சீட்டும—படியின்மிசை கிபற்றனசாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து முததி கொடுக்க முறை.” என்பதைக்காண்க.

சைவசித்தாந்த வரலாறு அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, M.A., L. T., 24-ம் பக்கங்காண்க.

சைவசித்தாந்ததூல பதினான்கினுள் திருவுந்தியாரெனும் ஒருவர் இயற்றிய, திருவியலா. உயயவந்த தேவரும் புலையராகவே தோன்றப்படுகின்றா. இத்தியாதியால் ஆதிதிராவிடர் ஆதிசைவசமயிகள் என்பது நன்கு தோற்றமாயிருந்தும், இதனை மாற்றி இவர்கள் சீலமில்லாதழியும்படி ஸமிருதி கற்பித்து “பறையரைக் கோயிலுக்குட் சோக்கக்கூடாது.” என்ற கட்டளை விதித்துக் கோவிலுக்கும் புறம்பினராகச் செய்துவிட்டனர். இதற்குச்சான்றாக கோபால கிருஷ்ணையா நந்தன் கீர்த்தனையும் எழுதிவிட்டார் இவ்வெழுதிய கோதனனைக்கு முதனூலாயுள்ள பெரியபுராணத்தில் விளங்கும் 63 நாயனமாகளின் காலமோ கி. பி. 7-12-ம் நூற்றாண்டென்றே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக 1913ஆம் நவம்பர் 7-ல் மதராஸ் மெயில் பத்திரிகை செய்த இந்தியன் இன்ஸ்கிரிபஷன் என்ட் மசூடத்தடியில் வெளியான பிரசுரத்தினால் கவான்மெண்ட் எபிக்ராப்ட்ஸ்களுக்கு தென்னிந்தியாவில் 600 சிலாசாசனங்கள் கிடைத்ததாகவும் அவற்றில் ஆரியர் குடியேறுவதற்குமுன் திராவிடர் இருந்த நாகரீக சிறப்பு நன்கு விளங்குவதாகப் பலகூறுவதுடன் 63 நாயனமாகளில் ஒருவராகிய சிறுத்தொண்ட பத்தன் என்பவரே கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் இருந்திருக்கலாம் எனத் தருகின்றது. இவற்றால் நாயன்மார்கள் சரிதம் நன்கு புலமாகின்றன. இவர்களின் சரிதையை சேக்கிழார் பெரிய புராணமென்றொரு காவியமெழுதியகாலமானது இற்றைக்குச் சுமார் 850 வருடங்களாகின்றன. இதனிடையில் அப்புராணத்திற்கு எத்தனையோ பொய் மாற்றுகள் வந்திருக்கலாம். நிறை 800 வருடமான பிறரை நூன்று எழுதிய ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணையா தம்பரம்பரை போதப்படி பறையருக்குச் சைவசமய உரிமையினறென முடித்துக்கொண்டார். இவ்விதமே ஆரியர்கள் சைவபத்தியுடையராயிருந்த ஆதிதிராவிடரைக் கெடுத்துச் சிவாலயத்தருகிலும் தலைகாட்டக்கூடா தென் ஒடுக்கிவிட்டனர். இந்த ஆதிதிராவிடர் தனவயத்தனாகி

ஈண்டுணம்பொருநதிய பகவனது கோயிலுகும் போகக் கூடாது என்று தடுத்ததுடன் இதனை ஏற்படுத்திய பிராமணா வசிகுக்கும் இடத்திலும் இவர்கள் தமது காலை வைக்கக்கூடாது இராமத்திற்கு அப்பாலேதான் வசிக்கவேண்டுமென்றும் கட்டளை அறிப்பித்திருந்தாரா (மனு 51)

பின்னும் இந்த ஆதிதிராவிடா நன்றாக உடைதரிகக்கூடாது நகைகள் தரிகக்கூடாது. நல்ல பாததிரவுகள் கொண்டு சாப்பிடக்கூடாது இவர்கள் பிணத்தினமேல் சுற்றப்பட்டுள்ள துணிகளையே தரிகவேண்டும் உடைந்த பாததிரவுகளில் தான் இவர்கள் புசிக்கவேண்டும் இருமபைத்தான இவர்கள் நகைகளாக அணியவேண்டும். இவர்கள் ஒரிடத்திலேயே இருந்து வசியாத படி, அவருயிவகுமாக அலைந்துதிரியவேண்டும (மனு. 52.) இவர்களை ஆரியா கொலை செயதாலும் நாய—பூனை—தவளை—ஆநதைக் காகம் இவற்றைக் கொன்றதற்கே சமமாக பாபமுயிலலை. (மனு. 182).

என்றபடியான சட்டங்களை விதித்து ஆதிதிராவிடர்களைப் பயமுறுத்தியதல்லாமல், இவர்கள் தாகந்தீரத்தணணீர் அருந்து தற்கியலாதபடி நீர்த்துறையண்டையும் ஆதிதிராவிடா ஒருவருக்கூடாது இப்படியிருக்க இவர்கள் குளித்துச் சுத்தமாதல்தான சாப்படியோ? பின்னும் இவர்களை நசுக்கும்படியாக உபாயஞ் சூழ்ந்த சட்டங்கள் பலநிகழ்த்தினார்கள்

இவற்றால் அறியப்படுவதென்னையோவெனில் இவ்வளவு இவ்வாறியருக்கு அந்த ஆதிதிராவிடா மீது பகை உண்டானதின் காரணமியாதாக விருக்கலாம என்று நோக்குமளவில் இராவணன் து சந்ததியராகி இந்தியாவின் புராதன குடிகளாக இவர்கள் இருப்பதால் இவர்களைத் தொலைக்க வேண்டுமென்ற ஓர் எண்ணமேயன்றி வேறென்னும்?

தம்போன்ற மனிதர்களைக் குரவருகளாகக் கற்பித்துக் கொதயெழுதிய ஆரியர்கள் கொள்ளுஞ் சாதிபேதத்தைப்

பாராட்டி அனனோபோல பாவனைசெயதுகொண்டு நீதி அபி
மேய பொய் என்ற பகுப்புணராமல அவ்வாரியாகளைப்பார்க்
கிலும் அதிகபேதம பாராட்டுவராய இவ்வாதிதிராவிடர்களைப்
பின்னும் ஒடுகுகும கருததுடையராயததேர்நறினா இவ்வாரி
யரின் பின்பற்றிகளும. .

இவ்வாறாக எவலோராலும் பகைக்கப்பட்ட தனிககுடியாக
இவ்வாதிதிராவிடர்கள் ஒதுக்கப்பட்டபின்னா “பனையேறி
விழுந்தவனைக் கடா ஏறி மிதிபபதுபோல” பறையன்
வெட்டியான என்ற பெயர்களோடு பாதகா கயவா நீசா புலையர்
சண்டாளா என்று பல அந்நிய பெயர்களையும் இந்த ஆதி திராவிடர்
மேற்குட்டிப் பூட்டிவிட்டனா

“பல்லவா கயவா பாதகா நீசா”

என்ற பிங்கலை நிக்னடு தருமாறு இப்பெயர்களானவை பல்லவ
ராஜன சந்தகியாருக்கே உரியனவாம் பல்லவன் இருதியாவின்
வடமேற்குத் திக்கிலிருந்து தென்னிந்தியாவுக்கு வந்தவன் எனலும்
இவன் சோழராஜலினத்தைப் போன்றவனென்றும், இவனது
பெயர் பழமையான தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லையென்
றும் இவன் திராவிடனானென்றும் கி. பி. 7-10-ம் நூற்றாண்டிற்
முன் இவன் பல்வந்தனாக தென்னிந்தியாவில் அரசோசகின்வனாவா
னென்றும், சரித்திராசிரியாகன கூறுவா.

S. I. Inscription Vol. 11. Part 3. குறிககின்றபடி பல்ல
வன் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டிலேயே இருந்ததாகவும், கொண்டு

இந்தப் பல்லவன் சேர சோழ பாண்டியாருக்கு விரோதி
யானவன். ஆதலால் இவனையவாகக் கன்னா என்றழைக்க இப்
பெயரானது அவனுடைய சந்தகியாருக்குக் கன்னா என்றாகி அதுவே
(கன்னா) சாதிப்பெயராக வழங்கற்காயிற்று என்றாய்தேர் கூறு
வர். ஆதலால், கயவா-பாதகா-நீசா. கன்னா என்ற பெயர்கள் ஆதி

திராவிடர்களுக்கு விலட்சணமாயிருந்தும், இழிவென்றுணர்ந்த அக்குலத்தோர் ஒடுக்கமுற்ற பழங்குடிகளாய் ஆதி திராவிடமீது இப்பெயர்களைச் சுமைத்து விட்டார்கள்.

பின்னும், புலையர் என்னும் மற்றொரு பெயரை ஆதி திராவிடர்களுக்கு இட்டு வழங்கற்காயினார். புலை = பஞ்சமாபாதகம் என்ற பொருளடியே ஆதி திராவிடர்களுக்கு இப்பெயர் எய்தியதோவென, உயர்ந்த சாதியோர் எனப்படுபவா எழுதிய புராணங்களை விசாரிக்கப்புகின் அந்தப் பஞ்சமா பாதகங்களானவை தேவா முதல் இரதா உயாசாதி நரா ஈராயுள்ள எல்லோராகத்தும் இழைப்புண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆதலின் புலையா என்றபெயர் ஆதி திராவிடர்க்கே உரிய பெயரென்பது வெற்றுரை யென்க. மற்றொரு சாரார் புலால் உண்ணுபவா புலையர் எனப்பொருள் தருவா. ஆயின் உலகிலுள்ள மாந்தா எல்லோரும் ஆடு-மாடு- பன்றி-கோழி மீன் முதலிய புலால் = இறைச்சி. தின்பவராகவே காணப்படு

வேதியரான பிராமணர்களும் கி. பி. 250-ம் வருடமட்டும் மாடு, ஆடு பன்றி, மான், மீன் இறைச்சிகளைத் தின்று வந்தவராகவும், அதன்பின்பு ஜைனர்களின் போதத்தினால் கொல்லாமை யெனும் தன்மம் உணர்ந்தவராகிப் புலாலுண்பதை விலக்கினார் (கொன்னும் தெரிய வருகின்றது.) இக்காலத்திலும் பிராமணருள் சிறுபான்மையோர் புலால் உண்ணுகின்றாரன்றோ?

ஆகவே இரதிய பஸ்கோடிச் சாதித் தலைவராம் ஆரியர் முதல் மற்றெல்லா வகுப்பினரும் புலால் உண்டு புலையராயிருந்தும் மற்றிப் பயன்போலும், ஆதி திராவிடர்களைமட்டும் புலையரெனக் கூசாமற்குறி வாளா வாழ்கின்றனர். இதனால் புலையர் என்ற பெயரும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அநீதமாயிடப்பட்ட பெய்யுறாம் என்றறிக.

பிராமணர்கள் எப்படி ஜைனம் புத்தம், ஏனு மதங்களைத் தழுவினானோ அங்ஙனே ஆதி திராவிடர்களும் பிற்காலத்தில் புத்தமதந் தழுவியிருந்தார்கள்.

சிவஞான சித்தியாா.

சௌத்திராந்திகன மதமறுதலை 37-ம் பாட்டு

“ தினனுமது குற்றமிலைச செத்ததெனும் புத்தா ” என்ற புத்தா போத்ததின்படி அஹிம்சாதருமம் = கொலைசெய்யாமை யெனும் விதம பூண்டிருந்த சில புத்தர்கள் உயிர்துறந்த மிருகாதி களையே உண்ணற்காஞார்கள். பிறறைய ஞானறிவே ஆதிதிரா விடரை ஒடுக்கவேண்டுமென்றிருந்த மக்கள், இப்பழக்கத்தை ஆதிதிராவிடா மீதே சூட்டி அனஞ்ஞைசை செத்தவற்றை யுண் ணும்படியாகவும் வற்புறுத்தா ரினறனா.

Wheeler observes that the Hindu Yogis were there; nothing more than Moghul Priests.

The Moghul priests and the Vedic Aryan might have had a common ancestry. Moghuls were fond of flesh meat. They would eat the flesh of any animal even if it had died a natural death (Origin of Brahmin Page 12)

அதாவது. மோகல், ஆரியா எனப்படும் இருகுலத்தோரும் ஏகவமிசத்தவா என்றும் மோகல் இனத்தவா இயற்கையாய் உயிர் துறந்த எந்த மிருகங்களுமும் உண்பவா என்றும் கூறியவாறு

இதனால் செத்தவற்றின் புலாலும், பல்வேறினத்தவரும், உண்டிருத்தலின் ஆதி திராவிடா மட்டும் எவ்வாதாரத்தாலும் புலையா என்று பிரித்தழைத்தற் கருகராகா

பின்னும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வலங்கை முகத்தார் என்று மற்றொரு பெயர் வழங்கற்கானதை விசாரிப்புழி அது புகழ்தரும் பெயரே யன்றி வேறல்ல. எங்ஙனமெனின், ஆதிதிராவிடர்கள்

அரசுக்கும்பத்தைச் சாராதோராதலால் அவர்கள் யானையேற்றம், சூதிரையேற்றம், வேட்டை முதலிய வீரச் செயல்களில் மிகக் உவப்புடையாவர்.

அங்ஙனே கி. பி. 11. ம நூற்றாண்டில் சிறந்தவனாயிருந்த இராஜராஜ சோழனது வெற்றிகளுக்காரண மாயிருந்த சேனை உருப்பில் ஆதிதிராவிடர்கள் சேனையாக விளங்கியதால், இவர்களை வலங்கை முகத்தாரென்றும், சோழனுக்கு விரோதியான பல்லவ ராஜனது குடிகளான பள்ளா—பள்ளி—மடிகர் பேடா என்னும் வகுப்பினரைக் கொண்ட சேனையைச் சோழன் இடங்கை முகத் தார எனப் பெயரிட்டானென்றும் சரித்திராசிரியர்கள் கூறுவா

வீர தீர வனமையை எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ள வலங்கை முகத்தார் என்ற ஆதிதிராவிடர்களின் பெயரானது, அன்றோர் ஒடுங்கி வறிஞரான இக்காலத்திலே கேட்பாரற்ற கீழ்ப்பெயரே பெய்ச்சாதிபேத பழக்கமுடையாபால வழங்கப்பட்டு வருகின்

பின்னும் வீரபாகு என்ற பெயரோன்றன இனத்தவர் ஆதி திராவிடரென இகழ்வாய் ஒருசாரா ருட்டிக்கதை யொன்று கட்டி யுள்ளோரே இகழ்படக் கூறுவர். இதனை லிசாரிகு மளவிலும், ஆதிதிராவிடர் ஆதிதிராவிடரென்றே அறியற்பாலதன்றிப் பிறி தறயாம். அருச்சுனனோடு போர்புரிந்தவனெனப் பாரதத் துக் காணப்படும் ஆயுரவாகு என்றபடி, கயவாகு பராககிரமவாகு எனித்திரவாகு என்ற அரசப் பெயரளவில் வீரவாகு என்ற பெயரும் ஒத்திருத்தலோடு அந்த வீரவாகு என்பான் அயோததிக்காசனா யிருந்த அரிச்சந்திரனையும் அடிமையாகக் கொள்ளத்தக்க செல்வவந் தனாய் விளங்கினான் என்றும் அறியவிருப்பதால் வீரவாகு ஏன் பான் இகழ்பட, விருந்த ஒருவுனென்று சொல்லற்ககன்று அவுன் னென்று புகழ்படவிளங்கிய புரவலனென்றே ஒப்பற்காக்கின்றது

வாகு என்ற விசுதி புணர்ந்த பெயரின் பெரும்பாலார் இராவணனது நாட்டாராக விருத்தலோடு இராவணன் நாட்டை பறையனூர் என்று சினனூரைக்குமுன தோன்றிய இராமநாடகத் திலும குறித்திருப்பதால், ஆதிதிராவிடரை இழித்ததையும் ஒரு நோக்கத்தாலேயே வீரவாகுவை இகழ்ந்தனர் எனலாம்.

பின்னும், இராவணன் தமிழ்ப்பாஷையையும் சைவசமயத்தையும் பண்டையுடையான் எனபது வலியுறுத்தமாறன்றோ வீரவாகு என்ற பெயர் நிலவுகின்றது! எங்ஙனமென்றால் தமிழ்த் தெய்வம், குறிஞ்சி நிலக் கடவுள், கந்தவேளின் திருக்கணமாகவு மன்றோ வீரவாகு என்ற பெயர் வழங்கப் படுகிறது. இத்தியாதிய வற்றிற்கு முற்றும் புறம்பாக, சில காலத்திற்கு முன்தோன்றிய மனுதன்மநூல் 52-ம் சுலோகமானது வீரவாகு என்பவன் சுடலை காப்பவன் என்று கூறுவதெனனே!

The yakshas of Ceylon and Rakshasas of South India belonged to the Same race of people called yatudanas in the Vedas and Nagas in the latter Buddhistic and other literature. They might have been the ancestor of the Modern Pariahs Pallas Idaiyas Maravas and Kallas. [T. S.]

அதாவது இந்திய தென்பாற்கண் இராக்கதர் என்றழைக்கப் பவரின் இனத்தவரே தற்போது பறையர் பள்ளர், இடையர், மறவர், கள்ளர், எனப்படும் சாதியார் என்றவாறு.

இராககதரோ தமது பிணங்களைப் புதைக்கும் வழக்கமுடையவரேயன்றிச் சுடுவாரல்லர். அவ்ங்ஙன மிருக்கத் தென்னாட் டரசனே யெனாமாறுள்ள (இராககத்) வீரவாகு சுடுகாட்டில் இருந்து காவல் புரிபவன் என்றது எவ்வாறு பொருத்த முடையதாகும்?

—
வங் என்றது அன்னோரைப் பண்டைய அரச இனத்தவரென்று வலியுறுத்தற் பாலதாம் என்க. அங்ஙனே தற்போதும் ஆதி

டர் தமது திருமணகாலத்தில் அரச சின்னங்களாகிய கொடி
 'றாம் முதலிய வீரதுகளுடன் குதிரை மீதேறி ஊர்வலம் வரு
 'ம்; உலகுக்கு முதலாவது கடவுள், இரண்டாவது அரசன்
 ன்ற விசுவாசத்தின்படித் தஞ்சாவூரில் சிவன் ஊர் வலமாம்
 டாவது பறையனும் சிவனோடு வாகன ருடனாய் வருதலுமே
 போதிய சான்றும், பின்னும் ஆதி திராவிடர்கள் பண்டைய தமிழ்
 என்பதற்குத் திருக்குறள் அருளிய திருவள்ளுவர் கபிலர்
 வ' யென்பவர்களே சான்றும். இவர்கள் சைவ சமயிகளே
 யென்றும் முன்னரே குறித்துள்ளாம் இத்தகையாளரைச் சைவத்
 த புறம்பானவரென்றும், காளி முதலிய தேவதை வணக்க
 முடையவர்களென்றும் கூறுவா சிலர்.

வடலிந்தியாவாகும் வங்காளத்தில் உள்ளவர்களின் தொகை
 யில் முக்கால் பங்கினர் காளி வணக்கமே யுடையார் என்றும்,
 யினாலேயே அவ்வுருககு (காளி-காட்) கல்கத்தா வென்ற
 டேயர் வழங்கற்கான தென்றும், கல்கத்தா வாசிகள் காளி
 ன்று வணங்குவதில் மிகவும் பததி வைராக்கிய முடையவர்
 னன்றும், காளிமீதுள்ள பததி வைராக்கிய முதிர்ச்சியால்
 கொடிய ராபலியும் செய்து வந்தார்களென்றும், இந்தக் கொடிய
 செய்கையாம் பக்தியைத் தாங்களே தக்கதன்று என்றுணர்ந்து
 ர்த்தி செய்வதற்கில்லாமல், வீணே மடிவதைக் கண்ட காருண்ய
 ட்டிஷ் அரசாங்கத்தவாகன் 1845-ம் வருடத்தில், ஷை ராபலி
 யத் தடுக்கத் தலைவர்களை ஏற்படுத்தி 1861-ம் வருடம் பரியந்தம்
 கவனித்துத் தடுத்து நல்வழி காட்டினர் என்றபடி, டாக்டர்.
 டாக்டர் துரையாசார் தனது "இரது மதம்" என்ற புத்தகத்
 திலே வெளியிட்டுள்ளார்.

இப்படி யிருக்க பலா ஷை வங்காள வாசிகளின் காளி வணக்
 கை முற்றும் மறந்து சைவ சமயாதிகாரிகளான ஆதி திராவிட
 ர்க் காளியை வணங்குகின்றவர், சைவ சமயத்திற்குப் புறம்பான

வர்கள்; என்று தாங்கள் தங்கள் பழக்கப்படிப் பேசுவாரானார். அத்தகையோர்களுக்குப் பிரமாணமாகும்படி ஸ்ரீமான். கோபாலகிருஷ்ண ஐயா அவர்களும் நந்தனா கீர்த்தனை என்றோர் அவசரத்தால் இயற்றி யுதவி விட்டார்.

இவ்வித குரூர நெஞ்சத்தவர்கள் ஆரியா என்று தெரிந்து கொண்டமையினுறாறானே ஆதிதிராவிடர்கள், தங்கள்து சேரிக்குள் ஆரியர் புகுவரேல் அவர்கள் காலவைதத இடமும் கெட்டதென்பானபோலும் ஆதிதிராவிட மாதர்கள் அவ்வாரியர்களைப் பின்பு தொடர்ந்து அவர்கள் சேரியை விட்டகலுமவரையில சாண்டதெளிததுச சுததப்படுததுபவராய மூன் வருகின்றார்கள். இது 30-வருடங்களுக்குமுன் யான் திரிசிராப்பள்ளியில் கண்ட காட்சியாம்.

இது நிற்க “ கள்ளன மறவன கணத்ததோ ரகம்படியான், மெள்ளமெள்ள வெள்ளானன்.” என்றவண்ணம் ஆரியரல்லாதார் தாங்கள் நாளுக்கு நாள் வெவ்வேறு சாதிகளெனப் பிரிந்துகொண்டார்கள். உதாரணமாக கள்ளரெனப்படுவோர் தேவர்களென்றும், பள்ளியெனப் படுவோர் வன்னியர்களென்றும் கம்மாளர் எனப்படுவோர் விஸவ பிரம வமிசத்தவரென்றும் இவ்வாறு ஆதிதிராவிடருக்கு வேறாக அநேக சாதிகள் முளைத்துக்கொண்டே வருகின்றன. பின்னும் சாமாவென்பது பிராமணருக்கும் வர்மாவென்பது கூத்திரியருக்கும் குப்தாவென்பது வைசியருக்கும், தாசரெனப் படு குத்திரருக்கும் உளள குடுமப சாதி பெயர்களென அவை யொருபால வழங்கப்பட்டு வருகின்றன, தசசன் தட்டான் கணக்கன் என்றபடித் தொழிலைப்பற்றி அநேக சாதி பெயர்கள் தொனிப்புண்டு வருகின்றன. விரிப்பிற் பெருகும்.

இந்தியாவின் ஜனத்தொகையானது 30 கோடியென்று கணிப்பர் ‘சாஸ்திரிகள். இந்தியாவின் தேவா தொகையோ 88 கோடிமென்று கணிப்பர் இந்து ஞானிகள். ஆக இரதுவான ஒருவர்

தோரு தேவனாக வகுத்துக்காணினும் மிகுதியான 3 கோடி தேவர்
 நகரு மக்களிலலாமற போகின்றது. அதுபோலத் தென்னிந்தி
 யாவில் தோன்றியுள்ள சாதி வகுப்பின் விபரீதங்களைக் காணப்
 புகின் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ஜாதியாரா என்று சொல்லும்படி
 யாகவும் அல்லது ஒவ்வொருவராக தனித்துக் காணப்படுபவ
 ருள் சிலருக்கு மட்டும் உயாவு நோக்கி மூன்றோ அல்லது
 டோவாகக் கூட்டுச சாதிப்பெயர்களுஞ் சோதனாக கணிதப்
 படுத்துமபடியொன்றும் சாதிப்பெயர்கள் பயிராகிப்பரவி வருகின்றன

ஆயின ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயர் மேற்றந்தபடிப புதுப்
 பெயரன்றோவெனின் அற்றன்று. அறியாததன்மையால் சீரிய
 ராவிட தேயததைப்பாழடையச செய்வதாயுள்ள புல்லிய சாதி
 பதம் பிதற்றுரைகளுக்குச் சமாதானம் புகன்று தேசசிறப்பைத்
 தாங்குவதாய உணமை புகலவந்த பழம் பெயரே ஆதிதிராவிடா
 ன்ற பெயர் எனலாம்

“இராமாயண வுள்ளுறை பொருளும், தென்னிந்திய சாதி
 னாலும்” எனும் தூல 34, 35. ம பக்கங் குறிக்குமாறு.

“திராவிடருள் அடங்கிய வேளாளா—மறவர்—இடையர்
 ம்மாளர் முதலிய சாதிகள் பல செயற்கைச சாதிகளாயும், ஒரே
 யுறவைகச்சாதிகளாய் மிருக்கின்றனர். பிராமணரிற் சிலர், மறவ
 ிலர். இடையரிற் சிலர், கம்மாளரிற் சிலர் மறறைய தென்
 ிந்திய சாதிகள் ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிலர் ஆகிய இவர்களை ஒரேவ
 கையாகச் சுவரஞ் செய்வித்து ஒரேவிதமான உடையுடுப்பித்து
 ருசேரத் திரட்டினால் அவர்களுள் இன்னொ இன்னசாதியென்று
 ிரித்துவ வல்லாரே பகுத்தறிய மாட்டார்கள்.

“ரீகிரோவர், கருநிறத்தவர். சீனர் மஞ்சள் நிறத்தவர். அடும
 ிதர் இந்நியரென்றசாதிகள் இவ்விருசாதியினின்றும் பிரித்துக்
 ிட்டும் உருவபேதத்தோடு செம்பு நிறமுடையவர். இம்மூன்று

சாதி மனிதரையும் முன சொன்னபடி ஒரேவகையாகச் சுவாசம் செய்வித்து உடை யுடுவித்தலே யன்றி எல்லாருக்கும் ஒரே வருணம் பூசியிட்டாலும் இவர்களை வெகு லகுவாக இன்னின்ன சாதி யென்று பகுத்தறியக் கூடும்".—என்றா ஷே தூலின் அறிஞர் ஷே தூல இயற்கைச்சாதி செயற்கைச்சாதி யென்று மற்றொரு கிளாசசியையும் தூண்டி விட்டது அவ்வண்ணமே நநாடு போற் றும் சாதிவாதத்தை நோக்கு மிடத்து பாபப்பா-பறையா என்று இரண்டு வகையாரே இயற்கைச் சாதிபோலும் ஈண்டு வரைதற்குரி ராவர். குடியேறினனென்றும் பழங்குடிகளென்றும் பகுத்தறியுமா லிலும் பாபப்பா-பறையா எனப்பவரே இயற்கைச்சாதியெனும் பாற் படுவா

பண்டைய மக்களென்பானபோலும் “பு” என்ற எழுத்து முதற்கொண்ட பறையா எனப்படுவதும், குடி புக்கா என்பான் போலும். பகரத்திற்கு இரண்டாவதான “பா.” என்ற எழுத்து முதற்கொண்ட பாபப்பா எனப்படுவதும் சீராகும்ளவில் பறையா, பாப்பா ஆகிய இவ்விருவரே இயற்கைச் சாதியென்ப படுவா. இவ்விருவருள் விருந்தின ரொப்பக்குடிபுகுந்த ஆரியர் நீங்க, திராவிடதேய சயாதீனரான ஆதிதிராவிடர்கள் செயற்கைச்சாதி யென்ற சொல்லுக்கு எட்டுணையும் பொருத்திராகாமல் பூரண இயற்கைச் சாதியோரே எனப்பெற்றது.

38-ம் பக்கத்தில் காட்டியபடித் தென்னிந்தியாவின் முழுப் பாங்கரும் இராவணனது இராஜ்யமாகவிருந்தது

[South of Vindhya mountains, the whole peninsula including Ceylon was the dominion of Ravana Vibishnan Buddhi]

என்பதோடு 37-ம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளபடி பிரளயத்தி னால் இலங்கையெனும் இராசசியம் தீவு, என்ற அளவுற்றது; என் பவதயாதாரமாய்க் கொண்டு அந்தப்பிரளயம் எப்போதுண்டாயி ருக்கலாம் என்று விசாரிக்கப்புகின், கடைசிபிரளய மானது இந்

கூறக்கு 9000 வருடங்களுக்கு முன்பு உண்டாயிற்று என புரோஃபர் எலியட் துரையவாகன் தருகின்றபடியினால் ஐ 9000 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த குடிகளேயாய விளங்குவா தாமே ஆதிதிராவிடர். ஆதலால் அனனோ இயற்கைச்சாதியோரே யென்று பின்னும் வலியுறுத்தவாம், ஐ இராவணன் நிமித்த முதித்த பக்கமை யடியே அவனது இனத்தவரான ஆதிதிராவிடர்களை வறுமையிலும் பிணியிலும் கவலையிலும் பிணிபுணைச்செய்து ஒடுகரும் முறையாகவே பழங்குடிகளைத் தாழ்குலமெனத் தப்பற்ற சாற்றற காயினொனலாம்.

“காணாதாற் காட்டுவான் தானகாணன் காணாதான் கண்டா னாற் தான்கண்டவாறு” எனற பழந்தமிழ் நாவலா கூறிய வண்ணம் முயற் கொம்புகதை போலும் புராணங்களும் = பழங்கதைகளும், ஸ்மிருதி = மனதால் நினைக்கப் படுபவை, யாகும் நீதிகளும் பற் பல எழுதிகொண்டு சாதி வியாபாரத்தில் தலைதுக்கி நிற்க முந தினர் இநதுககள்.

Among no other nation was it ever observed with such strictness or enforced by such severe penalties as among the Hindus. From birth to the funeral pile, it directs every movement. The Hindu by day and night at home or abroad in waking, sleeping eating, drinking in all the system of the society in which he moves, and in the events determining his entire life is always under its pervading and over mastering influence.” [Sherring's Hindu Tribes and Castes

அநாவது இந்தியாவின் சாதிபேதமானது, இந்தியர் தொட்டி னில் இருந்து சுடுகாடு போகும்பரியந்தமுள்ள வழக்காதி எப் பாதும் ஒருவரைத் தாழ்த்தியாட்கொள்ளும் முறைமையுடைய காயிருக்கிறது என்றபடியாம்.

! The Queen of England Can raise any of her subject
peerage but she cannot alter the Caste of a Hindu.

The highest nobleman in England may enter the
Cottage of the humblest person in England and sit with
him at table; not so in India." [John. Murdoch]

அதாவது இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள அரசி தனது குடி
களில் எவரையும் உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவரக்கூடும் ஆனால்
இந்து ஒருவனுடைய சாதியை மாற்ற அந்த அரசியாலேயும்
கூடாது. இங்கிலாந்திலுள்ள மிகப் பெரிய பிரபுவான்வன அவ்
வூரில் மிகத் தாழ்ந்துள்ள ஒரு குடியானவனது குடிசைக்குள்
தலைநின்று அவனோடு பேதமின்றிச் சமபோசனஞ் செய்வான்
ஆனால் இந்து பிரபுக்களிடத்தில் அவ்வித சுகுணங்கிடையா.
என்றவாறு.

ஆரிய வர்க்கமான சாதிகட்டுகள் ஆதி சததுருக்களாகிய வட
தேசத்து ஆரியரால் அத்தியந்த சாதாரியமான சூழ்ச்சியோடு ஆக்
தப்படிகு கைகாலகளைக் கட்டலினும் அதிககேடு பயப்பதாக ஆண்
மாக்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கிற விலங்குகள் என்றும் . .
.....கலகாஸபதமான கொள்கை என்றும் கூறுவா [ஸ்ரீமான். P;
சுந்தரம் பிள்ளை. MA. யவாகள். இவற்றால் இரதுக்களின் சாத்
பேதவாதங்களும் ஒழுகங்களும் சததுருத தன்மையையே காண
மாக்க கொண்டுள்ளதென நனகு புலமாகின்றதன்றோ? இத்த
கைய பகைமை சாதிகும சாதிபேதத்தையும் இத்
தெழுந்த கொடிய மனுதாம் சாததிரத்தையும் சாதிபேதிகள் வான்
போலும் ஆண்டு பயின்று வந்தமையாற்றானே, ஆதிதிராவிடாக்கள்
தமது உரிய நிலங்களையும் பொருள்களையும் இழந்தவார்களாகி வறி
ஞரானா எனலாம். தற்காலத்திலும் ஆதிதிராவிடாக்களின்
மனைக்கட்டுகளும் இரதுக்களின் ஏமாற்ற வருசத்திற் கிக்குண்டு
இழப்புண்டு போகின்றன.

ஆயினும் இவர்கள் புராதன குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக
 பாடும் இந்திய ஜனதொகையில் ஐந்திலொரு பங்கினராக
 ம்பியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அரசவமிசத்தவர் என்பதற்குச்
 சான்றாகப் பரம்பரையடியே தீரவீரசேனை சமூகங்களில் சுபேதார்
 பஹதார், சுபேதாமேஜா, ஜமேதார் அவுல்தார் எனப்படுமோர்
 கௌரவ உததியோகத்தவராய்ப் பெருமபாலோர் விளங்குகின்
 றனர்; இவர்கள் பழந்தமிழ்க் குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக,
 நாவலர் பாவலா அவதானியார என்று பண்டைநாள் தொட்டு இது
 காலம் நன்றே விளங்குனறனா; இவர்கள் புராதன சைவசமயிகள்
 என்பதற்குச் சான்றாகத் தற்காலையிலும் கண்கூடாயக கண்டறிவ
 தற் கிலக்காய உதகமண்டலத்திலே சிவாகரமாய ஸ்ரீமத. ஏகாம்பர
 சுவாமிகள். ஸ்ரீமத. ஒம்பிரகாச சுவாமிகள் ஸ்ரீமதி. இரத்தின
 அம்மையார் சென்னையில் ஸ்ரீமத. பாலதேசிக நாயனார். பிருவ
 காசலம் மாங்குள கிராமத்தில் சமாதிகொண்டுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ
 லிங்கநாயனார். சென்னைச் சேத்துபேடு, சிவப்பிரகாச தேசிக
 ஸ்வாமிகளமுதலிய சைவாசிரியாகள் பலர் நிலவுகின்றனா, இவர்கள்
 காரூண்ய பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாரின் சாதிபேதமற்ற செங்கோல்
 கொடையினுக்குச் சான்றாவாபோலும், ஆங்கிலேயரின் பலதுறை
 பட்டவேலைக் கூடங்களில் உததியோகத்தவராயும், தமது புராதன
 வேளாண்மை யுடைமைதோன்ற பலா வேளாளர்களாகவும்,
 சோதிட வாகடகலா பண்டிதர்களாகவும் இலங்குகின்றனர். பின்
 னும் சாதிபேதம் பாராட்டும் ஆரியரல்லாதவர்கள், பேதஞ் செய
 வோராகிய ஆரியரிடத்தில் வேலையாட்களாக வீருந்து அல்லல்
 பட்டு அயர்ந்து கிற்பதைப் போலாகாமல், இவ்வாதிதிராவிடர்கள்
 இந்தியாவைப் பரிபாலிக்கும் பிரிட்டிஷ் மெய்ஞ்ஞான கவர்னர்
 (ஜூனபர்) நியாயதூர்தரர் சேனத்தலைவா. சாஸ்திரிகள்.
 கனத்தனவர்த்தகராயுள்ள ஐரோப்பியரிடத்தில், அறிவுசான்ற சூமை
 ந்பாக சாஸ்திரம், ஐரோப்பிய கணிதவிதிதம், குதிரையேற்றம்
 முதலிய பயிற்சிகளைத் தேர்ந்து அவற்றிற்கென நல்மேய்க்யதாப்

பத்திரங்கள் பெற்று ஷை ஐரோப்பியரின் விலையேற்பெற்ற பொருள்களுக்கு உத்தரவாத முடையாரம் அலுவல்களில் அமர்ந்து தமது ஒரே இனத்தவரிடம் பழகும் பாவனைபோல் அவ்வளவு நெருங்கிய அன்பு விசுவாசம் கீழ்ப்படிதலுடையராகவும் அவரோடிருந்து விளங்குகின்றனர்.

பஞ்சபாண்டவர்கள் விராடபுரத் தாசனிடம் அவனது அரண்மனை வேலையாட்களாக இருந்து சினனாள் கழித்தனர். நனசக்கிரவாததியும் சாரதிவேலை செய்தனர். அதுபோல ஆகிதிராவிடர்கள் அக்காலைய கொடுங்கோன் மன்னரின் பண்பைத் தெரிந்து ஊமையன்கண்ட கணவைப்போல தநிலைமையை நோக்கி வருந்தி நின்றனர் என்றாற்போலும், எல்லாம் வல்ல இறைவனது பெருங்கருணை திரண்ட தொப்பச் சாதிபேதம் பாராட்டாத பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவுக்கு வாயத்தது. ஆகிதிராவிடர்களின் நிலைமையை அருகிலிருந்து கண்ட ஷை ஐரோப்பிய கண்டத்தினர் தாங்கள் இந்தியாவிலின்று தமது சுயதேசம் சென்று, ஆகி திராவிடரின் விலகியிருந்தும், தாங்கள் தமது கண்ணாற்கண்ட இந்தியாவின் சாதிபேத கொடுமைகளை மறத்தற்காகாதவராகிப் பரோபகார சிந்தையால் கிறிஸ்து மதசபையினரை அனுப்பினா போலும்; வந்த ஷை மிஷனரிகளால் அநேக பாடசாலைகளும் நற்போதங்களும் நாளாகுகுநாள் விருத்தியாக அவை ஆகிதிராவிடர்களுக்கு.

இந்தியாவில் அநேக நூற்றாண்டுகளாக சுதேசிமனை விருந்து வாழ்ந்து வருபவரோ ஆகி திராவிடர்களை அவரது பிறவிக்கும் மாறாக யாதென்றோ ! எண்ணுமோர் புல்விய எண்ணமும் உத்தேசமும் உடையவர்களாகி அவர்களைத் தாழ்த்துமோ அறிவே பெரிதும் உடையராய் இருப்பவரானார்.

சுயசலப் பிரியரான சாதிபேதம் பாராட்டும் முன்னோர்களின் சந்ததியாராய் பிற்பிறைய காலத்திலே தோன்றினவர்களும் தங்கள்

மூதாதையரின் சூழ்ச்சிகளை இனைய தென்றுணராமல் தாய் நடத்திற்கானதை யுணர்ந்து அவரது அறியாமையைக்கண்டும் எண்ணம், கபிலாகவல்லூனவெட்டி முதலிய தூலாசிரியர்கள் அறிவு கூடர் அருளியுள்ளபடி 50 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த பெரியாருன், பாலவாகட தீரட்டு., என்ற நன்னூலாற்றிய வல்ல காளத்தி சுகர் ஸ்ரீமான் அயோத்திதாச பண்டிதர் அவர்களும் (45) ஆண்டுகளுக்கும் முன் சுகிர்ந்தவசனி யென்ற பத்திரிகை நடாத்தி வந்த ஸ்ரீமான் நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களும் மற்றும் பலரும் ஆதி திராவிடர் எனப்படும் பழங்குடிகளைப் பஞ்சமா பறையா என்று தீய பொருளடியே அழைத்து வரும் பழக்கத்தைக் கண்டித்து வந்தனர். சென்னைக் காசிமேடு. ஷட்டாவதானம். லைக்கண். வேலாயுத புலவர், ஸ்ரீமான். அரங்கையதாச பண்டிதர் முதலிய தற்றோர்கள் பலர் கூடி “ஆதி திராவிடர் மகாஜனசபை” என்றொரு பெருங்குழுகத்தைக் கடந்த 1890-ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து 1892-ம் ஆண்டில் 1860-ம் ஆண்டிய XXI-ம் சட்டத்தின் படி ஆளுகையாரின் முததிரையுற்ச செயவித்தனா. ஷே ஆதி திராவிட மகாஜன சபைக்குத் தனது நீடிய ஆயுள்பரியாதம் சபாநாயகமாய் விளங்க நோந்து கொண்டா பெருந்தகையாளர் ஸ்ரீமான். ஷாப்பு P. V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்கள். 1890-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ. 8 நதிக்கதிய மகா விகடதூதன் பத்திரிகையைக் காண்க.

இவ்வாறு தோன்றிய ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் கருத்தின் படியே, ஆதி திராவிடர்களை அழைக்கப்படும் பெயர் பலவற்றுள், பறையன் என்ற பெயரைக் கொண்டு விவாதிக்கும் படியாக ஸ்ரீமான். இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசம் அவர்கள் “பறையன்” என்றொரு பத்திரிகை நடாத்தி அக்கால் சென்னைக் கவர்னரையிருந்த லார்ட் வென்லாக் பிரபுவிடம், ஆதி திராவிடர்களுட்கு உண்டாயுள்ள குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி நன்முடிவுண்டாக்க வினங்கினார்.

ஸ்ரீமான். T. ஜான் இரத்தினம் அவர்கள் “திராவிடபார்யன்” பத்திரிகை நடாத்தித் தென்னிந்திய பழங்குடிகளின் வரலாறுகளை விளங்கக் கூறி வந்தனா. ஸ்ரீமான். வே. இரத்த முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் ஸ்ரீமான், வேலூர்-து. முனிசாமிப்பண்டிதர் அவர்கள் “ஆன்ரேர் மீத்திரன்” எனும் பெயரிய பத்திரிகை யொன்று நடாத்திச் சாதிபேத தவறுகளை எடுத்தேறி வந்தனர். சதாவதானம். ஸ்ரீமான். பூஞ்சோலை முதலுரீ நாவலரவர்கள் “பூலோகவியாசன்” எனும் பத்திரிகை யொன்று நடாத்தி ஆதி திராவிடர் முன்னேற்றத்தை யவாவி நின்றனா.

ஆதி திராவிடர்கள் புராதன மக்கள் எனும்; தமிழர்களென்றும்; வஞ்ச நெஞ்ச பிராமணர்களுது சூழ்ச்சியால் பழந்தமிழர் சரிதங்களும் அவரது செல்வங்களும் பாருக்கு நான் மறைவுண்டு போக அன்றோர் தாழ்த்தப்பட்டாரென்றும், ஆன்றகலவி கேள்வி பெருக்கினால் “நயிழன்”- என்றொரு பத்திரிகை நடாத்தி இரவும் பகலும் பழங்குடிகளாகிய ஆதி திராவிடர்களின் முன்னேற்றத்தையே கருதினவராகப் பிரகாசித்திருந்தா ஸ்ரீலஸ்ரீ. க. அயோத்தி தாச பண்டித பெருமான் அவர்கள்.

இயாதி உழைப்பில் வளராதவந்த ஆதி திராவிட மகர் ஜன சபையானது மூன்று வருடங்களுக்குமுன், டாக்டர் T. M. நாயர். சர். P. தியாகராய செட்டியார் ஆகிய பெருந்தகையானா இராஜ்ய கிளாசசி, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்ற அமைப்பின்கண் வன்மையுடன் நின்று தோன்றற்காயிற்று.

அக்காலையில் ஆதி திராவிட மகர் ஜன சபையின் நாயகராகிய ஸ்ரீமான். ஷாப்பு, P, V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை யவர்களின் தலைமையினகீழ், ஷா மகர் சபைக்குக் கெனாவ காரியதரிசியாய்த் பரோபகார திடமனதுடன் எழுந்தா ஸ்ரீமான். M. C. இராஜா அவர்கள்,

அல்வி கேன்லி நிறைந்த பண்டிதர்களாகிய சோமன்கன் T. ஜான், இரத்தினம் அவர்கள். “இல்லற வொழுக்கம்” எனும் நூலாசிரியர் ஸ்ரீமான். ம. க. சின்னதம்பி பிள்ளையவர்கள் சைவ பிரசாரகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி. கி. ஊ. பா. கங்காதர நாவலா அவர்கள். ஸ்ரீலக்ஷ்மி. நகராணந்த சுவாமிகள். வித்வான், மதுரவாசகம் பிள்ளையவர்கள் வேதாந்த விதவசிரோமணி, களத்தூர் முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி. அதவைதானந்த சுவாமிகள். செந்தமிழ் நறவந துளிகரும் அன்னலாசிரியன், மகாவித்துவசாகரம் வீ. ஏ. முனிசாமிப் பிள்ளை பவாகள ஸ்ரீமான். மா. தேசிகானந்த சுவாமிகள். ஸ்ரீமான். திரு. அழகிசாமிப் பிள்ளையவர்கள். ஸ்ரீமான பெ. மா. வெங்கடபதிநாவலர் அவர்கள் ஸ்ரீமான். R. இராஜகோபால். ஸ்ரீமான் M. C. D. வரத ராஜலு அவர்கள். ஷட்டாவதானம். கங்காதர பாலதேசிகர், நரசிங்க புரம் ஸ்ரீமான். பொ. இரத்தினப் பிள்ளையவர்கள். ஸ்ரீமான். ஐ. பாலகுருசிவம். அவர்கள். திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமான் பிள்ளையவர்கள் பின்னும் பல நல்லிசைப் புலவர்களுள் எல்லோரும் கிராமங்க டோறும் சென்று ஆங்காங்கு ஆதி திராவிட சபையின் நலத்தை எடுத்தோதி வந்தனர்.

இந்தியாவின் சோதிருத்த விஷயமாக 1917-ம் ஆண்டு சென்னைக்கு விஜயஞ் செயதருளிய H. E. Lord Chemsford, Right Honourable Mr. E. S. Montagu ஆகிய பிரபுக்களிடம் ஆதி திராவிடா எனும் பெயரைப்பற்றியும் ஆதி திராவிடர்களின் முன் நப் பற்றியும் அவாவிய பத்திரமொன்று விடுக்க சென்னை விக்டோரியா பொதுக்கூடத்தில், திருமயிலை. திவ்ய கவி. இராகவதாசர் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் ஆதிதிராவிடர்களின் பெருங்கூட்டமொன்று நிறைவேற்றி ஷை பத்திரத்தில், ஸ்ரீமான். P. V. சுப்பிரமணியம்

	பிள்ளை	ஸ்ரீமான். T. ஒங்காரம்
„	V. முக்குந்துபிள்ளை	„ M. சண்முகம் பிள்ளை
„	M. C. இராஜா	„ ஸ்ரீமதி. திருப்புகழ்

அ

ஸ்ரீமான். K. முனிசாமிப் பிள்ளை ஸ்ரீமான் V. G. வாசு

தேவ பிள்ளை

,, V. இராஜரத்தினம் பிள்ளை ,, V. G. வேணுகோபால்

பிள்ளை

ஆகிய இவர்கள் தங்களுது கையொப்பஞ் சார்த்தி இந்திய மந்திரியாகிய மாண்டேகு பிரபுவிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

அதன் பிறகு ஆதிதிராவிடர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அந்நேரத்திலிருந்து குறியாக சென்னை கவானா H. E. Lord Willingdon பிரபு ஷே. ஆதிதிராவிடர் மகாஜனசபையின் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் M. C. இராஜாவை ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதிநிதியாக சட்டசபையில் அமர்த்தினார். ஸ்ரீமான் M. C. இராஜா அவர்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அந்நாள் தொட்டுத் தான் தனது கடமையைப் பூர்த்தியாய்ச் செய்துமுடிக்க வேண்டுமென்ற விரதமே பூண்டவராய்க் கைமமாறென்றுங் கருதாமலும் பிறரால் உண்டாகும் பல கஷ்டங்களைப் பொருள் பண்ணாமலும், ஷே. சபைக்காக உழைத்து வருவதோடு ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரை ஆளுகையாளின புத்தகங்களிலே பதிவுசெய்விக்க வேண்டுமென்று திடமனத்துடன் முயன்றதின் பலனாக நிகழும் 1922-ம் ஆண்டு ஜனவரி மார்ச் 20-ம் தேதியன்று நடந்த சென்னை சட்டசபையில் ஸ்ரீமான், M. C. இராஜா M. L. C. அவர்கள் ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரைப் பிரேரேபிக்க ராவ. பஹதூர் ஸ்ரீமான். T. நம்பெருமாள் செட்டியார் அவர்கள் அதனை ஆமோதிக்க, ஆனந்தராமன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதிநிதியாகிய ஸ்ரீமான். M. C. மதுரைப்பிள்ளை M. L. C. அவர்கள் மிகக் நயம்படும் இம்மொழிகளால் ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயரை ஷே. சட்டசபைப் பெருங்கழகத்தில் ஆதரித்துப் பேச ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயர் ஆளுகையாளர் மங்களகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவுரை.

துகாழும் குறித்தவற்றின் திராவிடமெனப் படுவது பல் வறிடங்கட்கும் பெயராயிருப்பதினாலே ஆதி திராவிடரென்ற ஒரு யர் ஒரிடத்திற்குரியதா யிருததல் வேண்டும் என்றும், அந்த தி திராவிடம் என்பதே தென்னிந்தியா வென்றும், திராவிடம் ப்படுவது தமிழ் என்னுஞ்சொல்லின் திரிபு என்றபடித்திராவிடா ள்ளே நோகருமளவில பழந்தமிழராய்த தோன்றுபவரைப் பிரித் தாற்றும் பாவனையெனவே ஆதி திராவிடர் என்றும், மனுதன்ம னால் தரும ஜாதிகளெல்லாம் பிற்கால ஏற்பாடுகளென்றும் இநதச் சாதிபேத ஏற்பாட்டில உட்படாது சுயாதீன மாயுள்ள ஒரு வகுப் பாரே ஆதி திராவிடரென்றும் இந்தியா சீரித்திரப் பழமையடியாய் அனரோர் இராவணதிராச வினததவரென்றும் ஆதலால் இவர்கள் இத்தியாவுள் குடிபுகுநத ஆரியராதியோருக்குக் கைத்த விரோதிகளா, கப் பாவிககப பட்டாரென்றும், அவ்வித பகைமை காரணத்தா லேயே ஒடுககப பட்டாரென்றும் ஆதி திராவிடர்களின் தவத்தின் பயனாக வந்தது காரணய பிரிட்டிஷ ஆளுகையென்றும், ஆளுகை யாரின் ஒரு துணையும் திடமுமே உறுதியாய் நம்பியுள்ளது ஆதி திராவிட மகாஜன சபையென்றும் இப்புத்தகத்தில் தோன்ற முடி வுற்றதாகும்

கருணையங்கடவுள் செங்கோலைக் காப்பாராக.

PRINTED AT THE
NOBLE PRESS,
TRIPPLICANE, MADRAS.

இப்புத்தகத்தை அச்சிற் றதிப்பிக்கப் பொருளுதவிபுரிந்த கணுவான்களின் பெயர்கள்

அயனபுரம், கிராமம் ஸ்ரீமான் பச்சையப்பதாஸ் அவர்கள்,
பூவிருந்தவல்லி ஐரோட கோமுகபேடு கிராமம் ஸ்ரீமான்,
R. தாமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீ வேணுகோபால் சுவாமி சகலதீயங்கதம் திரு
மயிலை நிவாசகா ஸ்ரீமான் சோ குப்புசாமி தாஸ் அவர்கள்.

திரு வ. வே. அ. கோயில் அழகிய மணவாள இராமானுஜ
ஏதாங்கி ஸ்வாமிகள் மட்டத்து சம்பந்தராகிய ஸ்ரீமான் அ. வே.
முராரி சாமானுஜதாஸ் அவர்கள்

அ. வி. நூர் கோவில் ஸ்ரீமான் அருளாள பெருமாள் இரா
மானுஜதாஸ் அவர்கள்

சென்னை வேப்பேரி "கிரீன் வில்லா" அருளுசல் பண்டாரத்
தெரு ஸ்ரீமான் M C கோபால் பிள்ளையவர்கள்.

சென்னை "கன பெளடாபில்" அடுத்த பொன்னப்பன்
தெரு ஸ்ரீமான் பி. நாராயணகோபால் அவர்கள்.

சென்னை நூராயபுரம் நூராமநாயக்கன் தெரு ஸ்ரீமான்.
பொ. ஆ. முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள், Fitter, (P W P.)

காசிமேடு கொடிமரத்தெரு ஸ்ரீமான் T பெருமாள் பிள்ளை
யவர்கள்

அகரம் திமழசாமித் தெரு திருப்பாணுழுவா திருச்சுவைத்
தலைவா ஸ்ரீமான், நா. வ. நூராக்ஷதாஸ் அவர்கள்

சைதை தாலுக்கா போர்ட் மெம்பரும், அகரம் சேரமராம
செட்டித் தெரு நிவாசகருமாகிய ஸ்ரீமான் அ. ஸுலட்சுமண
பிள்ளையவர்கள்

சென்னை மண்ணடி மலையப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் அ. சிவா
லிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஆறுமுக முதலித் தெரு ஸ்ரீமான் பா. கோவிந்த்
ராஜலு அவர்கள்

சென்னை வியாசாபாடி சிவஞானசுந்தர சிதவிலாச பத்தஜன்
சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் அ. பெரியதம்பி பிள்ளையவர்கள்.

ஆயிரந்திபக்கா அஜுல முக தெரு ஸ்ரீமான் C. பொன்னு
சாமிப் பிள்ளையவர்கள்

காசிமேடு கொடிமரத்தெரு ஸ்ரீமான் சி. மா. பொன்னம்
பட்டம் பிள்ளையவர்கள்

பெ. மழா ஸ்ரீமான், R அரங்கநாதன் பிள்ளையவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஐரோட திருமங்கல கிராமம் ஸ்ரீமான்,
வே. மன்னா பிள்ளையவர்கள்.

புத்தகம் வேண்டியவர்கள் மேற்கண்ட விலாசத்தா
லில் கீழ்க்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னைப் புரசை சாமி நாயக்கன் தெரு கிராமத்
தலைவர் ஸ்ரீமான். M. C. D. வரதராஜலு அவர்கள்.

சென்னைப் புரசை தாக்கர்ஸ் வீதி 17-வது எண்
னுள்ள கிருஹம் ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை
யவர்கள்.

விளம்பரம்.

அறிவானந்தன் எனும் பெயரிய செந்தமிழ்க்கதை
யொன்று இந்நூலாசிரியனால் எழுதிச் சென்னைக்கிரா
மிடன் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டுவந்தது. இதனைப்
புத்தகரூபமாகக் காணவிரும்பும் அன்பர்கள் தங்களுக்கு
பெயரைக் கீழ்க்கண்ட விலாசத்தாருக்குத் தெரிவித்துக்
கொள்ளுவாராக “இக்கதையானது பொழுது போகக்
காக்கக்கொள்ளும் சில கதைகளைப் போலாகாமல் நன்னீதி
முறைகளை யெடுத்தோதுவதாயுள்ளது.” எனக்கற்றோ
டரைத் தந்துள்ளார்.

300 பெயர்கள் பதிவானபின்னர் ஷே கதைக்குரிய
சந்தா அணு 8. சேகரித்து அச்சிடப்படும்.

புத்தகத்தளவு கிரௌன். 130 - பக்கங்கள். விலை
சந்தாதாரல்லாருக்கு பன்னிரண்டனாவாகும்.

திரிசிரபுரம். ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,

49, சாமிரெட்டித் தெரு

1-15-22.

எழுத்தர், சென்னை.

